

ČTVRTEK, 4. PROSINCE 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ALEJO VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 8:30.)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Stav jednání o klimatickém a energetickém balíčku (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Rady a Komise o stavu jednání o klimatickém a energetickém balíčku.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, dnešní rozprava je velmi důležitá, protože se blížíme k dosažení dohody o klimatickém a energetickém balíčku. Chtěl bych poděkovat Parlamentu a zejména panu Turmesovi, paní Nieblerové, stínovým zpravodajům a zpravodajům za stanoviska, za velmi dobře odvedenou práci. Udělala na nás dojem serióznost a konstruktivní přístup všech zúčastněných, což bylo důležité a umožnilo to, abychom se velmi přiblížili k dohodě.

Poslední trialog o směrnici skončil dnes ráno v 1:30 hod. Bylo dosaženo velmi významného pokroku a vypadá to, že zůstává velmi málo nedořešených otázek. Znamená to, že jsme blízko cíle přijmout rámcový právní předpis o obnovitelných zdrojích energie, který fakticky ovlivní bezpečnost dodávek, konkurenceschopnost Evropy i udržitelnost.

Existují velmi dobré vyhlídky, že během několika příštích dnů budeme schopni potvrdit naši dohodu o stanovení 20% podílu obnovitelné energie ve Společenství do roku 2020. Budeme schopni potvrdit, jak bude tento cíl rozepsán do právně závazných cílů pro členské státy, jež poskytnou jistotu pro investování. Budeme schopni se dohodnout na mechanismech flexibility a spolupráce, jež členskými státy umožní ve vzájemné spolupráci dosáhnout svých cílů hospodárnými způsoby. Budeme schopni se dohodnout na 10% cíli pro využití obnovitelné energie v dopravě a na bonusech za dosažení cílů u biopaliv druhé generace a u obnovitelných zdrojů používaných automobily s elektrickým pohonem. Budeme schopni se dohodnout na souboru kritérií udržitelnosti pro biopaliva používaná k dosažení tohoto cíle, a tento soubor bude vzorem pro celý svět. Budeme schopni se dohodnout na celé řadě opatření k odstraňování administrativních překážek, která brání prosazení obnovitelné energie a jejímu vstupu do elektrických a energetických sítí. Před dvěma nebo třemi lety bychom si dosažení takového cíle ani nedovedli představit. Byla přijata skutečně důležitá opatření k dosažení cílů evropské energetické politiky.

Zmínil jsem se o mechanismech spolupráce. Zdá se, že důležitou otázkou, kterou jsme v jednání zatím nevyřešili, je to, zda by se tyto mechanismy měly v roce 2014 nějak přezkoumat. Komise plně chápe obavy Parlamentu, pokud jde o takový přezkum, vzhledem k tomu, že jedním z nejdůležitějších cílů této směrnice je vytvořit jasný a spolehlivý právní rámec pro investice. Zároveň jsme si vědomi toho, že mechanismus flexibility, který tato směrnice zavádí, obsahuje některé nevyzkoušené prvky. Nemůžeme si být jisti, že každá část tohoto plánu je naprosto dokonalá. Proto v zásadě nejsme proti přezkumu fungování těchto mechanismů, ale nechceme zpochybňovat cíl. Bude-li však shoda o tom, že by k takovému přezkumu mělo dojít, zdůraznil bych, že je třeba zajistit, aby to nijak nezpochybnilo cíle této směrnice nebo její ambicióznost.

Jsem přesvědčen, že orgány dokáží najít vhodné řešení tohoto zbývajícího problému. Při pohledu na tento proces jako celek jsem hrdý – a věřím, že hrdí byste měli být i vy – na to, že Rada a předsednictví spolupracují a že mnoho dosáhly. Směrnice umožní, aby celá Evropská unie dosáhla standardů, kterých až dosud dosáhl jen velmi omezený počet členských států. To je významný pokrok. Je to důležitý krok k zachování vedoucí úlohy EU při řešení zásadního úkolu vyrovnat se se změnou klimatu a jít v Kodani v příštím roce příkladem.

V souvislosti s nedávno přijatým balíčkem pro energetickou bezpečnost představuje tato směrnice také významný pokrok v našem úsilí zvýšit bezpečnost našich energetických dodávek. Příprava směrnice o obnovitelných zdrojích byla inspirativním pracovním procesem. Ve spolupráci orgánů sehrál Parlament

plnohodnotnou roli. Blížíme se ke konci a z dosaženého konsensu je jasné, že výsledek bude skvělý. Těším se na to, až tento proces dosáhne v příštích dnech svého naplnění.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Chtěl bych vám poděkovat za možnost vystoupit dnes k tomuto velmi důležitému tématu. Klimatický a energetický balíček opatření navrhovaný Komisí je jednou z nejvýznamnějších iniciativ, kterou Evropská unie za poslední roky podnikla. S těmito opatřeními Evropská unie nejen splní své cíle v oblasti životního prostředí, ale zároveň rozhodujícím způsobem přispěje k novým mezinárodním dohodám zaměřeným na boj proti změně klimatu. Přijetí tohoto klimatického a energetického balíčku opatření je nezbytné, aby si Evropská unie zachovala svou mezinárodní důvěryhodnost.

Dnešní rozprava probíhá souběžně s mezinárodní konferencí o klimatu, jež se koná v polské Poznani. Je tedy samozřejmé, že nám dnes naslouchá Evropská unie i vyjednavací v Poznani a celé mezinárodní společenství. Tato opatření usnadní přechod Evropské unie k ekonomice s nízkými emisemi uhlíku. Mimoto poskytne evropskému průmyslu příležitost zaujmout čelné mezinárodní postavení v oblasti čistých technologií, a dá mu konkurenční výhodu.

Současná hospodářská krize nemůže být důvodem k apatii, je naopak dalším podnětem k tomu, abychom přijímali opatření proti změně klimatu. V dobách, jako je současná finanční krize, je třeba usilovat o to, aby se naše spotřeba a produkce přírodních zdrojů a výrobků stala hospodárnější a efektivnější. Navíc tím, že uspoříme energii a zlepšíme své zásobování energií, můžeme zvýšit energetickou bezpečnost Evropské unie díky snížení dovozu ropy a zemního plynu. Přechod k ekonomice s nízkými emisemi uhlíku podpoří inovaci, poskytne nové investiční příležitosti a vytvoří nová zelená pracovní místa. To je důvod, proč je klimatický a energetický balíček opatření součástí řešení nynější krize. Je základem nového, zeleného údelu, který posílí mezinárodní konkurenceschopnost evropských průmyslových odvětví.

Chtěl bych poděkovat Evropskému parlamentu, předsednictví a Radě za vynikající spolupráci s Komisí, pokud jde o klimatický a energetický balíček opatření i příslušné návrhy týkající se aut a oxidu uhličitého a směrnice o jakosti pohonných hmot. Došlo k významnému pokroku v řadě otázek, jež nás zajímají, a jsem si jist, že dospějeme k dohodě již v prvním čtení. Konečné dohody musí zachovat celkovou strukturu návrhu Komise a naše cíle v oblasti životního prostředí a musí také zaručit, aby svým spravedlivým dílem přispěly všechny členské státy.

Chtěl bych se krátce zmínit o revizi systému obchodování s emisemi skleníkových plynů. Abychom dosáhli cílů v oblasti životního prostředí, maximální hodnoty v systému obchodování s emisemi musí zaručit 21 % snížení emisí do roku 2020 oproti hodnotám roku 2005. To je základní moment v návrhu Komise.

Chtěl bych říci několik slov k otázce rizika úniků oxidu uhličitého. Nejúčinnějším způsobem, jak toto nebezpečí řešit, je mezinárodní dohoda o změně klimatu. Jakékoli řešení, jež bude v rámci balíčku opatření dohodnuto, musí jednak podpořit mezinárodní dohodu, a musí být realizovatelné. Na toto téma dosud probíhá živá diskuse mezi Radou na úrovni ministrů, Evropským parlamentem a Komisí. Věřím, že bude nalezeno uspokojivé řešení, jež bude plně respektovat cíle v oblasti životního prostředí z návrhu Komise.

Pokud jde o mechanismus společného úsilí členských států mimo vlastní systém obchodování, dosáhly Rada a Evropský parlament významného pokroku v řadě otázek. Jednou z hlavních otázek v naší diskusi bylo najít vhodný poměr mezi flexibilitou a efektivitou při realizaci našich cílů. Komise stanovila u mechanismu čistého rozvoje maximální limit 3 % ročně, protože tak bude dosažena rovnováha mezi flexibilitou a snižováním emisí v Evropské unii. Tento limit spolu s možností obchodu s emisemi poskytne členským státům příležitost dosáhnout svých cílů. Komise věří, že flexibilita při plnění cílů členských států musí jít ruku v ruce s transparentním a účinným systémem kontroly. Tato zásada se již úspěšně uplatňuje v systému EU pro obchodování s emisemi.

A konečně, významného pokroku bylo dosaženo i v návrhu Komise vypracovat právní rámec pro zachycování a ukládání uhlíku. Pokud jde o financování zachycování a ukládání uhlíku, což je otázka, o kterou Parlament projevil zvlášť velký zájem, probíhají již diskuse o využívání rezerv u firem, jež se začínají zapojovat do systému obchodování s emisemi. To je pozitivní vývoj směřující k nalezení řešení. Velice vám děkuji a se zájmem očekávám vaše stanoviska.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, jak vidíte, pan Solana zde není. Hlavním tématem dnešní rozpravy však je to, že chceme souhrnnou zprávu o trialogu. Komise, která se nyní podrobně vyjádřila, v rámci trialogu svou práci prozatím skončila, přinejmenším z větší části. Diskuse o podstatných otázkách probíhají mezi Radou a Parlamentem. Dnes ráno by velké množství poslanců, kteří nejsou do těchto diskusí zapojeni jako zpravodajové nebo v nějaké jiné roli, mělo možnost vyslechnout zde v plénu,

jaký je stav věcí, a vyměnit si názory o této problematice – to je také důvod, proč Konference předsedů chtěla tuto rozpravu.

Slyšel jsem, že letadlo z Paříže právě přistálo. Pan Borloo je na cestě sem. Jsem teď toho názoru, že bychom měli do příchodu pana Borlooa diskusi přerušit, poté vyslechnout Radu a pak dále diskutovat, protože nechci, aby z toho byla jen jakási show. Chci dnes dopoledne od Rady slyšet, jak se věci mají. Rada by chtěla, aby Parlament jednal o celém balíčku koncem prosince mimořádným postupem. To je hezké, ale pak by tu prosím měl být včas, aby mohl předložit svůj názor Parlamentu. Poté o tom můžeme diskutovat.

Předsedající. – Velmi vám děkuji, pane Schulzi. V programu jednání je uvedeno, že pan Borloo i pan Dimas a pan Piebalgs znovu dostanou slovo po vystoupeních předsedů politických skupin. Na konci rozpravy vystoupí znovu.

Dovolte, pane Schultzi, abych vám řekl ještě něco: Evropský parlament nepřizpůsobuje program svých plenárních zasedání tak, aby vyhovoval programům jednotlivých účastníků. Poslanci, kteří se účastní plenárních zasedání, musí přizpůsobit své programy podle parlamentního. Dalším řečníkem, jménem skupiny Evropské lidové strany ...

(Projevy nesouhlasu)

Záležitost byla vyřešena, pane Schulzi.

(Projevy nesouhlasu)

Hartmut Nassauer, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, chtěl bych vystoupit s procesní námitkou a žádám proto, aby mi bylo uděleno slovo.

Žádám, aby zasedání bylo přerušeno, dokud nedorazí pan Borloo; neměnit program, ale jen zasedání krátce přerušit, dokud zde nebude pan Borloo. To žádám.

Předsedající. – Dámy a pánové, před chvílí jsem vám řekl, že Parlament nepřizpůsobuje svůj program, tak aby vyhovoval programu těch, kdo se účastní jeho jednání. Vážnost této sněmovny to nepřipouští a vzájemný respekt mezi institucemi hovoří proti tomu..

Proto jsem vyslechl vaši procesní námitku a dospěl k rozhodnutí, jež jsem vám právě vysvětlil. Pan Borloo vystoupí po politických skupinách, a pan Borloo znovu vystoupí na konci rozpravy.

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, nemůžete tuto procesní námitku pouze vzít na vědomí. Je jasnou vůlí poslanců v této sněmovně, aby si před rozpravou vyslechli, co jim pan Borloo považuje za nutné sdělit, takže počkejme.

(Potlesk)

Předsedající. – Dámy a pánové, nezapomínejte, že plénium je svrchované. Vzhledem k tomu nechám o této záležitosti hlasovat. Budeme hlasovat o tom, zda přerušit plenární zasedání do příchodu pana Borlooa.

(Parlament návrh přijal)

(Zasedání bylo přerušeno v 8:50hod. a obnoveno v 9:05 hod.)

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych se chtěl omluvit za to, že jsem podcenil bruselský provoz, a doufám, že mou omluvu přijmete.

Vám, pane Piebalgsi a pane Dimasi, bych chtěl poděkovat za to, že jste nám umožnili uspořádat tuto rozpravu, a za vaši intenzivní spolupráci při přípravě klimatického a energetického balíčku, kterou jste zahájili po Bali za slovinského předsednictví, poté na neformálním srpnovém zasedání Rady v St. Cloud a jež pokračovala během pěti měsíců tohoto předsednictví. Naším společným úsilím je zajistit dohodu v prvním čtení na základě časového rozvrhu slučitelného s mezinárodními závazky a s volbami do Evropského parlamentu.

Během této rozpravy chci v podstatě vyslechnout, co máte na srdci, než se znovu zapojím do jednání Evropské rady ve složení ministrů životního prostředí, jež se koná souběžně po celý den. O naší diskusi a vašich připomínkách budu informovat své kolegy. Naši práci by nešlo zkoordinovat lépe, a jsem vám vděčný za toto pozvání, které potvrzuje naše společné přání dospět ke komplexní dohodě o energetickém a klimatickém balíčku.

S poznaňskou konferencí, která právě v tuto chvíli probíhá, skutečně vstupujeme do závěrečné fáze. Tato konference by měla připravit půdu pro prosinec 2009 v Kodani v době, kdy svět stále přešlapuje na rozcestí a členské státy prohlašují, že jsou připraveny zavázat se, i když ne samy o sobě, k urychlení transformace pod podmínkou, že ji bude financovat někdo jiný, nebo že na ni obdrží podporu, a k přezkumu svých postupů výroby a spotřeby pod podmínkou, že to neohrozí konkurenceschopnost. Zraky světa jsou v tomto měsíci, prosinci 2008, upřeny na Evropu, neboť události v Evropě v příštích dnech budou jakousi závěrečnou zkouškou, předzvěstí toho, co se bude dít během hlavních jednání na světové úrovni. Každopádně v to doufám.

Energetický a klimatický balíček je jakýsi návod „jak“, balíček o obrovském, ale kontrolovaném energetickém, hospodářském a technologickém přechodu se společným *modem operandi*, řadou mechanismů a metod solidarity, vše v rámci 27 zemí Unie, jež se k tomu demokraticky zavazují.

Je to pravděpodobně poprvé v moderních dějinách, kdy se země s rozdílnou ekonomikou pokusily změnit současně a společně své paradigma. Hospodářský rozvoj nebyl nikdy tak provázaný s těmito energetickými podmínkami. Dámy a pánové, to je úkol, který nám dnes historie svěřila. Hovoříme-li o energetickém a klimatickém balíčku, toto je první ekonomika na světě – 450 milionů spotřebitelů a 15 % emisí skleníkových plynů –, která se snaží ukázat, že je možný udržitelný rozvoj v měřítku 27 států nehlédě na velmi rozdílné průmyslové, klimatické, geografické a hospodářské podmínky.

Pro ostatní kontinenty to také znamená, že jeden z jejich největších partnerů již přijal závazek; je to důkazem toho, že je to možné. Tři cíle jsou vám známy. Známé třikrát dvacet. Jsou tak tradičně nazývány i přesto, že u jednoho z těchto 20% cílů se vlastně jedná o 20 nebo 30 %. Těchto třikrát dvacet tedy znamená: 20% snížení emisí skleníkových plynů oproti roku 1990, 20 % obnovitelných zdrojů energie a 20% zvýšení energetické účinnosti. Komise převedla tyto cíle do pěti návrhů důležitých předpisů: směrnice o ETS neboli systému pro obchodování s emisemi CO₂ pro průmyslové výrobce a dodavatele energie, jehož cílem je snížit do roku 2020 průmyslové emise o 21 %; směrnice o společném úsilí, jejímž cílem je snížit do roku 2020 emise skleníkových plynů o 10 % v odvětvích mimo systém obchodování s emisemi CO₂, jako je stavebnictví, doprava a zemědělství; směrnice o obnovitelných zdrojích energie, jejímž cílem je zvýšit podíl těchto energetických zdrojů z o něco více než 8 % v roce 2006 na 20 %, s 10% snížením v odvětví dopravy; směrnice o zachycování a ukládání CO₂, jejímž cílem je stanovit podmínky pro skladování CO₂; a nakonec předpis o emisích CO₂ z motorových vozidel, který chce v letech 2006–2008 snížit emise CO₂ ze 160 na 120 gramů.

Než se budu podrobně zabývat jednáními, jež jsou přirozeně proměnlivá, chtěl bych pronést čtyři poznámky obecné povahy:

Za prvé, tento komplexní balíček, je konzistentní, nezávislý a spravedlivý. Každý zde může najít své místo a přispívat podle svých průmyslových, energetických nebo geografických podmínek. Dovolte mi poděkovat Komisi a předchozím předsednictvím za toto skutečně kolektivní úsilí. Náš cíl je jasný: Přijetí balíčku tohoto rozsahu by normálně trvalo několik let.

S ohledem na globální kalendář – časový rozvrh voleb do Evropského parlamentu a zasedání v Poznani a Kodani – se chtěly všechny zainteresované strany pokusit o dosažení dohody ještě do konce tohoto roku. To je jistě velmi obtížný úkol, ale jiná cesta neexistuje. Tento cíl, který byl vytyčen na zasedání Evropské rady pod německým předsednictvím, byl zopakován v říjnu pod předsednictvím pana Sarkozyho i přesto, že některé státy vzhledem ke krizi vyjádřily znepokojení a chtěly jakékoli rozhodnutí odložit. Samozřejmě zde bylo napětí, a pan Sarkozy musel vynaložit mimořádné úsilí, abychom mohli v této oblasti dosáhnout dalšího pokroku.

Dohoda dosažená v říjnu tedy potvrdila to, co bylo dosaženo za německého předsednictví. Především jste si přáli přenést své hlasování na dnešek nebo na zítřek. Tato reakce, toto přání vedly ke značnému urychlení, poskytly významný impuls v době, kdy se obavy soustředily na problematiku klimatu, a to mělo velmi pozitivní dopad. Vy – skupina předsedů, zpravodajů a předsedů výborů – jste se chtěli setkat se mnou a s panem Jouyem a všichni jsme diskutovali o tom, jaké optimální podmínky by byly zapotřebí, abychom se mohli pokusit do konce roku dospět k dohodě. Věřím, že my všichni, a chtěl bych vám za to poděkovat, jsme doporučili, aby se tato zevrubná rozprava uskutečnila dnes a aby byly na dnešní odpoledne odloženy závěry těchto diskusí v Radě, 11.–12. prosince zasedání Rady, během následujícího víkendu trialog a poté rozprava, jak doufám, s hlasováním 17. prosince.

Musím vám říci, dámy a pánové, že to asi vejde do historie jako bod obratu na cestě k dohodě, jež zůstává naším společným cílem. Vstoupili jsme do rozhodující fáze jednání. Ze strany členských států, pokud jde o tuto problematiku, nedochází k žádnému politickému pózování ani politikaření. Nejsme na jednání, kde,

jak se někdy stává, se stanoviska nebo postoje zastávají kvůli získání nějaké konkrétní výhody. Jsme svědky jakéhosi pozitivního paradoxu. Uvědomujeme si, že musíme přejít k činům, protože je to velice důležitá problematika, ale že to musíme učinit takovým způsobem, aby každý směr byl sociálně, finančně a hospodářsky přijatelný pro Unii jako celek a pro každý z členských států zvlášť.

Dnes jednání dospěla do rozhodující fáze. Trialogy probíhají podle očekávání dobře; právě vysoká kvalita trialogů a důvěra mezi stranami umožnily mírně pozměnit rozvrh. Nezbyvá mnoho času, abychom dospěli k závěru: fakticky necelé dva týdny. Trialogy, z nichž některé probíhaly ještě včera do pozdních nočních hodin, by nám měly umožnit dopracovat 90 % textu, který pak může být přeložen do všech jazyků Unie.

V rámci přípravy na zasedání Rady 11.–12. prosince Rada ve složení ministrů životního prostředí dnes a Rada ve složení ministrů energetiky v pondělí 8. prosince projednají otázky, u nichž se dohoda mezi členskými státy ještě zdá být možná.

Dnes odpoledne se předsednictví pokusí o další pokrok v mnoha bodech týkajících se čtyř textů, jež tvoří v nejužším smyslu tento balíček.

Budu také informovat o vaší shodě, pokud jde o návrh nařízení o emisích CO₂ z lehkých nákladních automobilů a o kvalitě paliv.

Poté navrhuji přijetí závěrů Rady ke sdělení Komise o odlesňování. Boj proti odlesňování a proti zhoršování stavu lesů a také udržitelná ochrana lesů a udržitelné lesní hospodaření jsou klíčovými prvky budoucí mezinárodní dohody o změně klimatu. Tyto prvky jsou předmětem velkých diskusí s našimi přáteli z Afriky.

Kromě toho jsme, doufám, dospěli k jednomyslným závěrům o geneticky modifikovaných organismech.

O víkendu mezi zasedáním Rady 11. prosince a 17. prosincem se bude konat závěrečný trialog. Bude samozřejmě naplánován tak, aby nám umožnil připravit se na rozpravy a hlasování v plénu 16.–17. prosince.

Předchozí trialogy, z nichž poslední se uskutečnil včera večer, proběhly z technického hlediska nad očekávání dobře. Mám-li být upřímný, ještě před několika měsíci se tato věc zdála být technicky nezvládnutelná. Musím říci, že všechny zúčastněné strany a stálí zástupci, výbor COREPER, byli na výši požadavků a odvedli skvělou práci. Samozřejmě bych chtěl také poděkovat představitelům Parlamentu na různých schůzkách a zejména na trialozích.

Bylo dosaženo značného pokroku a příprava textů proběhla v převážné většině bodů velmi dobře. Zejména celková struktura a individuální cíle stanovené každému z členských států mají nyní zajištěnou širokou podporu.

O některých obtížných otázkách se však stále ještě jedná v rámci Rady a mezi Radou a Parlamentem. Je jasné, že v rámci směrnice o systému pro obchodování s emisemi – což je pravděpodobně nejobtížnější směrnice – musíme najít způsob, jak dosáhnout postupnosti a finanční solidarity, jenž zajistí, aby i země, jejichž hospodářství je na uhlíku závislé nejvíce, mohly přejít na jiné zdroje energie.

V rámci Evropy se podle země energetická náročnost průmyslu se pohybuje od jedné do tří. Emise uhlíku se pohybují od jedné do čtyř, nebo v některých odvětvích dokonce do pěti. Z toho si můžete udělat představu o obtížích, jimž čelíme, ale musíme dospět k dohodě tak, aby byla zachována hospodářská a průmyslová konkurenceschopnost Evropy. Kromě toho jsme ve stálém kontaktu s evropskými průmyslovými odvětvími.

Ano, dražby elektřiny se pořádat musí, ale musíme najít způsob regulace, který nepřinese velké cenové skoky konečným spotřebitelům, ať v domácnostech, nebo v průmyslu. V současnosti mapujeme cestu k tomuto přechodu, aniž bychom zároveň vytvářeli riziko nekalé hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

Pokud jde o rizika přesunu emisí CO₂, připravujeme dvě alternativy, které se navzájem nevylučují: postupné zavádění dražeb a mechanismus započítávání emisí, jako je ten, které plánují Spojené státy v rámci svého vlastního balíčku.

Argument, že by to ohrozilo svobodu obchodu, není podle našeho názoru opodstatněný. V každém případě o volbě mechanismů prostě musí být rozhodnuto v některé pozdější fázi. V dané chvíli v podstatě potřebujeme zjistit, co je vhodné pro odvětví, která jsou zvlášť zranitelná v důsledku toho, že jsou potenciálně vystavena velmi vysokým dodatečným nákladům z hlediska zachování konkurenceschopnosti a rizik souvisejících s přesunem emisí CO₂.

Někteří lidé, jako například naši němečtí přátelé, chtějí ponechat jen jedno kritérium a upustit od postupnosti. Musíme najít řešení, jež bude přijatelné pro nás pro všechny. Zkrátka, v této fázi jednání vznikly tři velké bloky.

První tvoří hlavně pobaltské země, které – přinejmenším jedna z nich – mají v souladu s podmínkami Smlouvy zlikvidovat jaderné elektrárny a které jsou v důsledku své specifické geografické polohy energeticky skutečně izolovány. Tyto země oprávněně zdůrazňují řadu specifických technických, praktických a finančních otázek.

Druhý blok tvoří země, jejichž průmysl je energeticky mnohem méně účinný, neboť je silně závislý na uhlíku. Nejtypičtějším příkladem je Polsko. Naším úkolem je najít pro tyto země takový systém postupnosti, který za žádných okolností nezmění globální cíle nebo konečnou lhůtu, tj. rok 2020, ale který bude stále ještě přijatelný pro ostatní země. V těchto případech by měla být upřednostněna postupnost systému.

A konečně země třetího bloku, i když nemají z hlediska tohoto procesu vážné starosti nebo podstatné starosti, věnují značnou pozornost výši nákladů naší požadované solidarity a použití výnosů z různých dražeb, a zejména tomu, zda se uplatní post-alokace, nebo se bude postupovat jinak.

Za dva dny – 6. prosince – se má uskutečnit v Gdaňsku setkání pana Sarkozyho s hlavami států nebo předsedy vlád Polska, České republiky, Maďarska Slovenska a pobaltských zemí a také Rumunska a Bulharska.

Jsem přesvědčen, že se jim podaří najít způsoby, jak dospět k dohodě o tématech, jež oprávněně považují za důležité. Na konci této první fáze, než se znovu sejde Parlament, bude zcela nepochybně existovat silný závazek hlav států a předsedů vlád.

Bez silného, jednomyslného závazku členských států ovšem tento balíček nemůže fungovat. To bylo jasné hned od počátku. Nemůžeme navrhopvat změnu hospodářských a sociálních základů života pro 450 milionů evropských občanů, jako je tato, bez mimořádně silného politického vývoje.

Ve všech parlamentech členských zemí, a možná i u některých z vás tady samozřejmě existuje silné nutkání postavit se proti této výzvě, myslet si: „K čemu je tohle všechno? Počkejme si na Kodaň, počkejme si na sestavení nové americké administrativy.“ Nebo si dokonce vzhledem k finanční, průmyslové a sociální krizi pomyslet: „Teď není ten pravý čas“. To však znamená nepochopení toho, že to, co neuděláme dnes, nás v budoucnu přijde draho z hlediska produktivity a konkurenceschopnosti. Nebudeme-li jednat dnes, za situace, kdy to naše ekonomiky a demokracie stále ještě snesou, dostaneme se do nezvratné, nesnesitelné situace a jakýkoli pokrok pak už nebude možný. Selžeme v očích zemí, jež potřebují, abychom uspěli, a aby i ony mohly věřit v rozvoj. Selžeme v očích zemí, jež potřebují, abychom uspěli, a aby tak ony mohly věřit ve svůj udržitelný rozvoj. Selžeme v očích svých dětí. V každém případě, jak bychom mohli pohlédnout do očí svým africkým partnerům, s nimiž jsme dospěli ke společné evropsko-africké platformě, potvrzené před několika dny v Addis Abebě, potom jít do Kodaně a hovořit o změně globálního paradigmatu, jestliže Evropa, která, ať se nám to líbí nebo ne, vystupuje v této záležitosti jako rytíř-zachránce, jako tomu bylo na Bali, tento balíček nepřijme? Neumím si představit, jak by byla možná dohoda v Kodani bez tohoto zásadního předpokladu.

Na druhé straně, jestliže se našim 27 státům, mezi nimiž jsou bezesporu dosud velké rozdíly v míře bohatství a mají *a priori* různé průmyslové a energetické systémy a také různé klimatické podmínky, podaří dohodnout se na veřejném procesu, který lze vyhodnocovat, ověřovat a financovat, a tím uvedou do pohybu historickou změnu v trendech, pak věřím, že nás to naplní nadějí pro Kodaň a pro budoucnost naší planety.

Jsmo přesvědčeni, že spolurozhodování, které je samo o sobě mimořádnou příležitostí – neboť nevěřím, že jedna ze složek demokracie by sama o sobě mohla v tomto rámci zajistit pokrok –, zůstává pro tak důležitou změnu základním pravidlem.

Mohu-li se tak vyjádřit, to je důvod, proč samozřejmě co nejlépe využijeme všechny diskuse a stanoviska, jež uslyšíme dnes dopoledne, a dokonce i v časném odpoledni, a doufám, že tento postup spolurozhodování nám umožní učinit tento důležitý krok, po kterém, chtělo by se dodat, tak touží evropská občane. Je to odpovědný krok a krok směrem k naději.

(Potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, pane Borloo, pane Piebalgsi, pane Dimasi, dámy a pánové.

Naše dnešní dopolední rozprava byla věnována tomu, co je dnes všeobecně označováno za „energetický a klimatický balíček“, soubor politických opatření obsahující zásadní cíle vytyčené čelnými představiteli

27 zemí v březnu 2007. Mezi těmito pěti texty existuje množství vazeb, proto je musíme řešit jako koherentní politický celek. Souběžné posouzení těchto textů je výzvou a představuje velkou pracovní zátěž pro každou z našich institucí. Chtěl bych poděkovat všem zainteresovaným stranám, a zejména předsednictví a týmu pana Borloo, za jejich úsilí.

Tato práce byla obtížná dokonce ještě před vypuknutím finanční krize. Nyní je mimořádně obtížná v důsledku hospodářského a sociálního napětí, jež vyvolává u občanů v každodenním životě velké obavy. A přesto, za této obtížné a vážné situace, se musíme vyvarovat neúspěchu. Naší povinností je využít každou šanci na úspěch. Nejde však o to, abychom druhým vnucovali svou vůli, ale abychom byli přesvědčiví a vyvíjeli nezbytné úsilí, jež zajistí, že bude možno přijmout vyvážená, prozíravá rozhodnutí.

Musíme využít této historické příležitosti k tomu, abychom zvrátili trend změny klimatu. Musíme nastoupit cestu, která nás zachrání před směřováním přímo ke katastrofě. Boj proti změně klimatu a podpora ekologických inovací také znamená ve střednědobém výhledu rychle nastartovat evropské hospodářství a průmysl. Znamená to také plánovat své investice dnes, abychom zachovali pracovní místa zítra, a z tohoto důvodu musíme zajistit podporu občanů.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů nelitovala úsilí při přípravě energetického a klimatického balíčku v pevné víře, že je to zásadní strukturální politika, a především také s pocitem, že je to politika s historickým významem, a tedy obrovská zodpovědnost vůči budoucím generacím. Tento týden byla dosažena dohoda o jednom z pěti návrhů, o regulaci emisí CO₂ u aut.

Z pohledu naší skupiny, z pohledu pravého středu, to vysílá silný politický signál a je to pobídka, abychom v této práci pokračovali. Nicméně podstatná je vyváženost balíčku jako celku, a o tom budeme hlasovat na příštím plenárním zasedání. Naším úkolem je vzájemně si naslouchat a vyvinout potřebné úsilí, abychom vytvořili podmínky pro kompromis. Především je však naším úkolem znovu ujistit občany o jejich budoucnosti a zajistit si jejich podporu pro možnosti strategické volby Evropy ve střednědobé perspektivě.

Dovolím si říci, že převažuje atmosféra dobré vůle, a my tak získáváme šanci na úspěch na důležitých jednáních za několik dní v Poznani a v příštím roce v Kodani.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, není mým úkolem detailně probírat právní předpisy, o nichž teď diskutujeme. Pokusím se charakterizovat širší rámec, v němž podle názoru naší skupiny musíme koncipovat tento klimatický balíček. Jsem rád, že se dostavil úřadující předseda Rady. Jeho vystoupení jsem si pozorně vypočul. Změna klimatu, jak zcela správně řekl, je velkou výzvou pro nás všechny: pro Radu ve složení hlav států a předsedů vlád, pro Evropský parlament i pro Komisi.

Slyšeli jsme mnoho velkých slov, 20 % – 20 % – 20 %. Zde, v Parlamentu, se odehrává jen mravenčí práce při precizování detailů této záležitosti. Velké titulky jsou dílem hlav států a předsedů vlád. Mravenčí práce při precizování detailů se odehrává zde, v Parlamentu. Pan Daul správně řekl, že máme výchozí dohodu v souvislosti se směrnicí o emisích z automobilů. Pochvala za tento úspěch náleží Parlamentu. Proto by v titulku tohoto legislativního postupu, který jsme dotáhli do výchozí dohody, nemělo být uvedeno Sarkozy, ale Sacconi.

(Potlesk)

Zastavím se proto u tohoto postupu, o kterém byla dosažena dohoda. Není to normální postup. Evropský parlament se rozhodl spolu s Radou a Komisí pro neobvyklou cestu. Dokončit neformální dialog, a poté o něm hlasovat je hezká věc. Avšak to, co zde děláme, je odstoupením od běžného parlamentního postupu v případě šesti různých legislativních postupů. Znamená to, že velký počet poslanců této sněmovny se nemůže zapojit do podrobných konzultací, ale musí omezit veškerou svou parlamentní aktivitu na to, že budou moci nakonec říci „ano“ nebo „ne“ a svým způsobem tak ratifikovat již dosažený výsledek.

To je závažný případ zřeknutí se parlamentních práv. Jsem poněkud šokován tím, že ti, kdo jinak vždy hovoří o transparentnosti a účasti, přehlížejí tuto okolnost s chladným úsměvem. Nicméně v konkrétních situacích je třeba učinit rozhodnutí, zda je to oprávněné v porovnání s výzvou, jíž čelíme. Naše skupina o tom zevrubně diskutovala. Shodli jsme se na tom, že tato výzva je tak velká, že tentokrát je nutné se vydat touto cestou.

Pane úřadující předsedo Rady, oprávněně jste řekl, a je to i naším pevným přesvědčením, že toto je výzva století. Všechny klimatické výzvy tohoto století nyní nevyřešíme. Nevyřešíme-li však výzvy, jimž nyní čelíme, v průběhu tohoto století se zhroutíme. To je pro nás zásadní důvod, když říkáme, že chceme nyní dovést tento postup do konce.

Nemyslím si, že Rada učinila své nejmoudřejší rozhodnutí, když převzala a vyhradila si právo přijmout konečné rozhodnutí na úrovni hlav států a předsedů vlád, protože v Evropské radě na úrovni hlav států a předsedů vlád platí zásada jednomyslnosti. Již jste naznačil, že prezident Sarkozy musí ještě absolvovat oddělená jednání s osmi až devíti státy. Mnoho štěstí! Doufáme, že výsledek bude pozitivní. Parlament však postupem, který jsme v tomto případě použili, nevydal žádný bíanco šek. Neznačená to, že tento parlament je definitivně ochoten akceptovat jakékoli konkrétní přání kteréhokoli jednotlivého členského státu, jež musí být ještě dojednáno za zavřenými dveřmi.

Při neformálním trialogu se nakonec musí vše odsouhlasit. Jednotný postoj Rady, jednotný postoj Parlamentu a jednotný postoj Komise. Není možné a nesmí se stát, abychom zde vše detailně probírali jen proto, aby pak Evropská rada řekla dobře, ale musím ještě něco opravit tady, a musím ještě něco požadovat támhle, a aby se nakonec řeklo Parlamentu: všechno, nebo nic! Tak to prostě nejde. Proto doporučuji panu Borlooovi a úřadujícímu předsedovi Rady panu Sarkozymu: přijďte s výsledkem, který bude přijatelný pro všechny.

Proto by neměly být žádné blokace ani v Evropské radě, ani při oddělených jednáních. Udělali jsme vše pro to, abychom mohli přes příští týden hlasovat Evropský parlament se dohodl, že dá tomuto balíčku své požehnání ještě letos, bude-li to možné. Pro pana Sarkozyho to bude, jak věří, velký triumf. Proto říkám tady a teď, že bude-li výsledek úspěšný, je tento úspěch především plodem usilovné práce poslanců Evropského parlamentu. Můžeme být pyšní, a když vše půjde dobře, může být pyšné i předsednictví Rady.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN GÉRARD ONESTA

Místopředseda

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane Borloo, bylo nám řečeno, že jste přiletěl z Paříže letadlem. Je-li to pravda, pak příště použijte vlak. To snad zajistí, že sem dorazíte včas, a zachováte si svou reputaci člověka, jemuž záleží na životním prostředí.

– Pane předsedající, Unii možná dělí pouhé dny od historického průlomu v boji proti změně klimatu. Představitelé našich zemí v odstínech zelené rádi mluví, ale nyní uvidíme, jaká je barva jejich peněz. V březnu tohoto roku se dohodli na 20% snížení emisí uhlíku do roku 2020, a nyní je v Radě ticho po pěšině. Naším úkolem je trochu to rozpoehybovat.

Jak jste řekl, pane předsedající, změna klimatu je největší výzva, před níž stojíme. Existují tací, kteří nařkají, že snížení emisí uhlíku, na kterém se dohodli, si nemohou dovolit; ale tvrdit, že by to vyhnalo ceny energie nahoru o 17,5 %, je od Itálie nezodpovědné. Výroba obnovitelné energie ceny sníží a nejenže nám ušetří peníze, ale zachrání nám život.

Existují známky pokroku v dohodě. Chystáme se nastolit reálný systém tržních limitů a obchodu, takový, jenž bude citlivě reagovat na potřeby členských států, a přitom nepustí ze zřetele svůj cíl, ale potřebujeme, aby Rada potvrdila svůj závazek do roku 2020 dosáhnout 20% podílu obnovitelné energie; potřebujeme, aby Rada vytyčila cestu ke kontrolovatelnému a transparentnímu společnému úsilí v oblastech, jichž se netýká systém obchodování s emisemi; a potřebujeme, aby se Rada zavázala k výzkumu, který nám otevře možnosti zelených technologií, jako je zachycování a ukládání uhlíku.

Musíme jednat, abychom zajistili, že spojení průmyslového lobbismu a egoistických zájmů jednotlivých zemí, jež zablokovalo pokrok v otázce emisí z automobilů, nezmaří příští týden historickou příležitost. Evropa má šanci stanout v čele světového úsilí o snížení emisí uhlíku, v zájmu budoucích pokolení vyvolat skutečnou změnu. Kdy jsme měli tak vznešený cíl přímo na dosah ruky? Rada musí dodržet své slovo.

Claude Turmes, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, v americkém prezidentu Obamovi máme dnes politického vůdce, který ukazuje prozíravost a odvahu. Prezident Obama učiní ze zelených technologií, obnovitelných energií a účinných automobilů ústřední bod obnovy amerického hospodářství.

Jde také o otázku etické obnovy této země, kterou prezident Bush v oblasti hospodářství, mírové politiky a etiky přivedl k bankrotu. Ve stejné chvíli, kdy máme tuto mimořádnou historickou šanci, my zde v Evropě, my, kteří jsme vždy stáli mezinárodně v čele, my, kteří jsme vždy v mezinárodní klimatické politice stanovovali normy, riskujeme, že náš dlouhodobý výhled budou omezovat nejspínavější podniky a jejich pomahači. Bylo by historickou chybou a ztratili bychom veškerou diplomatickou důvěryhodnost, kdyby tento parlament nenapomohl tomu, aby se z tohoto balíčku stal balíček pro budoucnost.

Jde tu o politiku, a jsem hrdý na to, že jsme včera večer s liberály, sociálními demokraty a ovšem velmi vážavými konzervativci pokročili v otázce obnovitelných energií. Jeden konzervativce mi ještě stojí v cestě, a to je pan Berlusconi.

U tohoto klimatického balíčku jde také o politickou budoucnost. Jsem rád, že v osobě pana Rasmussena máme sociálně demokratického představitele, který chce pokrok a zelenou sociální politiku, a ne návrat do 70. let minulého století jako jiní sociální demokraté. Jsem rád, že pan Watson sleduje zelený liberální kurs, a napínavou otázkou bude, jak budeme postupovat při ochraně přírody? Kde je etika u strany, jež chce být největší lidovou stranou v Evropě? Chceme skutečně dovolit, aby konzervativci jako pan Tusk, pan Berlusconi a paní Merkelová a jejich pomocníci zde v tomto parlamentu zabránili Evropě v historickém pokroku pro její občany a svět?

Alessandro Foglietta, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nová formule 20/20/20 použitá ke shrnutí cílů Evropy v boji proti změně klimatu je ambiciózním závazkem, díky nemuž připadne Evropě v této globální bitvě nezpochybnitelná vedoucí úloha. Mám-li být upřímný, měl bych zdůraznit rozdíl mezi univerzální povahou tohoto cíle a jednostranností evropských závazků. Podle mého názoru bychom měli nalézt dosti odvahy, abychom si přiznali, že tento projev našich schopností by se zároveň mohl ukázat jako zcela zbytečný z hlediska životního prostředí a zničující pro náš průmysl, nebude-li předmětem mnohostranných jednání.

My všichni zřejmě podporujeme cíl chránit životní prostředí, ale abychom to mohli dělat, musíme nalézt nejúčinnější nástroje, jež budou mít širokou podporu. Je důležité, aby obě tyto podmínky platily společně, protože jedna bez druhé by vedla ke zmaření všech našich snah a mohla by dokonce přivodit nenapravitelné důsledky pro náš průmysl. Proto je zásadně nutné provést analýzu nákladů a přínosů. Chtěl bych zdůraznit, že takový přístup v žádném případě neznamena omezování nebo zpochybňování významu ochrany naší planety; prostě věřím, že musí být důkladně zhodnoceny nástroje obsažené v klimatickém a energetickém balíčku, a na prvním místě revize směrnice o systému obchodování s emisemi, a to i z hlediska hospodářské nebo byrokratické zátěže pro naše podniky a veřejnou pokladnu i z hlediska konkurenceschopnosti evropské výroby, se zvláštním důrazem na malé a střední podniky.

Takový způsob uvažování je legitimní, zejména v době, kdy je globální ekonomika rukojmím špatné hospodářské situace, a vyžaduje novou analýzu filosofie celého balíčku. Mám na mysli přezkum kritérií používaných pro výpočet cílů u jednotlivých zemí. Především je naléhavě nutné plně využívat takzvaných mechanismů flexibility, a jen tehdy můžeme doufat, že zůstaneme konkurenceschopní na globální úrovni. Závěrem chci zdůraznit, že v této době je víc než kdy jindy nezbytné vyvarovat se pokusů využívat rozpory mezi obránci průmyslu a zastánci životního prostředí.

Umberto Guidoni, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Borloo, pane Piebalgs, pane Dimasi, někteří lidé říkají, že evropská směrnice 20/20/20 je spojena s příliš vysokými náklady pro hospodářství Evropské unie. Mezi nimi je i italská vláda, která odhaduje zvýšení nákladů téměř na dvojnásobek, aniž by však podepřela své odhady jakýmkoli přesvědčivými důkazy. Takové postoje ovšem podceňují budoucí ceny fosilních paliv a neberou v úvahu značné výhody pramenící z rychlého rozšíření obnovitelných energií, například bezpečnost dodávek energie, ale především vytváření nových pracovních míst v době recese, kdy z výrobních procesů jsou vytlačovány tisíce pracovníků.

Větší energetická účinnost a široké využívání obnovitelných zdrojů jsou klíčem k překonání hospodářské krize. Věnovat velkou část veřejných prostředků na záchranu bank znamená znovu zavádět tentýž hospodářský model založený výhradně na financích, což vedlo ke krizi, kterou se snažíme zvládnout. Nemůžeme se zabývat hospodářskou situací bez změny naší strategie. Směrnice EU se zaměřuje na inovaci, a snaží se zejména včas zvládnout otřesy způsobené nyní probíhající změnou klimatu. To je soubor problémů, který bude stále tíživěji doléhat na životy evropských občanů a na hospodářství členských států. To je důvod, proč veřejné investice nesmí být znovu používány k udržení tradičních odvětví, ale musí se zaměřit na oblasti, jež povedou k inovaci v oblasti energetiky a životního prostředí.

Rozvoj distribučních sítí a přednostní přístup k nim jsou klíčovými faktory růstu odvětví obnovitelné energie. V 60.–80. letech minulého století se v rámci velkých veřejných investic vynaložilo na infrastrukturu sítí pro rozsáhlé centralizované systémy mnoho prostředků. Stejným způsobem by se měla zajistit i budoucnost systému založeného na obnovitelné energii. Proto potřebujeme mít zařízení na výrobu obnovitelné energie s využitím nových technologií. A k tomu potřebujeme investice, výzkum a vývoj technologií. Naléhavě potřebujeme přijmout tento balíček v prvním čtení na prosincovém plenárním zasedání, jak to očekávají

občané Evropy. Nemůžeme dovolit, aby krátkozraký egoismus některých států a určité hospodářské zájmy tento proces zablokovaly.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, v posledních týdnech jsme pracovali ze všech sil na jednáních o klimatickém a energetickém balíčku. Vyžádal si spoustu našeho času, ale podle mého názoru se vyplatila každá vynaložená minuta. Chtěl bych zejména poděkovat zpravodajům za nesmírné úsilí, jež vynaložili, a vyzvat je, aby trvali na ambiciózní dohodě během příštích dvou týdnů. Chtěl bych také poděkovat předsednictví a Komisi za jejich neúnavné úsilí během jednání.

Občas mám dojem, že předsednictví má velké potíže s tím, aby se po obsahové stránce více přiblížilo ke stanovisku Parlamentu, což by mohlo mít nepříznivý dopad na ambice klimatického balíčku. Jsem si však plně vědom obtížnosti úkolu předsednictví dospět v Radě ke shodě, některé členské státy nyní určitě využívají finanční krize k oslabení úsilí v oblasti změny klimatu a energie. Takový stav věcí je politováníhodný.

Odložíme-li své ambice, bude nás to stát mnohem víc. Nyní je pravý čas hledat řešení. Chtěl bych vyzvat předsednictví, aby vytrvalo ve slibném úsilí, na něž se přistoupilo na jarních zasedáních Evropské rady v roce 2007 a 2008. S ohledem na konferenci o změně klimatu, která byla zahájena tento týden v Poznani a které se zúčastníme spolu s delegací EU, je nesmírně důležité, abychom ve svých ambicích nepolevili.

Na Bali jsme se před ostatním světem zavázali, že předložíme dalekosáhlý klimatický balíček, a neměli bychom ho zklamat. Pokud se tak stane, ztratí Evropská unie důvěru, což na druhé straně ovlivní pokrok na jednáních o nové smlouvě o změně klimatu. Člověk dostal planetu Zemi do správy. Je naší povinností, abychom tam, kde je to možné, odčinili škody, které jsme stvořenému způsobili.

Roger Helmer (NI). – Pane předsedající, čelíme nepochybně největší krizi, s jakou jsem se za celý svůj život setkal, avšak hrozbou není globální oteplování, ale naše politické reakce na globální oteplování. Je jisté pravdou, že za posledních 150 let se Země mírně a přerušovaně oteplovala, ale tato změna je plně v souladu s dobře známými dlouhodobými přírodními klimatickými cykly, které jsou známy již po tisíceletí. Bylo tu holocénní maximum, s římské optimum i teplé období ve středověku. Nyní se zdá, že se přibližujeme k novému klimatickému optimu 21. století.

Faktem je, že hladina moří se dnes nezvyšuje rychleji, než tomu bylo po staletí. Faktem je, že celkové globální zalednění je víceméně stálé. Faktem je, že extrémní výkyvy počasí nejsou dnes častější než před sto lety a že polární medvěd není jako druh ani zdaleka ohrožen, ale jeho početní stavy se za posledních několik desetiletí ve skutečnosti prudce zvýšily.

Pravda, kyslíčnický uhlíčitý je skleníkový plyn, byť skleníkový plyn méně důležitý než vodní pára, ale klimatotvorný efekt CO₂ není lineární. Je to zákon klesajících výnosů. Za nynější atmosférické úrovně přibližně 380 částic na milion budou mít další zvýšení CO₂ zanedbatelný účinek.

Naproti tomu naše politiky budou mít ničivý hospodářský účinek. Škody budou obrovské. Naše nedosažitelné cíle v oblasti obnovitelných zdrojů, zejména pokud jde o energii větrnou, prakticky hrozí výpadkem dodávek elektřiny.

Tyto politiky nebudou úspěšné, stejně jako nebylo úspěšné Kjóto. Dokonce i když Západ emise sníží, rozvíjející se trhy, Čína a Indie, to zjevně neučiní. Množství CO₂ se bude ještě nejméně půl století zvyšovat. Faktem je, že rok 1998 byl nejteplejším rokem, jaký lidstvo pamatuje, a že v posledních deseti letech bylo ve světě chladněji. Opatření, o nichž dnes diskutujeme, jsou největším kolektivním útekem od reality, s jakým jsme se kdy setkali.

Předsedající. – Dámy a pánové, musím učinit krátké procesní prohlášení. Jak víte, Parlament se před zahájením této důležité rozpravy rozhodl vyčkat do přistání letounu Rady. To znamená, že náš program nabral značné zpoždění. Zdvouřilost také prikazuje, abychom splnili závazky vůči hostům.

Jak víte, v 11:30 hod. očekáváme v této sněmovně dalajlamu. V 11:30 hod. se samozřejmě bude konat slavnostní zasedání.

To znamená, že jistě nebudeme schopni ukončit nynější rozpravu v 11:30 hod. Poslední řečníci budou tedy muset vystoupit po skončení slavnostního zasedání, čímž se také posune doba hlasování. To vše se přirozeně objeví na vašich monitorech.

Požádal bych nyní řečníky o striktní dodržení délky příspěvků.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, někteří z nás stále ještě vypadají unaveně, protože jsme jednali dnes ráno do 2 hodin. Chceme globální dohodu, ale to přirozeně vyžaduje zapojení všech hlavních hráčů: Číny, Indie a především USA. Bez jejich zapojení nebude možné proti změně klimatu bojovat, i kdyby Evropa vyvinula sebevětší úsilí. Nutno přiznat, že zaostáváme za svými cíli pro rok 2020, ale my neodpovídáme jen za klima, ale také za zachování pracovních míst a za konkurenceschopnost našeho hospodářství. To je dilema, do něhož jsme se dostali, a mohu říci jen to, že návrhy Komise nebyly tak dobré, abychom je mohli přijmout.

Nyní diskutujeme a konzultujeme tak intenzivně proto, že v rozporu s veřejnými prohlášeními nebyly v návrzích Komise tyto aspekty dostatečně zohledněny. Věřím proto – pan Schulz má pravdu –, že si musíme ponechat své právo na spolurozhodování a nemůžeme vystavovat žádné bílé šeky. Avšak dílčí výsledky například u automobilů, kde jsme našli zodpovědný kompromis, který odvětví nevyhovuje, ale zaručuje přiměřená přechodná období, podpořit můžeme, přestože proti nim protestuje několik Zelených a přestože se sjednocená lobby různých zájmů pokouší tento užitečný kompromis bagatelizovat.

U obnovitelných energií je otázkou otevřít si všechny možnosti, ale od samého počátku nevylučovat ani technické inovace. A v největším sporném bodě, obchodování s emisemi, je nutné se vyhnout přemísťování pracovních míst. Regulace musí být jednoduchá, musí být nákladově únosná pro spotřebitele i průmysl a musí bránit narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy. To je náš cíl. Bude-li dosažen, pak můžeme s balíčkem souhlasit.

Linda McAvan (PSE). – Pane předsedající, nejprve chci poděkovat francouzskému předsednictví, protože je odhodláno dosáhnout dohody, a my také. Avšak, jak bylo řečeno, k žádné dohodě nemusí vůbec dojít.

Jsem stínovou zpravodajkou skupiny PSE pro systém obchodování s emisemi a chceme několik věcí. Chceme zajistit, že hlavní úsilí bude vyvíjeno v Evropě, a ne financováním vnějších aktivit. Financování vnějších aktivit musí podléhat přísné kvalitativní kontrole; nemohou to být prostě jakékoliv staré projekty. Chceme adresné financování zaměřené na zmírňování dopadů změny klimatu. Nemůžeme jít do mezinárodních jednání s neurčitými přísliby financí pro rozvojové země. Nyní chci, aby Rada pokročila v otázce vyčlenění prostředků. Potřebujeme, aby se to dalo trochu do pohybu. Nemůžeme přijít do jednacího sálu s prázdnou. Potřebujeme jasná kritéria pro přesun emisí uhlíku, abychom poskytli jistotu našim podnikům a zaručili, že nebudou znevýhodněny.

Pane Borloo, hovořil jste o zvláštním režimu pro některé země v potížích. Myslím si, že to je přijatelné za předpokladu, že bude časově omezený a nebude podkopávat celkovou strukturu tohoto projektu. Tato skupina tento zvláštní režim podpoří, bude-li splňovat tyto podmínky.

Mnozí lidé dnes dopoledne hovořili o vedoucí úloze, o vedoucí úloze Evropy. Někteří z nás se včera setkali s některými klíčovými aktéry z Číny a Spojených států, kteří budou v Poznani, a budou i v Kodani. Mám-li být upřímný, jsou dosti skeptičtí, pokud jde o vedoucí úlohu Evropy v boji proti změně klimatu, a dali zcela jasně najevo, že nepostavíme-li se do čela my, mají své vlastní plány. Takže Evropa si musí vybrat: buď půjdeme v čele, nebo budeme tancovat tak, jak budou hrát jiní.

Zmínovali jste se o hospodářské krizi. Snahy regulovat finanční instituce, jež tuto krizi zavinily, skončily selháním – selháním politiků i bank. Neudělejme stejnou chybu i v případě změny klimatu. Uděláme-li ji, za naše selhání zaplatí obyčejní lidé, stejně tak jako dnes platí za selhání v případě bankovní krize.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, jedna věc je získat souhlas 27 členských států s nějakými vznešenými slovy, a mnohem obtížnější je zajistit podporu pro praktické činy. Myslím si, že dohoda o automobilech a CO₂, které jsme právě dosáhli, ukazuje, že se ve skutečnosti nejedná o to nejmambicióznější opatření, jaké bychom si dovedli představit. Ale nepokročíme-li výrazně na každé frontě, můžeme se alespoň poohlédnout po některých technologiích, kde, myslím si, může být dosažen větší pokrok. Asi chápete, že zde hovořím zejména o zachycování a ukládání CO₂.

Myslím si, že Rada skutečně musí ocenit už to, jak velké možnosti má tato technologie, jež dokáže zásadně snížit množství emisí CO₂ vypouštěných do ovzduší. Máme-li zajistit přijetí mezinárodní dohody, máme-li pro ni získat Čínu – která 80 % své elektřiny získává z uhlí –, musíme se vypořádat s problémem velkých elektráren, velkých elektráren na fosilní paliva produkujících kyslíčnický uhlíkatý.

Prvním krokem je tuto technologii vyzkoušet a rozvinout ji. Musíme mít ukázkové projekty a uvést je do provozu. Takže velmi vítám, že předsednictvo a Komise nyní podporují zásadu, abychom pro zajištění nezbytného podpůrného financování použili některé povolenky vydávané v rámci systému obchodování s

emisemi. Ale kritika je jasná. To, co předložila Rada, není dostačující. Nesplní to slib uvést do roku 2015 do provozu až 12 ukázkových projektů, který hlavy států a předsedové vlád učinili v loňském roce.

Tato technologie může přinést obrovské změny. V příštích dvou týdnech máme šanci sjednat dohodu, která tuto technologii skutečně uvede do praxe.

Rebecca Harms (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, znovu vyvstává tato velice zásadní otázka: Jsou ochrana životního prostředí, ochrana klimatu a finanční a průmyslová politika navzájem slučitelné? Mám pocit, že jsme se v rozpravě fakticky vrátili zpět a je mi neustále argumentováno tím, že v těžkých dobách musí být brán ohled na průmysl a hospodářství a že není možné od nich cokoli požadovat, protože jinak se zastaví pokrok.

Pan Langene, kdo je podle vás odpovědný za to, že právě automobilovém průmyslu se vůbec nedaří? A je tomu tak po celém světě. Krize odbytu je všude. Podle mého názoru je to výsledek nesprávného řízení, špatných průmyslových strategií, ale rozhodně to není výsledek toho, že jsme vypracovali prozíravou politiku v oblasti životního prostředí ve vztahu k automobilovému průmyslu.

(Potlesk)

Kde jsou ty účinné automobily, jež Evropa plánovala vrhnout ve velkém na trhy budoucnosti? Nyní čtu, že by potřebovaly evropská výzkumná zařízení, která jim umožní dosáhnout technologického pokroku. Ale vždyť podniky mají technologii pro automobily šetrné k životnímu prostředí! Musíme poskytnout rámec, aby tyto automobily šetrné k životnímu prostředí mohly být konečně také prodávány. Co děláme? Znovu odkládáme přijetí nařízení, které jsme považovali za rozumné již v roce 1995. V roce 1995 se diskutovalo: 120 gramů do roku 2012! A my nyní v rámci tohoto nařízení povolujeme – člověk slyší a žasne –, aby průměrné emise z nové flotily evropských automobilů byly v roce 2012 vyšší, než jsou dnes.

(Projevy nesouhlasu)

Kdo lže, pane Langene, o tom nerozhodujte vy sám, ale bude to očividné.

(Potlesk)

Myslím si, že v tomto Evropském parlamentu se musíme fakticky rozhodnout, zda skutečně chceme změnit svůj způsob uvažování o hospodářských záležitostech, který je založen na nadměrné spotřebě, „nadbytku“ a na filosofii „více a ještě více“. Ve své podstatě lze finanční krizi, klimatickou krizi a chudobu ve světě vysvětlit naší nadměrnou spotřebou a nesmírnou chamtivostí vyspělých průmyslových zemí. Nedokážeme-li to, pane Langene, změnit, čeká nás bezútěšná budoucnost. Nikdo v tomto století si nevzpomene na tuto fázi klimatické politiky nebo krizové politiky v Evropě.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Pane předsedající, pokus Evropské unie přijmout tuto rozvojovou strategii, jež předpokládá, že prudké snížení emisí uhlíku produkovaných lidskou činností bude mít významný dopad na cyklickou změnu klimatu, a pokus vnutit takovou strategii celému světu je nejutopičtější myšlenkou naší doby.

Uvedu několik údajů, jež plně prokáží absurdnost tohoto předpokladu. Například Mezinárodní agentura pro energii uvádí, že snížení emisí uhlíku o 50 % bude stát svět do roku 2050 přibližně 45 miliard USD a že toto množství peněz sníží teplotu, cituji, „o 0,02 stupně“, tj. méně než kolik činí statistická chyba, což nemusí mít žádný dopad na vývoj cyklické změny klimatu. Zároveň to povede k prudkému zpomalení rozvoje lidské civilizace.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Mezivládní panel pro změnu klimatu ve své, tentokrát stručné zprávě vydané před několika dny oznámil, že emise CO₂ opět začaly růst rychleji, než bylo předpovězeno. Proto je třeba, abychom i my urychlili svá rozhodnutí a zajistili, že budou uspokojivá. Parlament, jak někteří kolegové poslanci zdůraznili, pracoval inteligentně, kompetentně a, dokonce bych řekl, vášnivě a přijal již důležité texty ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Očekáváme, že Komise – a nemám o tom pochyb, neboť respektuji práci pana Dimase – a Rada hodnotu této práce potvrdí. Máme postup spolurozhodování, a musíme proto splnit lhůty a dosáhnout dohody ještě před příštím zasedáním ve Štrasburku. Nesmíme podkopat své závazky, ale podpořit zásadní body Parlamentu, jako jsou účinná snížení, automatický přechod z 20 na 30 %, zřízení fondu pro přizpůsobení se a transfery

technologie do třetích zemí. Evropa musí sehrát v Poznani rozhodující úlohu a nesmí zapomínat mimo jiné na to, že je v jejím vlastním zájmu zajistit post-kjótskou dohodu s Čínou a USA.

Jako Itala mne velice mrzí, že vláda mé země a národní svaz průmyslníků Confindustria zaujaly takový reakční a škodlivý postoj, především pro mou zemi. Říkat, že hospodářská krize znemožňuje přijmout opatření týkající se klimatu je hloupé; naopak, právě boj proti změně klimatu musí být naším orientačním bodem při zelené přestavbě průmyslu a hlavním východiskem našeho postupu za této dramatické krize. Přírodní prostředí není pro hospodářství problémem, ale klíčem k jeho řešení, spolu s odlišným sociálním přístupem ke krizi způsobené právě nemocným hospodářstvím, jež poškozuje životní prostředí a zaměstnanost.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Pane předsedající, s velkým potěšením sleduji obnovený zájem o zelený růst, který následoval po vypuknutí finanční krize. Ovšem, jako každý nový politický fenomén, i tato nová zelená vlna vyžaduje dávku zdravé skepse. Mohlo by vás docela dobře napadnout, že jde spíše o vytváření alibi pro dotování zastaralého těžkého průmyslu než o to, že skutečně chceme provádět politiku v oblasti změny klimatu. Samozřejmě, kdybyste byli trochu prostořecí, mohli byste říci, že to připomíná pokus o znovuzavedení staromódní ochrannářské průmyslové politiky, v rámci které má být velkým zemím v EU, jejichž hospodářství je závislé na automobilovém průmyslu, povoleno poskytovat státní podporu. Tak prostořeká však nejsem! Novou zelenou vlnu proto vítám a chtěla bych říci, že to, co potřebujeme, je skutečně vizionářský pohled. Měli bychom se zaměřit na přechod evropské výroby automobilů na výrobu automobilů s elektrickým pohonem, jež mohou být poháněny obnovitelnou energií. Pětina veškerých emisí CO₂ v Evropě pochází z odvětví dopravy. Zaměříme-li své úsilí na tuto oblast, pak budeme skutečně schopni něco udělat s emisemi CO₂ a snížit emise hluku a pevných částic.

Philip Claeys (NI). - (NL) Pane předsedající, podporuji podstatu cílů, zejména pokud jde o plán boje proti změně klimatu, dosažení cíle snížit emise CO₂ a závislost na dovozu energie z oblastí mimo Evropskou unii, ale zároveň jsem přesvědčen, že je zapotřebí více realismu při vytyčování konkrétních cílů. Rozhodujícím kritériem pro určení podílu obnovitelné energie je hrubý domácí produkt členských států, a nikoli přírodní podmínky pro výrobu této obnovitelné energie.

Vlámsko, budoucí členský stát Evropské unie, jsou v tomto směru v nevýhodě. Pobřeží je zde velmi krátké, chybějí předpoklady pro zásobníky, máme malé množství slunečního světla, nedostatek otevřeného prostoru a tak dále, a proto je naprostou záhadou, jak by bylo možné do roku 2020 zvýšit podíl obnovitelné energie z necelých 2 % na 13 %. Způsob, jakým má být koncipován klimatický plán, bude mimořádně tvrdým oříškem pro vlámský průmysl a vlámské spotřebitele, kteří budou muset čelit například také vyšším platbám za elektřinu.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, souhlasím s názorem, že politici odkudkoli se obávají dlouhodobých rozhodnutí kvůli krátkodobým účinkům. Jak řekl nedávno v Dublinu David Puttnam, politický systém je od přírody konzervativní a obává se náhlých změn na místní, regionální a národní úrovni – a dodala bych, také na evropské úrovni.

U předpisů týkajících se klimatu žádnou jinou možnost nemáme. Jako politici jsme svým společenstvím, všem společenstvím, budoucím společenstvím povinováni je podpořit.

Věda je něco, co je dáno. Víme, co musíme udělat: je tomu rok, co Komise přijala klimatický a energetický balíček, a bylo odvedeno mnoho práce. Francouzské předsednictví to zařadilo mezi priority a společně jsme usilovně pracovali, abychom do konce roku mohli předložit dobrou dohodu; co bylo možným, stává se nyní pravděpodobným.

Poté co jsem v posledních letech zažila zblízka mnoho frustrujících konferencí smluvních stran (COP), vždy jsem věřila, že je třeba, aby Evropa tlačila tento proces kupředu, jak jsme to učinili na Bali, a včas dostála svým závazkům pro COP 15 v Kodani.

Ale varuji vás: My neschválíme jakoukoli dohodu. Dala jsem francouzskému předsednictví velmi jasně najevo, a existuje v tom jasná shoda, že Evropský parlament nebude postaven před *fait accompli*. A Parlament neponechá na hlavách států a předsedech vlád, aby si to schválili sami. Nedělejte si o tom žádné iluze. Vše se bude schvalovat na následném dialogu mezi francouzským předsednictvím a Evropským parlamentem.

Ještě bych však dodala – a chtěla bych požádat ministra Borlooa, aby v tomto směru jednal a vysvětlil to zcela jasně prezidentu Sarkozymu –, že velkorysý podíl z výnosů dražeb by měl být vyčleněn na to, aby se

rozvojové země přizpůsobily a aby se v těchto zemích zmírnily dopady, protože legislativa bez velkorysého financování nepovede ke globální dohodě. Nedělejte si o tom žádné iluze.

Ano, když diskutujeme a vedeme rozpravu o našem balíčku pro období po roce 2012 na pozadí vážné globální hospodářské recese a finanční krize, budeme potřebovat veškerou přísnou kontrolu, podnikatelský talent a vědeckou inovativnost, již dokážeme zmobilizovat. Investice, pracovní místa, mzdy, spotřeba a záchrana naší planety, to vše jsou synonyma, a bude záležet na naší schopnosti přejít od fosilních paliv chrlících uhlík k udržitelnějším zdrojům energie a přivést všechny naše kolegy z celého světa k jednacímu stolu OSN spolu s námi.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Pane předsedající, nestává se často, aby se Evropský parlament zabýval tématy, jež mají tak dalekosáhlý dopad na národy Evropy a dokonce světa, jako je energetický a klimatický balíček. Avšak místo abychom řešili toto téma transparentně, je vyvíjeno maximální úsilí zajistit si podporu pro tento životně důležitý balíček obcházením běžných demokratických postupů Parlamentu.

Príslušné výbory samozřejmě mohou vyjádřit svá stanoviska, ale tato sněmovna nemohla a nemůže zaujmout postoj, a výsledek je takový, že je popřeno demokratické právo každého poslance předkládat pozměňovací návrhy k návrhům Komise. Zatímco byla dohodnuta posílená spolupráce mezi Výborem pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku, jednání se odehrávala na neformálním trialogu na základě hlasování, jež proběhlo jen v jednom výboru. Musím opravdu zdůrazňovat, že toto hlasování nutně neodráží většinový názor v Parlamentu?

Postoje zaujaté příslušnými výbory navíc existují zpravidla jen v angličtině, což brání mnoha poslancům v úplnosti pochopit rozsah navrhovaných opatření. Toto pošlapávání demokracie bylo ospravedlňováno touhou Evropy poskytnout ostatnímu světu dobrý příklad na poznaňské konferenci. Pravda je taková, že tato konference skončí ještě před tím, než hlavy států a předsedové vlád dospějí k dohodě. Pan Borloo má pravdu, když zdůrazňuje nutnost dohody na úrovni hlav států a předsedů vlád, ale nesmíme zanedbat ani roli poslanců přímo zvolených národy Evropy.

Parlament bude nicméně vyzván, aby potvrdil kompromisy sjednané předsednictvím na příští Evropské radě, čímž se spolurozhodování zakotvené ve Smlouvách změní v pouhé stylistické cvičení. To je nepřijatelné. Chci dohodu, ale ne jakoukoli starou dohodu. Chci dohodu dosaženou demokraticky, transparentně. Doufám v dosažení komplexní dohody v roce 2009 v Kodani, ale nastavení evropského úsilí v rámci této komplexní dohody nemůže proběhnout postupem projednávání ve výborech, jak navrhuje Komise a jak to chtějí zejména kolegové poslanci ze Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance. O ambiciózní politice v oblasti změny klimatu, pane předsedající, se nemůže rozhodovat za zavřenými dveřmi a bez vědomí občanů.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Pane předsedající, období jednání o klimatu – klimatickém balíčku EU – se chýlí ke konci a odpovědnost za to, abychom s tím byli včas hotovi, je na francouzském předsednictví. Postoj Parlamentu byl jasný již v září. Nepřijmeme nějaký okleštěný návrh. Spolurozhodování platí pro každého, včetně Polska.

Projednává se i energetický balíček. Energetický balíček je nesmírně důležitý pro transparentnost a fungování trhu. Chtěla bych se však zaměřit na určité jeho části, jež se týkají obchodování s emisními právy. Za prvé, ten, kdo znečišťuje, musí platit. Proto nemůžeme přistoupit na kompromis v otázce dražeb, a rozdávát vše bezplatně by bylo čirým bláznovstvím. Za druhé, donutí-li tato opatření podniky k odchodu z Evropy pomocí přesunu emisí uhlíku, musí být přirozeně odškodněny. Avšak globální úmluva toto riziko podstatně snižuje. Proto se nesmíme ukvapovat a označovat oběti ještě před klimatickou konferencí v Kodani. Chtěla bych zdůraznit, že existují předpisy o malých podnicích a o kombinované výrobě tepla a elektřiny, jež jsou pro průmysl velmi důležité.

Finanční prostředky získané z klimatických opatření také musí být investovány do klimatických opatření. Výnosy proto musí být vyčleněny zvlášť. Chudé země jsou znepokojeny. Jsou zapotřebí finance na zmírnění dopadů a na pomoc těmto zemím; nás je 27, jich je 77.

A konečně, chtěla bych připomenout našim francouzským poslancům něco, co kdysi řekl generál de Gaulle, a sice, že v politice se nepočítá záměr, ale spíš výsledek. Nyní máme 24 hodin na projednání obchodování s emisními právy v Parlamentu a v trialogu, a této doby je třeba využít.

Satu Hassi (Verts/ALE). Pane předsedající, vystupuji v tomto plénu poprvé v angličtině, protože doufám, že francouzské předsednictví mi bude naslouchat. Bohužel, stávající systém společného úsilí navrhovaný Radou by znamenal, že Evropská unie prostřednictvím mechanismu čistého rozvoje a společné realizace

bude snižovat emise hlavně mimo EU. Znamenalo by to přesunutí až 70 % snížení emisí jinam, hlavně do rozvojových zemí. To by naprosto podkopalo věrohodnost naší politiky v oblasti klimatu. Pro Parlament je absolutní nepřekročitelnou hranicí 50% limit pro financování vnějších aktivit, což by zajistilo, že většina našich snížení emisí bude vnitřní povahy.

Tento 50% limit byl vždy úhelným kamenem klimatické politiky EU, po celá dlouhá léta kjótských jednání. Vysoká kvóta v rámci mechanismu čistého rozvoje navrhovaná Radou by znamenala obrat klimatické politiky EU o 180°. To by poskytlo příliš snadno argument každému, kdo chce klimatickou politiku EU marginalizovat a očerňovat.

Mezivládní panel pro změnu klimatu uvádí, že průmyslově vyspělé země by měly snížit vnitřní emise o 25–40 % a rozvojové země o 15–30 % v porovnání s běžným stavem. Nemůžeme snižování emisí započítávat dvakrát. Chceme-li většinu svého snížení emisí dosáhnout podporou projektů v rozvojových zemích, požadujeme *de facto* od rozvojových zemí více než od sebe. Lze si jen velmi obtížně představit, jak to pomůže mezinárodním jednáním, a skutečně doufám, že francouzské předsednictví chápe tento základní moment mezinárodní klimatické politiky.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Pane předsedající, o energii a změně klimatu jsme nyní řekli prakticky všechno. Víme, že změna klimatu se děje, ale víme také, že v minulosti docházelo k mnohem většímu globálnímu oteplování. Víme, že v přirozeném životním prostředí dochází k velkým emisím uhlíku z větší části bez lidského přičinění. Lidstvo přispívá k emisím uhlíku jen asi 4 %. Hlavním zdrojem CO₂ je oceán, který obsahuje 50krát více kyslíčnicku uhličitého než ovzduší.

Jednotlivé země nevypouštějí stejná množství kyslíčnicku uhličitého. Velká množství vypouštějí rozvojové země jako Čína a Indie. Bez snížení jejich emisí samotná Evropa nebude schopna tento problém vyřešit. Problém se nevyřeší ani zavedením omezení u zemí s vysokou úrovní emisí uhlíku. Ekonomiky jako je Polsko budou i nadále, ještě dlouho do budoucna závislé na energetickém uhlí a biopalivech. Tyto zdroje zůstanou hlavními hybnými silami jejich hospodářství.

Očekávané 20% snížení emisí CO₂ do roku 2020 za navrhovaných podmínek tyto ekonomiky rozvrátí. Plán na snížení emisí CO₂ do roku 2050 o 80 % by měl za následek zhroucení energetického hospodářství nejen v Polsku, ale i v mnoha jiných zemích a nepochybně by vedl k celkové hospodářské katastrofě.

Proto musíme zkoumat tento problém hlouběji a přijmout ochranná opatření. Jeho řešení rozhodně nepřiblíží dvoustranné rozhovory mezi Ruskem a Německem s vyloučením jiných členských států. To je otázka, kterou musíme projednat společně a najít společné řešení. Doufám, že setkání v Poznani a poté i setkání v Kodani vyústí v dohodu a v řešení, jež bude výhodné pro všechny.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, jednání v Poznani a napřesrok v Kodani musí skončit úspěchem. Neexistuje žádný další prostor pro zbožná přání a další odklady. Právě předevířem Evropský parlament velkou většinou hlasů, téměř jednomyslně, hlasoval pro zprávu poslance Florenze, jež požaduje ambiciózní cíle, přiměřené financování a přímá opatření, ale zkorumpovaná aliance v Radě a v Komisi se pokouší vyklouznout a podkopat toto úsilí.

Je nepříjemné, aby Rada podkopávala úlohu Parlamentu jen kvůli tomu, aby potěšila pana Berlusconiho a několik dalších nových členů Evropské unie. Zájmy evropských občanů a historické zájmy Evropské unie jako takové musí dostat přednost. Evropská unie musí i nadále stát v čele tohoto úsilí a musí se vyvarovat podkopávání vůle Evropského parlamentu se na něm podílet.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Pane předsedající, vnucování drastických řešení obsažených v energetickém a klimatickém balíčku státům Evropské unie, jež se na celosvětových emisích uhlíku podílejí pouhými 15 %, bude mít zničující dopad nejen na Polsko, ale i na Evropu a svět.

Zatímco staré státy EU snížily své emise uhlíku přibližně o 3 %, v Polsku byly v důsledku přestavby průmyslu a procesu modernizace sníženy emise přibližně o 30 %. Nehledě na to Evropská unie požaduje další snižování, jež má být uplatněním solidarity a sdílení břemene, ale s jistotou povede ke zhroucení našeho průmyslu a k obrovskému růstu nákladů.

Kromě toho jsme proti nedávno zavedené směrnici o zachycování a ukládání uhlíku. To znemožní Polsku využívat geotermální energii a dosáhnout cíle 20% podílu obnovitelné energie. Mohlo by to naopak vyvolat spíše katastrofu v oblasti životního prostředí než zajistit jeho ochranu. Uvolňování kyslíčnicku uhličitého ze zemských vrstev může způsobit smrt živých bytostí a také tektonické pohyby a zemětřesení.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Pane předsedající, Evropa se otepluje rychleji, než kolik činí světový průměr. Jak víte, během jednoho desetiletí se výše škod způsobených přírodními pohromami zdvojnásobila a ročně dosahuje téměř 14 miliard. Musíme proto velmi pečlivě zvažovat své příští kroky. Právě s tím máme dosud problémy.

Budeme-li nyní uvažovat o výjimkách v obchodování s emisemi, nesmíme zapomínat na to, že energetické podniky své bezplatně získané povolenky bezostyšně účtovaly zákazníkům, aby si tím vytvořily doplňkové zisky. To se již nesmí opakovat. Nepotřebujeme ani žádné další ukvapené reakce, jako bylo fiasko se zelenými palivy. Údajné nulové emise z automobilů s elektrickým pohonem jsou k ničemu, jestliže tato elektrina pochází z uhelných elektráren.

Podle mého názoru je však zcela směšné za této situace vychvalovat jadernou energii jako šetrnou k životnímu prostředí. Kdyby miliardy, které kvůli tomu každoročně vyletí komínem, byly vynaloženy na obnovitelné zdroje energie, možná bychom již vůbec žádné energetické problémy neměli a jistě bychom byli mnohem dál, pokud jde o snižování CO₂.

V této souvislosti navíc nesmíme zapomínat, že dlouhodobě musíme podporovat subvencování veřejné dopravy a přepravu zboží po železnici.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Všichni jsme odhodláni zastavit změnu klimatu, zabránit globální ekologické katastrofě, jež ohrožuje lidstvo. Víme ovšem, že je to spojeno se značnými náklady, které my občané budeme muset tak jako tak dříve či později zaplatit.

Víme také, že čím později budeme jednat, tím bude škoda větší, tím budou procesy nezvratnější a tím více budeme muset zaplatit. Otázka zní, zda na jedné straně máme dost odvahy, abychom se jako první odhodlali k činům a přinesli nezbytné oběti, a na druhé straně, jak rozdělíme toto břemeno mezi různé společenské a hospodářské subjekty.

Legislativní balíček, který máme před sebou, ukazuje, že Evropská unie je odhodlána k činům, a ukazuje také, že tento balíček bohužel není nestranný, není konzistentní a když dojde na realizaci, používá dvojí metr. Některým členským státům umožňuje produkovat v roce 2020 více emisí, než kolik stanovil kjótský cíl pro rok 2010. Naopak jiným, kteří si vedli dobře již dřív, neposkytuje přiměřenou stimulaci.

Proč slepě přehlízíme to, že určité členské státy ani v nejmenším nedbají na své sliby, zatímco druzí berou na sebe nesmírné oběti? Stejně tak je nepochopitelné, proč by se v odvětví výroby cementu mělo snižovat dvakrát více než v odvětví zpracování odpadů nebo dopravy. Pane ministře, statečná vláda není ta, která se odváží vyměřit tvrdý trest podnikům, ale ta, která je stejně tvrdá i vůči sobě. Moudrá vláda není ta, která v rámci mechanismu čistého rozvoje vyveze peníze občanů do zahraničí, ale ta, která investuje doma, uvnitř EU, snižuje naši energetickou závislost tím, že vytváří nové, čisté technologie, které lze uplatnit na trhu.

Současná globální hospodářská recese není důvodem pro to, abychom nepřijímali žádná opatření, ale je to naopak příležitost k průlomům. Historická odpovědnost Evropy a historická příležitost, kterou teď má, jí předurčují, vzít na sebe úlohu průkopníka této třetí průmyslové revoluce. Děkuji vám za pozornost.

Guido Sacconi (PSE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poděkovat kolegům poslancům, počínaje předsedou mé skupiny panem Schulzem, který oprávněně poukázal na výsledek dosažený minulého pondělí v dohodě o regulaci, jež stanoví požadavek snížit emise CO₂ z motorových vozidel.

Chtěl bych vysvětlit, proč jsem úmyslně a po dohodě s francouzským předsednictvím, které odvedlo skvělou práci – chtěl jsem to říci takto neformálně – proč jsem, abychom zůstali u tématu automobilů, urychlil dokončení této dohody, takřkajíc šlápl na plyn. Mělo to dva důvody. První je ten, že jsem považoval za důležité posunout tento balíček dopředu, alespoň v jedné otázce ukázat, že je skutečně možné – obtížné, ale možné – sladit různé požadavky: ochranu životního prostředí a boj proti změně klimatu na jedné straně, a hospodářskou dimenzi konkurenceschopnosti a sociální otázky a také zaměstnanost na straně druhé. Jsme si vědomi rozsahu nynější krize v odvětví výroby motorových vozidel, a to, že tak jednáme právě v tuto chvíli, vysílá mimořádně důležitý signál.

Ale šlápl jsem na plyn i z jiného důvodu. Myslel jsem si, že bude mnohem lepší tuto věc uzavřít ještě před zasedáním Evropské rady, které se bude konat příští týden, tak, mohu-li to říci natvrdo, aby to už nikdo nemohl zablokovat. Žádná hlava státu nebo předseda vlády nebude moci vztáhnout na tento předpis ruku. Obracím se na své kolegy poslance, kteří podobně jako pan Davies tuto dohodu kritizovali, ale neuvědomili si, že by bylo lepší, kdyby i ostatní dokumenty – jako je dokument pana Daviese, kde je již vše připraveno pro dosažení dohody – byly již také uzavřeny. Chtěl bych vám něco říci, pane Borloo, dáte-li mi ještě chvíli:

Ne vždy se nám podaří dosáhnout jednomyslnosti, takže se vzmužte a nepřipusťte situaci podobnou té, která nastala včera v oblasti obnovitelných zdrojů energie, kde jedna země, bohužel moje vlastní, tento návrh vetovala a dohodu tak znemožnila.

Johannes Lebech (ALDE). - (DA) Pane předsedající, bylo fascinující podílet se na vyjednávání klimatického balíčku nejprve ve výboru a poté při jednáních triologu, jichž se účastním jako stínový zpravodaj pro směrnici o společném úsilí. Zde v Parlamentu jsme prokázali velkou schopnost dosahovat kompromisů a přicházet s myšlenkami, jež by mohly návrhy Komise vylepšit, neboť jsme si dobře vědomi toho, že máme-li mít důstojného nástupce Kjótské dohody, musíme být, až se setkáme v Kodani, vyzbrojeni ambiciózním návrhem.

Nyní čekáme na Radu. Chtěl bych zdůraznit několik klíčových problémů. Je důležité, aby Rada pochopila, že chtějí-li členské státy flexibilitu, musí existovat záruka, že cíle budou dosaženy, což musí být ve formě kontrolních zpráv spojených s následky, pokud cíle dosaženy nebudou. Prázdné sliby globální oteplování nezabrzdí. Musíme také dát jasně najevo, že si nemůžeme jen kupovat celé naše snížení v oblastech mimo EU. Naopak, většina našeho úsilí se musí odehrávat v Evropě. Cokoli jiného není ani seriózní, ani důvěryhodné, chceme-li skutečně získat mezinárodní dohodu o klimatu, neboť takové chování lze interpretovat tak, jako že vysíláme zprávu, že jsme svůj díl práce již odvedli a víc již udělat nemůžeme. Stejně tak nám nesmí chybět motivace pro modernizaci energetické technologie v Evropě a musíme prostřednictvím tohoto balíčku zajistit pokrok směrem k budoucnosti, kdy budeme využívat formy energie, jež budou CO₂ neutrální. Hlavy států a předsedové vlád EU vloni slíbili, že budou hrát v oblasti klimatu hlavní roli – to představuje určitý závazek. Parlament je připraven. Rada nyní musí projevit vůli dospět k výsledkům, abychom se spolu mohli těšit z klimatického balíčku jako z nejlepšího dárku letošních Vánoc.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

Místopředseda

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Pane předsedající, sdílím hněv a frustraci se všemi, kdo po právu kritizují osoby v tomto parlamentu a v Radě, které se pokoušejí zničit náš závazek vytvořit ambiciózní klimatický a energetický balíček.

EU nyní zpochybňuje svůj vlastní závazek 30 %, snaží se většinu cílů snižování, jež si sama stanoví, převést na zahraniční aktivity, zmírňuje požadavky na dražby v energetice a téměř ve všech ostatních odvětvích, u automobilů zavádí normy účinnosti, jež jsou horší než aktuální stav, a zločinně odmítá vyčlenit finance na solidaritu s rozvojovými zeměmi. To vše znamená, že klimatický balíček EU se jeví jako stále prázdnější, a tento kolosální výpadek politického vedení nebude evropským politikům prominut.

Chtěla bych oponovat jednomu názoru, který se dnes několikrát opakoval. Nemusíme volit mezi řešením hospodářské krize a řešením klimatické krize. Finanční krize bychom měli využít jako příležitosti ke komplexní přestavbě zaměření a směřování naší ekonomiky, abychom z ní učinili skutečně udržitelnou ekonomiku, jež bude skutečně přinášet environmentální i hospodářský prospěch. Je to rozhodující zkouška pro celý projekt EU jako takový, u které si nemůžeme dovolit propadnout.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Pane předsedající, dnešní rozprava se týká energie a ochrany životního prostředí. Dopad emisí skleníkových plynů na změnu klimatu je reálný, i když jiné faktory se v současnosti podceňují.

Chtěl bych zdůraznit, že postup v této problematice musí mít globální dimenzi. Co bude jinak výsledkem našeho drastického omezení emisí, nebudou-li jiné země postupovat obdobně? Povede to prostě k tomu, že evropské zboží bude ztrácet na konkurenceschopnosti a naše trhy ovládnou ti, kdo taková omezení nezavedli.

Musíme také vzít v úvahu situaci zemí jako je Polsko, jehož energetika je z větší části založena na uhlí. Bylo by vhodné uznat obrovský pokrok při snižování emisí uhlíku dosažený těmito zeměmi v posledních letech.

Energetický a klimatický balíček proto musí být citlivý, a zároveň solidární. Měl by také být inovativní, proekonomický a proekologický, měl by zajišťovat bezpečnost a hledět do budoucna, což je zvlášť důležité nyní, v době vážného hospodářského poklesu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Pane předsedající, předsedové vlád EU v březnu 2007 slíbili, že EU sníží do roku 2020 své emise skleníkových plynů nejméně o 20 %. Tento závazek sám o sobě nestačí k zastavení oteplování na magické hranici 2°C, jak to je podle vědců potřeba. Nicméně byl to slib našim

občanům a krok správným směrem. Proto jsem velmi znepokojena, když vidím, jak se nástroj k dosažení tohoto cíle, klimatický balíček, s každým uplynulým dnem stává stále impotentnějším.

Minulé pondělí byla dosažena neoficiální dohoda mezi francouzským předsednictvím a velkými skupinami v Parlamentu o tom, jak budeme snižovat emise uhlíku z motorových vozidel. Výsledek lze shrnout zcela prostě: Pro automobilový průmysl se nic nemění. Zcela nepochopitelné! Již v roce 1995 Komise navrhla, aby se emise uhlíku omezily na 120 g. Nyní, po 13 letech, byl tento cíl znovu odložen. Je to výsledek všech únikových cest v tomto předpise ve formě postupného zvyšování počtu automobilů, jež musí splňovat požadavky, i neúčinných finančních postihů.

Unavuje mě také poslouchat, jak se finanční krize používá jako záminka pro odmítání odpovědnosti za vliv na klima. Automobilový průmysl měl víc než deset let na to, aby se přeorientoval na zelenější technologii. Toto není výsledek finanční krize; je to spíše výsledek pokračující nadvýroby a neschopnosti automobilového průmyslu provést změny.

V závěrečných fázích jsou i jednání o obchodování s emisemi. Ani ty nevypadají z hlediska klimatu dobře. Typickým příkladem jsou projekty v rámci mechanismu čistého rozvoje. Musíme samozřejmě podporovat klimatické projekty v rozvojových zemích, ale musí to být doplněk k našemu vlastnímu snižování emisí a nesmí ho nahrazovat.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Pane předsedající, pod zástěrkou vznešených cílů ochrany životního prostředí nejbohatší státy a podniky prosazují klimatický balíček, který zasáhne méně bohaté státy Evropské unie. V podmínkách světové krize je veden útok proti těžbě a výrobě energie v zemích jako je Polsko za cenu zpomalení hospodářského růstu a masového propouštění. Také podporuji snižování emisí uhlíku v Evropě a ve světě, ale ne za každou cenu.

Nemůžeme zavřít uhelné elektrárny nebo doly ze dne na den. Ještě není příliš pozdě, aby se vypracoval nějaký rozumný kompromis přijatelný pro všechny státy. Avšak takový kompromis bude možný jen tehdy, budou-li zohledněny specifické rysy hospodářství jednotlivých zemí. V opačném případě budeme mít co do činění s diktátem a nespravedlností, a s tím nemůžeme souhlasit.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, zachycování a ukládání uhlíku je jen malým kolečkem v celkovém klimatickém balíčku. Ale i malá kolečka a kola mají svůj význam. Proto je tak důležité, abychom my a Evropská unie uvolnili cestu pro výstavbu a zřizování ukázkových projektů, protože se z nich může rozvinout zcela nové odvětví, přechodná technologie pro ukládání CO₂, aniž bychom museli výrazně oslabovat důležité úsilí někde jinde.

Na světě existují tři velké ukázkové projekty, jež mají jiné cíle, totiž zvýšit výrobu ropy a plynu. Potřebujeme však naše evropské ukázkové závody, protože odpovídáme za doly, za technologii, ale i za regulační rámec pro období po uzavření dolů, který pak musíme v Evropě zavést.

Máme problémy s financováním, alespoň se to tak říká. Nevěřím, že by to byly skutečné problémy. Vložili jsme – a to číslo je skutečně takové – 1 800 miliard EUR do finančního deštníku pro firmy a banky a na injekce do podniků. 1 800 miliard – a nemáme 10 miliard nebo 5 miliard na vyzkoušení nových technologií, jež by mohly mít celosvětový význam.

Právě jsem se vrátil z Číny. Mluvili jsme zde o technologii zachycování a ukládání CO₂, a Čína bude 60 % své energie v budoucnu vyrábět z uhlí. Jižní Afrika, Amerika, USA a Rusko, ti všichni potřebují tyto technologie, a v Evropě se nám nedaří nastartovat jejich rozvoj. Myslím, že bychom my a Rada měli vyvinout úsilí a rozjet financování prostřednictvím jakýchkoliv nástrojů, jež můžeme použít, ať už systému obchodování s emisemi, či jiných, abychom právě v této technologii dali signál celému světu.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Pane předsedající, změna klimatu je jednou z největších výzev, před nimiž lidstvo stojí. Evropská unie vypracovala ambiciózní program snížení emisí uhlíku do roku 2020 o 20 %, zlepšení energetické účinnosti a zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů.

Tento plán dokazuje, že Unie chce být světovým lídrem v boji proti změně klimatu, ale Evropská unie není ostrov a nemůže jednat sama. Nepřimějeme-li své partnery po celém světě k stejně ambiciózním úpravám, nedokážeme si přes veškeré úsilí s tímto problémem poradit.

Navrhované změny musí být naplánovány co nejúčinněji, aby se snížily náklady pro hospodářství, jež budou beztak obrovské, a tím se zmírnila i zátěž pro jednotlivce. Při hodnocení návrhu Komise v tomto kontextu bych chtěl poukázat na dvě nebezpečí.

Za prvé, to, že zařízení vyrábějící energii budou muset nakupovat povolenky pro emise uhlíku v dražbě, povede ke značnému růstu cen energie, zejména v zemích s velkým podílem uhlí na výrobě elektřiny. To bude mít nepříznivý dopad na finanční situaci domácností a na konkurenceschopnost podniků v těchto zemích. Tento problém lze částečně vyřešit uplatňováním metody referenčního srovnávání. Tato metoda odměňuje nejúčinnější řešení v jednotlivých kategoriích paliv a umožňuje tak dosáhnout cíle, snížení emisí uhlíku, při značně nižších nákladech.

Za druhé, nyní navrhovaný systém přidělování emisních práv silně zvýhodňuje odvětví, u nichž hrozí přesun emisí uhlíku, na úkor výrobců tepla a elektřiny. Vlastně staví bohatší země do zvýhodněného postavení, což se nejeví jako spravedlivé řešení.

Systém přidělování by měl být koncipován tak, aby zajistil, že méně bohaté země nebudou proti ostatním v nevýhodě. Nejspravedlivějším se zdá být takové řešení, při kterém by příjmy z dražeb byly rozdělovány na základě hrubého domácího produktu.

Vyzývám Komisi a Radu, aby našly rozumný kompromis, tak aby snaha o dosažení těchto cílů nepodkopávala konkurenceschopnost našich ekonomik a nevedla ke zhoršování životní úrovně.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedající, díky odhodlání zpravodaje jsme učinili obrovský pokrok při jednáních o obnovitelné energii. Bylo zklamáním, že během včerejší noci nebylo dosaženo komplexní dohody, ale obsahem jednoho ustanovení, jež zbývá, není jen o to, že by cíl 20 % do roku 2020 zůstal nedotknutelný. Poslanci pracovali dlouho a intenzivně, aby zajistili, že bude existovat právní jistota ohledně mechanismů flexibility, jež členské státy mohou využívat k dosažení svých cílů v oblasti obnovitelných zdrojů. Přezkum mechanismů flexibility v roce 2014 hrozí tím, že veškerá tato užitečná práce bude zmařena. Hrozí podkopat velkorysý rozvoj obnovitelných zdrojů a zelených pracovních míst, který slibuje nový rozkvět evropských regionů, jako je moje severovýchodní Anglie. To je důvod, proč nemůžeme souhlasit s formulací, na které trvá jen jeden členský stát.

Avšak ke značnému pozitivnímu pokroku došlo u směrnice o obnovitelných zdrojích. Dosáhli jsme silného textu o biopalivech a, což je zásadní, na naléhání Parlamentu budou nyní zohledněny nepřímé změny ve využití půdy. Těší mne také, že od členských států bude vyžadováno, aby kladly důraz na energetickou účinnost, což jim pomůže snadněji dosáhnout svých cílů v oblasti obnovitelných zdrojů.

V tuto chvíli nesmíme v otázce směrnice o obnovitelných zdrojích – a ovšem celého klimatického balíčku – ztratit odvahu. Tento předpis musí dobře fungovat pro EU, ale musí také působit jako silná nabídka na globálním jednacím stole.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, Evropa byla průkopníkem už dříve, a chce být předvojem i dál, v Kodani.

Svět samozřejmě dnes přihlíží, pozoruje nás, ale jeho pohled je upřen také na Obamovu administrativu. A my se oprávněně ptáme, zda odvádí lepší práci, protože dosud v této oblasti zaostáváme. Zaostáváme, když je řeč o znečišťovateli, a nakonec přenecháváme jednání o energetickém a klimatickém balíčku členským státům. Osobně jsem již zcela přestala věřit. Již dlouho bijeme na poplach zcela zbytečně. Největší světový znečišťovatel za Atlantikem oznámil, že do roku 2020 sníží emise zpět na úroveň roku 1990, jinými slovy, sníží je o 60 %. Mimoto toho chce přímo vydražit 100 % povolenek. Ptám se vás: Kde se stala chyba? My si ovšem poklepáváme po ramenou za své významné úsilí, i když dobře víme, že daleko zaostáváme za tím, co požadují vědci z Mezivládního panelu pro změnu klimatu.

Odbory v USA přechod k nízkouhlíkové ekonomice podpořily. Tím by se opravdu měli inspirovat naši výrobci, kteří se náramně starají o to, jak využít krize životního prostředí, finanční a hospodářské krize k propouštění pracovníků po letech zisků, jež nebyly zpětně rozdělovány mezi zaměstnance, a po letech jednání o dobrovolných dohodách o znečišťování, jež stejně zkrachovala.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Pane předsedající, velké změny klimatu jsou ovlivňovány emisemi tepla ze Slunce, jež dodává naší planetě přibližně 96 % jejího tepla. Nadměrná emise CO₂ a metanu má nepříznivý dopad na životní prostředí, a musí být proto snížena.

Východiskem z této slepé uličky je realizace radikálních technických a organizačních opatření, jež urychlí rozvoj výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů, zvýší výrobu čisté energie a urychlí veškeré kroky podporující energetickou účinnost a úspory energie.

To bude nepochybně vyžadovat restrukturalizaci výdajů a zajištění mobility finančních prostředků investovaných do takových opatření, ale nesmí to vést k prudkému růstu cen elektřiny. To by nebylo přijatelné ani pro evropskou společnost, ani pro evropský průmysl. Z tohoto důvodu stávající verze balíčku vyžaduje zásadní přepracování.

Martin Callanan (PPE-DE). – Pane předsedající, jsem rád, že mohu přispět do dnešní rozpravy. Zásadně jsem se jménem skupiny PPE-DE podílel na zprávě pana Sacconioho o emisích CO₂ z automobilů a zúčastnil jsem se trialogu, a chtěl bych ocenit jeho práci, jež přispěla k dosažení dohody o tomto předpisu. Mohu vás informovat, že skupina PPE-DE se včera v noci dohodla, že tento návrh dohody při hlasování v plénu podpoříme.

Tento předpis je nyní dohodnut a díky tomu můžeme vyzvat výrobce vozidel, aby přešli na výrobu čistějších, zelenějších a účinnějších automobilů, ale aby to doufejme provedli udržitelným způsobem, který v tomto odvětví nepovede ke ztrátě pracovních míst a prosperity. Podobně jako paní Hallová zastupují severovýchod Anglie a v mém regionu jsou tisíce a tisíce pracovních míst závislých na odvětví výroby automobilů; doufám, že žádné z nich nebude tímto předpisem dotčeno.

Chci říci několik slov k proceduře. Byl jsem zvláště znepokojen tím, že postup tohoto legislativního návrhu je Radou a Parlamentem urychlován s někdy až nepatřičným chvatem. Mnohokrát jsme se museli vyrovnat s tím, že jsme 60stránkovou dokumentaci obdrželi jen hodinu před konáním vlastních oficiálních trialogů. Dokonce i před závěrečným pondělním trialogem Komise ještě předkládala technické změny v textu několik minut před zahájením vlastních jednání.

Nedomnívám se, že je to dobrý postup. Myslím si, že je špatné, že neexistuje řádná kontrola tohoto velmi důležitého předpisu ani v Radě, ani v Parlamentu. Usuzuji, že je tomu tak i s některými dalšími dokumenty. Skutečně si myslím, že je důležité, aby se veškeré tyto předpisy řádně zkontrolovaly a aby každý měl možnost přispět do rozpravy. Musíme zajistit, aby měl tento důležitý předpis správné znění a abychom v něm v budoucnu nenašli žádné chyby.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, měl jsem tu čest jménem své skupiny reagovat na klimatický balíček navržený předsedou Barrosem. Tehdy jsem řekl, že za svou skupinu tyto cíle politiky v oblasti životního prostředí plně podporuji. A je tomu tak stále. V této otázce nelze měnit názor. Již tehdy jsem však poukázal na problém přesunu emisí uhlíku, a bylo mi přitom, páni komisaři, jasné, že Komise odvedla v této oblasti nedostatečnou práci. Nyní se musí leccos dohánět.

Děkuji předsednictví za to, že se nepochybně snaží spolu s poslanci Parlamentu najít řešení. Nejde o opouštění cílů, jde o to, abychom poskytli vhodnou počáteční výhodu i odvětvím, jež používají nejmodernější environmentální technologie, a ne o to, abychom naváděli tato odvětví k odchodu z Evropské unie spolu s jejich pracovními místy a znečišťováním životního prostředí.

Také systém referenčního srovnávání, o kterém již byla řeč, musí dostat vhodnou formu. Je to také otázka toho, umožnit spolehlivé plánování. Nemá smysl zavést tuto zásadu nyní, ale poté po léta odkládat její realizaci, dokud Komise nevypracuje podrobnosti. Podniky potřebují spolehlivé plánování, aby mohly nyní také investovat.

Poslední, velmi důležitý bod: Výnos z dražeb by měl být skutečně znovu využit na environmentální cíle buď v samotném našem průmyslu, aby se mohl modernizovat a byl schopen reagovat na environmentální výzvy, nebo dokonce mimo Evropskou unii. Nemyslím si, že by ministrům financí mělo být dovoleno, aby s těmito financemi zmizeli. Musí se použít na ochranu životního prostředí.

Holger Krahmer (ALDE).

– (DE) Pane předsedající, politika EU v oblasti životního prostředí je vystavena zkoušce realitou.

Hospodářský výkon v Evropě se hroutí, a my zde zvažujeme, jak bychom vytvořili další překážky pro náš průmysl.

Předpokládá se, že obchodování s emisemi sníží emise, ale v první řadě zvýší náklady. To zvyšuje nebezpečí, že pracovní místa se budou vyvážet. Ostatní svět nás mezitím v klidu pozoruje. Čína skutečně musí jen počkat na svou příležitost a ocel se pak bude vyrábět tam, a již ne v Evropě.

Ne náhodou tento týden demonstrovalo v Bruselu 11 000 ocelářských dělníků za udržení svých pracovních míst. Velmi vítám, co zde právě řekl pan Swoboda o systému referenčního srovnávání, ale hlubší pohled sociálních demokratů přišel příliš pozdě.

Jsem přesvědčen, že nesmírně přeceňujeme svůj význam, věříme-li, že můžeme významně ovlivnit globální klima prostřednictvím politických opatření. V 21. století budou úspěšné společnosti, jež inteligentně zodpoví dvě otázky: Odkud pochází naše energie a jak účinně ji využíváme? Politika mimořádně nákladného a ideologického odmítání CO₂, taková, kterou v současné době v Evropě provádíme, k úspěchu nepovede.

Angelika Niebler (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, vážený úřadující předsedo Rady, vážení komisaři, kolegové poslanci, myslím si, že balíček na ochranu klimatu je na cestě. Dnes bych chtěla využít své dvě minuty času na vystoupení k tomu, abych se vyjádřila k tématu obchodování s emisemi, protože je mi nejbližší.

Dovolte, abych se v této souvislosti podívala za velkou louží, do USA. Co dělají Američané? Barack Obama předložil svůj plán „New Energy for America“ (Nová energie pro Ameriku). Když ho člověk čte, má radost, protože cíle v něm formulované jsou stejné jako naše. Snížit emise skleníkových plynů do roku 2020, zvyšovat podíl obnovitelných energií, snižovat energetickou spotřebu, uvést do roku 2015 na trh milion hybridních vozidel se síťovým napájením. Všechny tyto projekty a cíle velmi dobře známe a můžeme je jen podpořit.

Je tu však velká otázka: Jak toho Američané chtějí dosáhnout? A v tom je také velký rozdíl oproti tomu, co děláme v Evropě. Američané těžce investují do svého průmyslu. Americká vláda předkládá plán hospodářské obnovy ve výši 500–700 miliard USD a říká, že většina těchto peněz půjde na rozvoj obnovitelných energií a zelené technologie. Když se podíváte na volební programy Američanů podrobněji, hovoří se tam o miliardách na podporu průmyslu, aby se průmysl skutečně také dostal na úroveň světového trhu.

Co děláme my? Když se podívám na obchodování s emisemi, vidím, že zatěžujeme svůj průmysl ročně částkou 70 miliard EUR. Dodatečné daňové zatížení ve výši 70 miliard EUR pro náš průmysl. Myslím si, že je oprávněná otázka, jak má náš průmysl zůstat konkurenceschopný, a jak zabráníme odlivu pracovních míst z Evropy.

Podporuji pouze jedno nařízení v balíčku na ochranu klimatu, jež zaručuje, že nebude docházet k žádným přesunům emisí uhlíku a že také náš domácí průmysl zůstane v Evropě.

(Potlesk)

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Chtěl bych poznamenat, že pro mne a mé kolegy je důležité, aby se na jednáních o klimatu a energetice dospělo k výsledku, tak aby se Evropa mohla stát vedoucí silou na jednáních o mezinárodní dohodě. Současně bych však bohužel chtěl vyjádřit zklamání nad tím, že se nepokročilo v jedné z nejdůležitějších otázek pro země střední a východní Evropy, a tou je spravedlivé uznání jejich úsilí při snižování emisí v období od podpisu Kjótského protokolu až do současnosti. Soudím, že by mělo být nalezeno řešení, jež v rámci kompenzačního mechanismu zohlední také úsilí vynaložené těmito zeměmi, protože vedle úrovně jejich hospodářského rozvoje byla v těchto zemích v posledních letech zvlášť aktuální otázka restrukturalizace hospodářství.

Těší mne, že se pan Borloo zmínil o setkání, které se bude konat v příštím týdnu a mohlo by přinést pokrok v této otázce. Pokud jde o kvóty při obchodování s elektrickou energií, je velmi důležité, aby tento proces zohledňoval integraci tohoto odvětví v různých zemích. V některých zemích existují dlouhodobé dohody, a proto postupné uplatňování těchto kvót v zemích, kde trh není dostatečně integrovaný do systému obchodování s emisemi, bude dobrým řešením. Oceňuji hledání řešení v otázce emisí uhlíku a jsem toho názoru, že aktuální informace o této otázce vydávané Komisí přispějí k nalezení řešení, jež budou chránit průmysl v zemích, jež soutěží se sousedy, kteří nejsou členy Evropské unie.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Pane předsedající, EU má schopnosti na to, aby byla vedoucí globální silou v boji proti změně klimatu, a naši občané to od nás očekávají. Proto je velmi důležité dospět k dohodě o klimatickém balíčku v prvním čtení, abychom nejen splnili tato očekávání, ale abychom šli do Kodaně s jednotným postojem. Chtěl bych poděkovat svým kolegům, kteří pracovali po dlouhé hodiny ve snaze toho dosáhnout.

Je důležité, abychom se drželi svých ambiciózních cílů, ale zároveň nemůžeme ignorovat dramatický dopad finanční krize na konkurenceschopnost evropského průmyslu, který jí byl silně postižen. Vzhledem k tomuto novému hospodářskému kontextu je ještě důležitější posoudit různorodou průmyslovou infrastrukturu

v členských státech a mělo by se uznat, že některé z nich uskutečnily rychlou a rozsáhlou reorganizaci a modernizaci.

Z tohoto důvodu je třeba, abychom členskými státy a průmyslovým odvětvím nabídli rozumnou a přiměřenou flexibilitu při plnění cílů snižování emisí CO₂.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Pane předsedající, zatímco diskutujeme o snížení do roku 2020 o 20 % nebo v nejlepším případě o 30 %, stále více vědců nám říká, že musíme udělat mnohem víc. Důvodem jsou nejnovější vědecké údaje předložené po zprávách IPCC a věc se má tak, že změna klimatu je rychlejší a závažnější, než se experti domnívali ještě před několika lety.

Nejvíce alarmující jsou nové informace o vzájemné interakci mezi klimatickým systémem, oceány a pozemním ekosystémem. Oceány a pozemská vegetace oteplování zastíraly tím, že až dosud pohlcovaly více než polovinu emisí lidského původu. Tato schopnost pohlcování je nyní ohrožena v důsledku globálního oteplování a dále ji ztěžuje přetěžování a ničení velkých ekosystémů, zejména lesů. Zatímco emise můžeme kontrolovat, takovouto pozitivní zpětnou vazbu na planetární systém kontrolovat nemůžeme. Takže naše úsilí podle mého názoru je příliš malé. Nicméně musíme rozhodnout a doufat, že dokážeme krok za krokem ve spolupráci s ostatním světem své úsilí vystupňovat.

Pokud jde o balíček, znepokojuje mne, že je zpochybňováno pořádání dražeb. Dražby potřebujeme pro povzbuzení inovace a shromažďování výnosů za účelem velice potřebné podpory přízpůsobení se a zelených investic v rozvojových zemích. Znepokojuje mne také navrhovaná výše financování zahraničních aktivit. Podle mého názoru tím odkládáme nezbytnou technologickou přestavbu v naší části světa.

Byl jsem zapojen zvláště do jednání o obnovitelných zdrojích energie. Nejobtížnější oblastí jsou kritéria udržitelnosti. Minulé noci jsme dosáhli s Radou průlomu o ambicióznějších úsporách skleníkových plynů při použití biopaliv a o zahrnutí dopadů nepřímého využití půdy při analýze životního cyklu. Myslím, že to svědčí o zodpovědnosti.

Dovolte mi ještě jeden bod na konec. Změna klimatu se liší od všech ostatních otázek, jež projednáváme. Můžeme například vyjednávat o detailní výši rozpočtů, ale s přírodou vyjednávat nemůžeme.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dámy a pánové, klimaticko-energetický balíček, který dnes zde projednáváme, představuje kompromis. Kompromis mezi zájmy průmyslu, potřebami ochrany životního prostředí a samozřejmě také, což je velmi důležité na pozadí současné hospodářské krize, potřebami zaměstnanosti a ochrany pracovních míst v Evropě. Klimaticko-energetický balíček představuje rovněž kompromis mezi průmyslově vyspělými zeměmi v Evropské unii a také zeměmi v Evropě, kde podíl průmyslu není tak vysoký. Jako každý dobrý kompromis i tento předpokládá rozumné ústupky na všech stranách. Jsem přesvědčen, že takovýto kompromis, který by vyhovoval všem členským zemím, starým i novým, malým i velkým, průmyslově více či průmyslově méně vyspělým zemím, které jsou na západě, na východě, na severu, na jihu i ve středu Evropy, je možný. Dohoda nad návrhem nařízení o emisích CO₂ u automobilů či nad směrnici o využívání energie z obnovitelných zdrojů to koneckonců naznačuje.

Dámy a pánové, Evropská unie představuje v mnohých aspektech života vzor pro ostatní regiony světa. Tento vzor představuje i v otázkách energetické a klimatické politiky. Je v našem životním zájmu přijmout klimaticko-energetický balíček co nejdříve a příští rok v Kodani hrát po boku nové americké administrativy vedoucí roli.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Pane předsedající, lepší využití obnovitelné energie a podpora udržitelného rozvoje jsou pozitivní zprávy pro regiony. Budou mít nejen příznivý dopad na klima, ale vytvoří tam i pracovní místa a lepší dostupnost energie. Je však třeba více zohledňovat rozdíly mezi regiony. Je například nutné, aby v závěrečných rozhodnutích bylo více zviditelněno chladné klima na severu a rozhodující význam lesnictví. Chtěl bych také poukázat na to, že na severu existuje mnoho vysušených bažin, kde těžené dřevo a udržitelně využívaná rašelina jsou mimořádně důležité pro tamní výrobu energie. Doufám, že i to bude zohledněno při finalizaci rozhodnutí.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych poblahopřát francouzskému předsednictví k tomu, jak velkou pozornost věnovalo energetickému a klimatickému balíčku. Především bych chtěl poděkovat předsednictví za naslouchání připomínkám, jež opakovaně zaznívaly v Parlamentu, ale nepřistupovalo se k nim s náležitou vážností.

Kolegové poslanci, Evropská unie si poradila v nejobtížnějších podmínkách. Nyní je také takový obtížný moment. Je velmi důležité, abychom si navzájem naslouchali a byli otevření argumentům druhé strany. Vždy jsme to dokázali.

Chtěl bych také při této příležitosti uklidnit pana Turmese. Pokud jde o mou vlastní zemi, jsme plně připraveni přijmout tento balíček co nejdříve. Parlament si je dobře vědom navrhovaných změn. V žádném případě neohrožují hlavní cíl balíčku, kterým je snížení emisí.

Klimatický balíček zcela jistě potřebujeme, a potřebujeme ho co nejdříve. Nikdo to neví lépe než Polsko. Odpovídáme za jednání v rámci úmluvy o klimatu a víme, že bez balíčku nebudeme moci dosáhnout pokroku na globálních jednáních. Mám na mysli balíček, který by dosáhl všech navrhovaných cílů, opakuji, všech cílů až do roku 2020, ale byl by snadněji přijatelný pro naše evropské hospodářství.

Jedině balíček tohoto druhu může posloužit jako model pro druhé, a takový balíček máme na mysli. Mimoto jen silná, ničím neohrožovaná ekonomika bude moci investovat do ochrany klimatu. Oslabíme-li hospodářství, odkud přijdou finance na boj se změnou klimatu? To je důvod, proč je tato diskuse tak důležitá a proč je důležité, abychom každý naslouchali argumentům toho druhého.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Pane předsedající, chtěla bych zdůraznit, co už přede mnou řekli mnozí, a sice, že nyní, když hovoříme o rozhodnutích, jež jsou projednávána, nesmíme zapomínat na to, že půjde jen o realizaci rozhodnutí, jež hlavy států a předsedové vlád přijali již v březnu 2007. Také výše našich aspirací musí odpovídat tomu, že naplníme již přijatá rozhodnutí.

V tomto smyslu je velmi důležité to, co řekl pan komisař Dimas o vztahu mezi flexibilitou a účinným prováděním. V Evropské unii potřebujeme činy, a chci podpořit zpravodajku paní Hassiovou, když říká, že je naší povinností přijímat rozhodnutí v rámci Evropské unie. Jedině tak můžeme zaručit to, o čem mnozí z nás hovoří, tj. přemoci hospodářskou krizi pomocí ekologických inovací a investování do nové technologie a do nového rozvoje. Jestliže nezajistíme, aby tyto požadavky platily i pro nás samotné, průmysl nebude mít motivaci k tomu, aby začal vyvíjet novou technologii. Z tohoto důvodu jsem lehce znepokojena tím, že povolíme-li některým zemím zvláštní flexibilitu, poté při nejhorším možném scénáři na to doplatí, jinými slovy, nikdy nezískají takové technologické výhody jako ostatní země EU.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Dlouhodobá kontinuita politik na vnitrostátní a evropské úrovni v oblasti využití energie z obnovitelných zdrojů a dlouhodobá kontinuita investic jsou klíčové faktory pro udržitelný rozvoj trhu se zelenou energií a pro dosažení cílů stanovených pro rok 2020 hospodárným způsobem. K tomu, aby bylo možné využívat rozmanitého portfolia zelených technologií, je nezbytný soubor rozmanitých nástrojů. Zda to bude formou tarifních systémů, investičních pobídek atd., záleží na úrovni rozvoje a využívání alternativních zdrojů. Tyto nástroje by měly být uplatňovány bez poškozování hospodářské soutěže mezi různými tržními subjekty v odvětví energetiky. S takovou komplexní strategií lze dosáhnout snížení škodlivých emisí a zvýšení energetické bezpečnosti. Je to hlavní podmínka pro účinné fungování hospodářství a pro zajištění klidu myslí pro naše občany.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Pane Borloo, pane Piebalgsi, pane Dimasi, dámy a pánové, nejprve bych chtěla poblahopřát francouzskému předsednictví k úsilí, jež vyvíjí pro uzavření tohoto klimatického balíčku.

Ale tuším: Právě když diskutujeme o výzvě změny klimatu, co jiného by se mělo objevit na jednacím stole než finanční krize. Vždyť právě hospodářská krize a snižování našich surovinových zdrojů by měly umožnit skutečnou udržitelnou průmyslovou revoluci.

Proto říkám „ano“ cíli třikrát dvacet; „ano“ čistým motorům; „ano“ obnovitelným energiím z různých zdrojů; ale „ne“ přesunům emisí uhlíku a „ne“ přemisťování. Proto musíme podporovat výzkum a inovace a pomáhat našim podnikům a našemu hospodářství překonat toto přechodné období s co nejmenšími potížemi.

Dohoda o emisích CO₂ z motorových vozidel byla dobře odvedenou prací, i když si myslím, že úprava sankcí je dosud nedostatečná. Pokud jde o zachycování a ukládání uhlíku, čekáme na dohodu o financování. K tématu emisních povolenek: Je velmi důležité, najít spravedlivou a realistickou cestu vpřed. Zavedení kvantifikovaných prahových hodnot je třeba uvítat. Víme však, že mnoho práce nás ještě čeká. Dohoda v prvním čtení má zásadní význam. Naše podniky a odvětví očekávají, že budou informovány o budoucích povinnostech. Potřebují plánovat své investice.

Co by řekli lidé o Evropské unii, kdyby nedospěla k dohodě do konce roku? Evropská unie, která tak ráda považuje své jednání v boji proti změně klimatu za příklad pro ostatní. Evropská unie, která je tak ambiciózní

v tomto boji proti změně klimatu. Raději si nepředstavuji, jak absurdní by bylo, kdyby Evropa nedosáhla dohody, ale přesto by chtěla napřesrok v Kodani každého přesvědčovat, že má pravdu.

Proto bych chtěla popřát francouzskému předsednictví hodně štěstí a poblahopřát mu ještě jednou k práci, již odvedlo.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Pane předsedající, změna klimatu je velký problém naší doby. Naléhavá opatření ke zpomalení globálního oteplování jsou nezbytná. Kodaňská konference je poslední možností, jak se vyhnout kolapsu v době, kdy ze Spojených států přicházejí pozitivní signály. Po zvolení prezidenta Obamy musí Evropská unie předložit důvěryhodný a ambiciózní návrh, aby mobilizovala jiné regiony.

Pokud jde o rozdělení břemene, otázku, kterou jsem se zevrubně zabývala jako stínová zpravodajka Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu a ve které, jak doufám, budeme schopni dospět k dohodě, myslím si, že členské státy musí podniknout opatření ke snížení emisí CO₂ doma, a ne jen za cenu, že je v konečném důsledku provede někdo jiný vně EU. Hospodářská krize není, jak říkají někteří lidé zde, důsledkem politik v oblasti životního prostředí: Zavinily ji chyby ve vedení, a možná existují případy pro policii, a ne pro politiky.

Evropský parlament plní svůj domácí úkol: Doufejme, že Rada udělá totéž, aniž by se uchýlovala k národnímu egoismu a falešným argumentům. Vývoj nových technologií přináší nové možnosti pro hospodářství a tvorbu pracovních míst.

Pane úřadující předsedo Rady a vážení kolegové poslanci, končím výzvou, abychom všichni vyvinuli úsilí a dospěli k dohodě v prvním čtení. Svět potřebuje mezinárodní dohodu a občané od nás očekávají, že přijmeme opatření.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Změna klimatu nastupuje ještě rychleji, než se předpokládalo. Chce-li Evropská unie hrát vedoucí roli na zasedání OSN v roce 2009 v Kodani o dosažení globální dohody v zájmu účinného boje proti změně klimatu po roce 2012, musí v Evropské unii dojít ke snížení emisí skleníkových plynů. Aby nové členské státy mohly dosáhnout účinného snížení škodlivých emisí, bylo by dobré zvážit postupné uplatňování 100% dražby pro odvětví výroby elektřiny a také prodloužení přechodných období. Nové členské státy jsou dosud velkou měrou závislé na uhlí jako hlavním zdroji primární energie. Přechod k alternativním zdrojům energie probíhá v těchto státech mnohem pomaleji, a proto by tvrdá opatření ke snížení škodlivých emisí mohla mít nežádoucí sociální dopady. Vyzývám Komisi a Radu, aby zohlednily dosavadní plnění povinností podle Kjótského protokolu a skutečnou připravenost každého jednotlivého členského státu, tak aby tento soubor opatření měl účinek.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, nejprve bych chtěla poděkovat všem, kdo vystoupili, včetně Komise, předsednictví a kolegům poslancům za odvedenou práci a za ochotu zabývat se touto otázkou.

Začnu tím, že poukážu na čtyři body, které, jak věřím, jsou při řešení tohoto problému zásadní. První je ten, že ze zjevných důvodů naše spotřeba uhlí neustále roste v důsledku rozvoje na rozsáhlých územích planety, což se dříve nedělo. Za druhé, v důsledku této větší spotřeby uhlí se zvyšují emise CO₂. Za třetí, nesmíme zapomínat na to, že konkurenceschopnost odvětví se nyní měří globálně. Za čtvrté a v neposlední řadě, nesmíme nikdy zapomínat na to, že když hovoříme o hospodářství, hovoříme především o lidech. Je to dáno tím, že daří-li se hospodářství, daří se také lidem, a když ne, je tomu naopak.

Poslední dva body znamenají, že konkurenceschopnost evropského průmyslu nesmí být zbytečně poškozena v této zvlášť obtížné době, kdy neexistují žádná mezinárodní pravidla a požadavky, jež by bylo možné uplatňovat na stejná odvětví kdekoli ve světě. První dva body znamenají, že potřebujeme realistickou, životaschopnou, a tedy účinnou mezinárodní dohodu, jež by zahrnovala velké země vypouštějící CO₂, které proto jsou i velkými spotřebiteli uhlí. Bez takové dohody nemůžeme účelně dosáhnout konečného cíle, tj. snížení těchto emisí CO₂.

Představitelé předsednictví a Komise, dámy a pánové, vedení v podstatě spočívá v předkládání formulí, jež nám umožňují dosahovat našich cílů. Ostatní není o mnoho víc než fantazie.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Žádná ze zemí Evropské unie dosud nemusela čelit problémům takového rozsahu, jaké postihnou za rok Litvu. Hovořím o problémech odvětví energetiky. Podle smlouvy o přistoupení k EU bude muset Litva ukončit provoz jaderné elektrárny Ignalina, která pokrývá přibližně 70 % elektrické spotřeby země. Návrh Komise pro Litvu povolil mírné zvýšení emisí skleníkových plynů v porovnání s rokem

2005, ale návrh nebere v úvahu důsledky odstavení jaderné elektrárny Ignalina. Pak budou litevské elektrárny ovšem vypouštět téměř dvakrát více takových plynů. Po roce 2009 bude Litva jedinou z nových zemí Evropské unie bez emisních povolenek. To vše nepříznivě postihne průmysl a celé hospodářství a také soukromé uživatele. Předpokládá se, že ceny elektřiny vzrostou na dvojnásobek své nynější výše nebo ještě víc.

Rostoucí využívání zdrojů fosilních paliv v energetice zvýší emise o 5 milionů tun ročně. Litva proto doufá, že obdrží výjimku z pravidel systému obchodování s emisemi pro roční neprodejné emisní povolenky ve zhruba odpovídající výši, dokud nebudou postaveny nové elektrárny. Klimatický balíček je mimořádně důležitý a citlivý. Chápu, že každá země má své vlastní výzvy a charakteristické rysy. Bylo by velmi smutné, kdyby tento křehký dokument, který je tak nezbytný pro Evropu a pro celý svět, zatěžovaly žádosti o výjimky. Situace Litvy je však skutečně dramatická a také unikátní, protože nejsme napojeni na západoevropskou elektrorozvodnou síť. Vyzývám účastníky triologu, aby to zohlednili.

John Bowis (PPE-DE). – Pane předsedající, oči a myslí jsou nyní zaměřeny na klíčové otázky, a proto si myslím, že činíme pokrok. Ale, pane ministře a pane komisaři, neslyšeli jste dnes hlas, kterému byste myslím měli naslouchat, a to je hlas zemí s nízkými příjmy. Několik z nás se právě vrátilo ze zasedání států AKP na Papui Nové Guineji a víme, že země s nízkými příjmy jsou největšími oběťmi našeho minulého růstu a potřebují naši podporu.

Tichomořské ostrovy doslova mizí pod vlnami. Globální oteplování přináší do tohoto regionu nové nemoci, komáry přenášející malárii a horečku dengue. Po návratu nacházíme dopisy z okrajových přímořských regionů Evropy, kde se praví víceméně totéž. Naléhavě žádají, abychom přijali opatření a pomohli i jim.

Na zasedání států AKP jsme viděli důsledky toho, když se neprovádí prevence a neřeší se změna klimatu. Dokonce i když splníme svůj 2. cíl, bude to znamenat 25% snížení dostupnosti vody, bude to znamenat 10% snížení produkce zemědělských plodin; bude to znamenat o 50 milionů lidí více vystavených malárii; bude to znamenat o 10 milionů lidí více vystavených pobřežním povodním; bude to znamenat prudký nárůst respiračních a kardiovaskulárních onemocnění a nemocí přenášovaných vektory, rakoviny kůže a očních potíží.

Když neuspějí oni, neuspějeme ani my. Jejich nemoci už jsou našimi nemocemi. Jejich migrace bude naší migrací. Jejich zoufalství by mohlo vést k zoufalství, až překročí i naše hranice, a je v našem zájmu stejně jako v jejich, abychom jim pomohli dosáhnout pokroku a abychom to učinili rychle.

Britta Thomsen (PSE). – (DA) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v úvodu chci poděkovat našemu zpravodaji panu Turmesovi za jeho úctyhodnou práci v souvislosti se směrnicí o obnovitelných zdrojích. Stejně tak bych chtěla poděkovat různým parlamentním sekretariátům, poradcům a asistentům. Bohužel se nám nepodařilo noční jednání s Radou dovést do konce, přestože jsme za Parlament usilovali o dohodu a byli jsme ochotni k ústupkům. Ale jak známo, na tango musí být dva a pro dosažení dohody je nutná vůle obou stran. Jako zpravodajka Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu pro tuto směrnici jsem se těšila, že se zde dnes ráno objevíme s kompletně dohodnutým balíčkem. Balíčkem, na němž budou jasně vidět naše otisky prstů. Tato směrnice bude znamenat revoluci pro energetickou politiku Evropy. Umožní nám skoncovat s více než stoletou závislostí na ropě a plynu. Závislostí, jež poškozovala naši životní prostředí a vyvolávala války, nespravedlnost a nerovnost na celém světě. Je proto velmi důležité, abychom ve věci této dohody nyní postupovali velmi pečlivě.

Již jsme zajistili, že budou stanovena jasná a pevná kritéria udržitelnosti pro výrobu biopaliv pro naše automobily. Zajistili jsme, že velká energetická spotřeba budov bude omezena, a zajistili jsme, že výrobci větrných generátorů a solárních článků budou mít záruku, že Evropa bude investovat do obnovitelných zdrojů. Poslední překážkou je, abychom dodrželi všechny závazné cíle pro rok 2020. Problém je v tom, že jeden členský stát dohodu blokuje. Mohu tedy pouze důrazně vyzvat Radu, aby svůj postoj přehodnotila a umožnila tak Evropě dospět k energetické dohodě, kterou tolik potřebujeme.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Pane předsedající, jedním z nejdůležitějších úkolů Evropy a Evropské unie je dnes zajistit, abychom získali od mezinárodního společenství závazek, že bude brát vážně globální cíle související s klimatickou politikou. Také jedním z nejdůležitějších úkolů švédského předsednictví bude zajistit, abychom na Kodaňské konferenci tento mezinárodní závazek získali.

Věřím, že když diskutujeme o těchto otázkách, je možná důležité pamatovat na to, že úspěch v Kodani s rozsáhlým mezinárodním závazkem znamená mnohem víc než různé detaily balíčku, který nyní

projednáváme. Proto je tak důležité zajistit, abychom nyní měli k dispozici klimatický balíček splňující cíle, jež jsme si stanovili.

Věřím, že je důležité, abychom, až dojde na rozličné prostředky, byli pragmatičtí. Budeme-li pragmatičtí v rozličných prostředcích a zároveň zajistíme dosažení cílů, zaručíme si i širokou podporu pro to, co je třeba učinit, a zajistíme, že různé členské státy budou mít trvalou vůli k dodržování různých závazků, jež přijaly. To je důležité, a to je perspektiva, z níž vycházíme v různých typech svého úsilí.

Chtěl bych zdůraznit, že musíme mít jasno v jedné věci, a sice, že musíme vždy vytvářet prostor pro iniciativy, jež přinesou nejlepší výsledky. To znamená, že musíme vytvořit prostor pro investování v jiných zemích, kde budou nejlepší výsledky. To neznamena klást na sebe menší nároky, ale je důležité si uvědomit, že se musíme zaměřit na to, co můžeme udělat, abychom pomohli jiným zemím.

A konečně, zdroje, jež jsou nyní uvolňovány prostřednictvím dražeb, by měly připadnout členským státům na různá opatření v různých zemích.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Pane předsedající, nyní, kdy se práce na klimatickém balíčku chýlí ke konci, narůstají emoce. Někteří tvrdí, že klima by mělo počkat, přinejmenším než skončí krize, ale to není dobrý nápad. Především je naprosto nezbytné, abychom urychleně přijali opatření, jež zabrání globálnímu oteplování, které je údajně rychlejší, než se předpokládalo. Za druhé, dochází nám ropa. Skutečně potřebujeme posun směrem k dodávkám udržitelné energie. Za třetí, účinná politika v oblasti klimatu je dobrou zbraní proti recesi.

Investice do udržitelné energie, do infrastruktury pro zelenou energii a do energetické účinnosti budov vytvářejí miliony pracovních míst, a to není k zahoezení. Není třeba říkat, že musíme zajistit, aby místa v ocelářském, papírenském nebo automobilovém odvětví nezmizela do zahraničí. V tuto chvíli to vypadá tak, že balíček postupuje správným směrem, musíme ovšem zajistit, aby se nestal jen prázdnou skořápkou.

V každém případě můžeme být spokojeni s dohodou o směrnici o palivech. Desetiprocentní snížení CO₂ na základě analýzy celého palivového cyklu vysílá pozitivní a silný signál, alespoň v době, kdy ropné společnosti vydávají stále více energie na výrobu benzínu a nafty. Směrnice o palivech tak dává důležitý podnět k celosvětovému snižování emisí, spalování, většímu využití elektřiny v silniční dopravě a využívání účinnějších biopaliv, jež splňují přísné požadavky udržitelnosti. Evropa takto udává tón. Podobné iniciativy vznikají i v USA, a postropná epocha je nyní na dohled.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, velký dík Komisi i Radě za to, že nám předložily tento klimatický balíček. Nemyslím si, že by se v tomto balíčku mělo změnit jedno jediné číslo, jediný cíl nebo dokonce jediné procento. Avšak, pane úřadující předsedo Rady, jsem si až příliš vědom toho, že jsme v těžké časové tísní. Dvě minuty jsou však příliš málo času na reakci

Chtěl bych se zabývat jedním bodem, který je vám všem znám. Chci upozornit Evropskou unii na otázku, zda bychom měli skutečně velmi rázně zahájit dražby emisí bezprostředně v roce 2013, když velmi dobře víme, že naši američtí přátelé a naši přátelé v Indii a Číně takové nástroje v té době ještě mít nebudou. Navrhuji, aby tato pravidla byla přijata v rámci Kjótského protokolu II nebo v Kodani, a v Evropě zahájíme tyto dražby v den přijetí Kodaňského nebo Kjótského protokolu.

Neodčerpávejte prosím firmám kapitál, kterého se jim v tuto chvíli od bank nedostává. Tento kapitál potřebujeme, abychom splnili limity. To důrazně chceme – a to již v roce 2012. Myslím si, že je nesprávné, že my zde v EU posíláme evropský průmysl na světový trh v olověných botách, a naše americké přátelé potkávajíme v Indii v teniskách. To není spravedlivé. To se nesmí stát. Všichni musí mít přece srovnatelnou obuv. Popouštím uzdu vášním právě proto, aby bylo dosaženo cílů.

Je mi zcela jasné, že potřebujeme peníze, abychom měli také kompenzaci mimo Evropu, v zemích Latinské Ameriky. O tom není vůbec sporu. Měli bychom však nástroje pro obchodování s emisemi upravit tak, aby měl průmysl stejné podmínky. To podporuji, aniž bych měl být jediný parametr. Chtěl jsem to zopakovat, protože v této sněmovně jsou lidé, kteří tvrdí, že chceme změnit cíle. To my, pane Dimasi, nechceme.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Pane předsedající, Rada a Parlament konečně nyní projednávají klimatický balíček. Byl by fantastický triumf spolupráce, kdybychom dokázali tuto věc dokončit před Vánocemi, ale musím říci, že jsem velmi znepokojena tím, jakým směrem se tato jednání ubírají. Podle posledních výsledků výzkumu by bylo třeba, abychom snížili emise více než o úroveň stanovenou v klimatickém balíčku. Ale Rada ministrů a zejména některé pravicové vlády, které jsou tam zastoupeny, směřují k oslabení balíčku.

Navíc jako Švédka s těžkým srdcem konstatuji, že švédská vláda ovládaná konzervativci je jedním z hlavních subjektů, které brání EU dosáhnout pokrok ve věci klimatického balíčku. Většina snížení emisí EU se z řady důvodů musí uskutečnit na domácí půdě. Za prvé proto, že máme morální odpovědnost snížit své vlastní emise; za druhé proto, že tím, že se ujmeme vůdčí role a ukážeme, že snižování emisí je slučitelné s vysokým hospodářským růstem, můžeme získat další země pro podpis mezinárodní dohody o změně klimatu; za třetí proto, že má-li náš průmysl vyvíjet novou zelenou technologii, která je nezbytná pro to, abychom byli konkurenceschopní v budoucnosti, musíme jej motivovat.

Chtěla bych proto vyzvat Parlament, aby se postavil proti postoji švédské vlády a aby potvrdil, že největší část snižování emisí se musí uskutečnit v Evropě; a také aby určitá část příjmlů z obchodování s emisemi šla do rozvojových zemí. Pak budeme důvěryhodní a pak budeme moci dosáhnout uzavření mezinárodní dohody o klimatu na podzim 2009 v Kodani.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, rád bych poděkoval úřadujícímu předsedovi Rady panu Borlooovi. V příštích měsících a letech budete bojovat proti nezaměstnanosti a chudobě. Proto potřebujeme citlivý balíček. Nepotřebujeme bezplatné přidělování povolenek v rozsahu až 100 % do odvětví postižených přesunem emisí uhlíku, potřebujeme 100% přidělování a potřebujeme referenční hodnoty *ex ante*. U odvětví, jež nejsou ohrožena přesunem emisí uhlíku, věřím, že řešení 20/20 je nejlepší, takže můžeme začít s 20% zvýšeními a můžeme také dosáhnout cíle 20% zvýšeními.

Chceme také, aby z toho byly vyjmuty malé a střední podniky, to znamená zejména podniky s 25 000 tunami emisí, což by mělo být zvýšeno na 50 000 tun. Pak by stále ještě zůstalo mimo 80 % malých a středních podniků, na které připadá jen 27 % CO₂. Měli bychom se také snažit udržet peníze v podnicích, a ne je prostřednictvím daní vybírat a posílat do zahraničí. Peníze v podnicích naléhavě potřebujeme, abychom mohli podporovat inovaci a výzkum. Zajistěte také prosím, aby byly možné degresivní odpisy, tak aby podniky mohly investovat do těchto oblastí rychle a ve vhodnou dobu.

Potřebujeme také, aby v mezinárodní dohodě byla formulace „až 30 %“, a ne 30 % jako absolutní hodnota. Dále potřebujeme mít jasno v tom, co musí mezinárodní dohoda obsahovat. U tepelných čerpadel bych prosil, abychom bezpodmínečně zajistili, že budou odpovídajícím způsobem zahrnuta také čerpadla typu vzduch-vzduch, protože tím spolu se sluneční energií přirozeně můžeme zabránit skutečně velkému množství CO₂.

Žádám také, abychom prosadili, že mezinárodní normy pro bezpečnost jaderné energie budou pro evropský jaderný průmysl povinné a že budeme mít v Evropě nezávislé regulační orgány, jež se budou moci také podílet na rozhodování v ostatních členských zemích, abychom tam zajistili bezpečnost.

Gyula Hegyi (PSE). – Pane předsedající, mnohé z nových členských států jako je Maďarsko po skončení 80. let dvacátého století a zhroucení starého průmyslu snížily své emise skleníkových plynů. V důsledku tohoto postupu ztratil práci každý šestý Maďar – přibližně milion osob. Vzhledem k tomu, že základem pro snížení ve stávajícím návrhu je rok 2005, a nikoli rok 1990, mohly by některé starší členské státy hodnoty svých emisí zvýšit bez jakýchkoli následků. To je vůči novým členským státům velmi nespravedlivé. Po ztrátách v našem hospodářství potřebujeme spravedlivou kompenzaci.

Dálkové vytápění je v mnoha nových členských státech hlavně sociální otázkou. Rozhodnutí Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, jež v rámci systému obchodování s emisemi poskytne bezplatné povolenky na dálkové vytápění, je pro nás důležité a musíme tento úspěch udržet i během dialogu.

Myslím si, že o použití zachycování a ukládání uhlíku by měl rozhodovat trh a hospodářská soutěž. Protože to je zcela nová a nákladná technologie, musíme být opatrnější, než ji začneme dotovat z veřejných prostředků.

Můj poslední bod je, že bez řádného systému penalizací celý balíček ztroskotá. Nedonutíme-li členské státy, aby dodržovaly emisní limity, celé naše úsilí vyjde naprázdno. Proto žádám tento parlament, aby trval na tom, abychom dodrželi své závazky týkající se systému penalizací, protože bez systému penalizací žádný funkční systém nebude vůbec existovat.

Předsedající. – Dámy a pánové, vaši pozornost prosím. Ačkoli se již velmi blížíme ke konci této rozpravy, budu ji muset přerušit z důvodů, jež jistě pochopíte. Dalším bodem je slavnostní zasedání v 11:30 hod. s Jeho Svatostí dalajlamou; po skončení slavnostního zasedání bude tato rozprava pokračovat. Na mém seznamu jsou již jen dva řečníci a kdokoli si bude přát vystoupit v rámci postupu zvednuté ruky a představitel Rady a Komise. Po skončení rozpravy o stavu jednání o klimatickém a energetickém balíčku budeme pokračovat hlasováním jako obvykle.

(Rozprava byla přerušena v 11:30 hod. kvůli slavnostnímu zasedání)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN HANS-GERT PÖTTERING

Předseda

4. Slavnostní zasedání - Dalajlama

Předseda. – Dámy a pánové, je mi velkou ctí a potěšením přivítat dnes na plenárním zasedání Evropského parlamentu Jeho Svatost 14. dalajlamu. S netrpělivostí očekáváme vaše myšlenky u příležitosti Evropského roku mezikulturního dialogu a o významu tohoto dialogu pro mír a mezinárodní porozumění, o které se s námi podělíte na dnešním zasedání Evropského parlamentu.

V průběhu roku 2008 jsme již měli tu čest přivítat zde s představiteli křesťanského náboženství, židovského náboženství a islámu a dnes máme příležitost vyslechnout čelného představitele buddhismu. Vaše Svatosti, naše myslí jsou v této době především s obětmi krvavých útoků v Bombaji a s lidem Indie, země, v níž žijete v exilu. A právě v době tak velkých výzev jsou pro náš společenský život velkým přínosem náboženští vůdci jako jste vy, kteří vyzývají k dialogu, míru a usmíření.

Evropský parlament se vždy za všech sil zasazoval za lidská práva a lidskou důstojnost. Kultura a svoboda náboženského projevu se přímo dotýkají lidské identity a jsou proto neodmyslitelně spjaty s lidskou důstojností. V této souvislosti Evropský parlament trvale usiloval o to, aby obrátil pozornost na lidská práva tibetského lidu.

Když jste, Vaše Svatosti, vystoupil s projevem v Evropském parlamentu v roce 1988 ve Štrasburku, hovořil jste o pětibodovém mírovém plánu pro Tibet. Navštívil jste nás také v letech 2001 a 2006. Během tohoto období přijal Evropský parlament řadu usnesení, v nichž vyzval čínskou vládu k zahájení okamžitého a smysluplného dialogu a k respektování kulturní a náboženské identity a lidských práv tibetského lidu. Jménem Evropského parlamentu bych chtěl znovu zdůraznit: Evropský parlament uznává územní celistvost Číny, jejíž je Tibet součástí. Vždy však budeme hájit právo tibetského lidu žít svou kulturní a náboženskou identitu. Toto právo budeme vždy hájit.

(Potlesk)

To, co se děje od 10. března ve Lhase a dalších městech, svědčí o naléhavé potřebě skutečného dialogu vedoucího k vypracování všestranně přijatelného, udržitelného řešení při respektování kultury, náboženství a identity Tibetu.

Z těchto důvodů jsme hluboce znepokojeni tím, že jednání zahájená v roce 2002 mezi vašimi zvláštními vyslanci a čínskými státními institucemi až dosud nedospěla k žádným výsledkům. Vyjadřujeme naše důrazné očekávání, že budoucí jednání přinesou žádoucí výsledky.

Čína je významná země a důležitý partner Evropské unie. V našem dialogu s Čínou je naší povinností se otevřeně a upřímně hlásit k našim společným hodnotám demokracie, práva, lidských práv a svobody názoru založených na stěžejní zásadě lidské důstojnosti.

Dámy a pánové, kdybychom měli přestat zastávat tyto zásady, zřekli bychom se sami sebe. Tyto zásady jsem deklaroval také včera v rozhovoru s čínským představitelem u Evropské unie.

Jak jste, Vaše Svatosti, řekl před několika lety, každý z nás se musí naučit pracovat nejen pro sebe, svou vlastní rodinu nebo svou vlastní zemi, ale také ve prospěch celého lidstva.

Jste, Vaše Svatosti, významným stoupencem dialogu. Váš postoj nenásilí poskytuje vynikající příklad angažovaného, mírového úsilí o důležitou věc a jsme poctěni tím, že dnes vystoupíte v Evropském parlamentu.

S velkým potěšením vás nyní zvu, abyste k nám promluvil.

(Potlesk)

Jeho Svatost 14. dalajlama. – Vaše excelence, pane předsedo Pötteringu, vážení poslanci, dámy a pánové, je mi velkou ctí, že k vám dnes mohu promluvit, a děkuji vám za pozvání.

Když jsem zde byl posledně, hovořil jsem tibetsky a poté četl anglický překlad. Měl jsem pocit, že je to ztráta času, takže dnes vám bylo mé písemné prohlášení již rozdáno. Nehodlám to, co je v něm, opakovat. Ve skutečnosti existují některá slova, jež neumím správně vyslovit, takže je lepší je ani nečíst! Hlavní body jsem již zmínil ve svém písemném prohlášení a nechci tyto věci opakovat.

Jsem jen jednou lidskou bytostí ze šesti miliard lidských bytostí. Na této úrovni věřím, že každá lidská bytost chce šťastný, úspěšný život; my všichni bez ohledu na barvu pleti, národnost, náboženské vyznání nebo společenské postavení, my všichni chceme a máme právo žít šťastný život, úspěšný život.

Jako lidská bytost věřím – a mnozí mí přátelé tyto mé názory a pocity po řadu let sdílejí –, že v moderní době se klade příliš velký důraz na materiální hodnoty. Poněkud jsme zanedbali své vnitřní hodnoty. To je důvod, proč nehledě na velkou materiální vyspělost, jak jsem si všiml, existuje mnoho lidí – dokonce i miliardáři –, kteří jsou velmi bohatí, ale na osobní úrovni jsou nešťastní.

Takže jeden z nejdůležitějších faktorů štěstí nebo radosti má velmi mnoho společného s duševním mírem, duševním pokojem. Příliš mnoho stresu, příliš mnoho podezírání, příliš mnoho ambicí a lačnosti, i tyto faktory myslím ničí náš vnitřní mír. A tedy, chceme-li dosáhnout šťastného života, nemá smysl zanedbávat naše vnitřní hodnoty.

Tyto vnitřní hodnoty nejsou nutně tím, co získáváme z náboženského učení, ale mám pocit, že jsou jakýmsi biologickým faktorem, kterým jsme již obdařeni: dobrosrdečnost nebo smysl pro odpovědnost, smysl pro společenství. Biologický faktor je to proto, že jsme společenští tvorové.

To je to, co obvykle nazývám „světskou etikou“, a je to základ našeho šťastného života, našeho vnitřního míru. Cesty, které, jak obvykle zdůrazňuji, je třeba rozvíjet, jsou sekulární cesty: Sekulární metoda znamená používat svůj zdravý rozum a společně nabyté zkušenosti a nejnovější vědecké poznání.

Duševní mír je velmi důležitý i pro naše fyzické zdraví. Chtěl bych to ukázat na své vlastní drobné zkušenosti. Nedávno jsem podstoupil operaci, při které mi byl odstraněn žlučník. Takže v porovnání s mou předchozí návštěvou zde mám stejnou tvář, ale jeden orgán mi nyní chybí! Ale od té doby jsem OK, naprosto v pořádku!

(Smích)

Ale vážně, během operace i po operaci se vyskytly některé dosti závažné komplikace. Odstranění žlučníku obvykle trvá 15–20 minut, ale v mém případě to kvůli komplikacím trvalo tři hodiny. Avšak po operaci jsem se během jednoho týdne zcela uzdravil. Takže lékaři byli poněkud překvapeni. Řekl jsem jim, že nemám nic zvláštního. Žádnou kouzelnou moc. Žádnou schopnost uzdravovat. Kdybych měl kouzelnou moc nebo schopnost uzdravovat, v první řadě bych vůbec nepotřeboval operaci. Už samotný fakt, že jsem se podrobil operaci, znamená, že nemám žádnou kouzelnou moc, není-liž pravda? Ale já si skutečně myslím, že jedním z faktorů rychlého uzdravení je mír v duši.

Takže to je můj závazek číslo jedna, podpora lidských hodnot.

Číslo dvě je podpora harmonie mezi náboženstvími. V tomto smyslu – mám na mysli mír v duši – všechna velká náboženství učí, jak rozvíjet vnitřní mír. Zejména když procházíme těžkými situacemi nebo pociťujeme beznaděj, víra nám dodává vnitřní sílu a naději.

Takže všechny velké náboženské tradice můžeme v zásadě rozdělit do dvou kategorií. Jednu tvoří teistická náboženství, druhou neteistická náboženství. Buddhismus patří mezi neteistická náboženství. Buddhismus i džinismus jsou součástí indické tradice. Tyto rozdílné filosofie, rozdílné přístupy mají konečnou stejnou poselství, stejnou praxi, praxi lásky, soucítění, tolerance, spokojenosti a sebekázně.

A proto tedy všechny velké náboženské tradice mají stejný potenciál, ale pocházejí z různých míst a od různých národů s různými mentálními dispozicemi. Potřebujeme různé přístupy. Vznikla teistická filosofie a neteistická filosofie: Na tom nelázejí. Na těchto filosofiích záleží, ale důležitý je skutečný cíl, skutečné poselství. Takže z tohoto pohledu všechny náboženské tradice přinášejí stejné poselství, stejnou praxi a stejný užitek.

Takže harmonie mezi různými náboženstvími je docela dobře možná. A přesto nyní – nejen v dávné historii, ale i dnes – stále dochází ke konfliktům ve jménu náboženství. A proto je třeba, abychom se zejména snažili podporovat harmonii mezi náboženstvími.

Není to možná důležité, ale vidím, že mezi poslanci zde je mnoho žen. Mimo jiné věřím tomu (a neříkám to jen proto, abych potěšil zdejší ženy!), že v lidské historii, v nejrannějších obdobích, neexistovalo žádné

vůdcovství. Všichni členové rodiny pracovali společně, všichni členové komunity pracovali společně, lovili nebo sbírali plody nebo něco takového a o vše se dělili rovným dílem. Počet lidí nakonec vzrostl. Pak došlo ke krádežím, násilí a podobně. A tehdy vzniklo vůdcovství.

Mozek v té době nebyl příliš důležitý. Důležitá byla fyzická síla jako u jiných živočichů. A proto se myslím vyvinula nadvláda mužů.

Pak nakonec se díky vzdělání začal rozvíjet mozek a stal se důležitějším než fyzická síla. A tehdy také měli muži a ženy víceméně stejnou váhu. A tak se stalo, že mnozí poslanci zde jsou ženy. A některé velmi krásné!

(Smích a potlesk)

Takže, jak jsem již zmínil dříve, v našem století, v naší době je třeba, abychom podporovali lidské soucitění, lidskou lásku, laskavost. V tomto ohledu jsou myslím ženy v důsledku biologických faktorů citlivější k bolesti jiných lidí. Souhlasíte?

(Výkřiky „Ano!”)

Myslím, že bych se měl zeptat mužů, a ne žen.

Nemám moc času, ale povím vám jeden krátký příběh. Jednou během dlouhého, osmi nebo devítihodinového letu z Indie do jiné země, byl to noční let, jsem si všiml jednoho páru se dvěma malými dětmi, jedno bylo myslím ve věku šesti nebo sedmi let, a druhé velmi malé. A to mladší po celou noc působilo rodičům skutečné trápení. Zpočátku o toho malého chlapce nebo děvčátko pečoval i otec. Pak, po dvou nebo třech hodinách otec nakonec usnul. Ale matka se těm zlobivým dětem věnovala stále, po celou noc. Stále jim věnovala největší péči, a druhý den ráno jsem si všiml, že matka má zarudlé oči. To je jeden příklad. Ženy jsou k bolesti jiných lidí citlivější.

A proto v dnešní době potřebujeme nejen chytré mozky a myšlenky, ale potřebujeme i laskavost. Mám pocit, že v takových dobách mají ženy zvláštní úlohu. Proto jsem velmi rád, že zde vidím mnoho žen. Je to něco, co jsem řekl již při mnohých příležitostech, a chtěl jsem se o to podělit i dnes s vámi.

Nyní k tibetské otázce.

(Potlesk)

Někteří čínští úředníci zásadně považují náš přístup za separatistické hnutí, ale tak to není. To vůbec není pravda. Každý ví, že usilujeme o skutečnou autonomii v rámci Čínské lidové republiky, ve svém vlastním zájmu. Tibet je materiálně zaostalý – i když z hlediska duchovního je samozřejmě vyspělý –, takže každý Tibetan chce nyní modernizovaný Tibet. Proto pokud jde o materiální rozvoj, je v našem vlastním zájmu zůstat v rámci této velké země – Čínské lidové republiky.

Takže za prvé bych chtěl zcela jasně říci, že náš přístup není separatistickým hnutím. Určitá práva, jež jsme požadovali na čínských úřednících, jsou fakticky již zaručena nebo zmíněna v čínské ústavě, a to platí i pro určitá práva menšin.

Další bod, který chci vysvětlit těm, kdo nás podporují, je to, že když projevujete svou podporu, svou starost o otázku Tibetu, někteří Číňané mají pocit, že je to něco proti Číně. To vůbec není pravda. Ve skutečnosti se snažíme přispívat k podpoře harmonické společnosti, stability, jednoty. Je to očividně záležitost zdravého rozumu, obecné zkušenosti. Jak se může rozvíjet jednota a harmonie v ovzduší strachu, pod hlavními puškami? To nejde. Skutečná harmonie, jednota může vzniknout jen prostřednictvím důvěry, prostřednictvím vzájemného respektu.

Uvedu příklad. Protože neusilujeme o nezávislost a přísně dodržujeme zásady nenásilí, někteří naši přátelé ze Sin-ťiangy, kteří také bojují za svá práva, nyní soudí, že náš přístup je účinnější.

Před mnoha lety jsem se setkal s některými lidmi ze Sin-ťiangy – nevzpomínám si konkrétní jména –, kteří skutečně bojovali za nezávislost a v nezbytných případech se uchýlovali k násilí. To je jejich názor. Tehdy jsem těmto lidem řekl: Pokud jde o nás Tibetany, neusilujeme o oddělení a jdeme také výhradně cestou nenásilí.

Nakonec mnozí lidé v Sin-ťiangy nyní souhlasí s tím, že náš přístup je realistický a že je to nejlepší přístup. Náš přístup ve skutečnosti dodal odvahy těm lidem, kteří kdysi volili cestu násilí, a proto s námi nesouhlasili.

Pomáháme budovat zdravou, harmonickou společnost.

Takže my i ti, kdo nás podporují, nejsme proti Číňanům, Číně nebo čínské vládě. Ve skutečnosti jim pomáháme. V totalitárních režimech očividně existuje mnoho nedostatků. Jsou to uzavřené společnosti, není tam svoboda projevu ani svoboda tisku. Takže nutně vznikají potíže.

Existuje tibetské přísloví: „Jsi-li opravdovým přítelem, poukazuj na přítelovy chyby.“ Takže pro Evropskou unii je přirozeně velmi důležité udržovat dobré vztahy s Čínskou lidovou republikou; ale zároveň byste měli jasně poukazovat na tyto nedostatky, na tyto chyby.

Nemám moc času. Včera jsem se setkal s některými skupinami na podporu Tibetu, mezi nimiž jsou i poslanci Parlamentu. Řekli mi, že se budou držet 24hodinový půst. Chtějí-li se někteří z těchto lidí postit, je to velmi dobré. Velmi si toho vážím. Takže jsem okamžitě odpověděl, že se budeme také postit. Já jako buddhistický mnich po obědě již nejím. Takže jsem si myslel, že praktičtější bude, abych zahájil svůj půst již po snídani. Takže dnes ráno jsem zahájil svůj půst již po snídani. Pro mne jako buddhistického mnicha je snídáně něco velice posvátného, protože když vstanu, vždycky jím, neboť mám vždy hlad. Proto jsem se nyní nasnídal a do zítřejší snídáně držím půst a připojuji se k vašemu odhodlání.

Velmi vám děkuji.

(Sněmovna poděkovala řečníkovi potleskem ve stoje)

Předseda. – Vaše Svatosti, jste člověkem dialogu. S Evropským parlamentem mám 29letou zkušenost, ale nikdy jsem nezažil, aby mluvčí při svém vystoupení vedl s Parlamentem dialog. Je-li někdo ve světě – včetně čínské vlády – na pochybách, že jste člověkem dialogu, vaše dnešní vystoupení bylo důkazem toho, že člověkem dialogu jste.

(Hlasitý dlouhotrvající potlesk)

Je mi ctí, že vám mohu jménem Evropského parlamentu poděkovat za vaši dnešní návštěvu, a velmi mě těší, že jste opět zdrav. Prokázal jste, že jste po operaci opět zdrav, ale nikdy jsme si nemysleli, že se s námi podělíte o všechny své zážitky. To ukazuje na vaši důvěru vůči poslancům Evropského parlamentu. Poskytl jste nám jasné poselství politické a poskytl jste nám jasné poselství lidské. Jménem Evropského parlamentu vám chci za tato poselství poděkovat a děkujeme vám za váš skvělý humor.

Myslím si, vážení kolegové, že je nyní naší povinností, abychom Jeho Svatosti 14. dalajlamovi pomohli zajistit, že jeho lid, tibetský lid, bude mít dobrou budoucnost a bude moci žít se svou kulturou a svým náboženstvím. Vaše Svatosti, Evropský parlament je s vámi. Děkuji vám za vaši návštěvu a děkuji vám za vaše vystoupení.

(Hlasitý dlouhotrvající potlesk)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ MARTINE ROURE

Místopředsedkyně

5. Stav jednání o klimatickém a energetickém balíčku (pokračování rozpravy)

Předsedající. – Budeme pokračovat v rozpravě o stavu jednání o klimatickém a energetickém balíčku.

*

* *

Struan Stevenson (PPE-DE). – Paní předsedající, mám procesní poznámku, chtěl bych poslance této sněmovny informovat, že Soud prvního stupně v Lucemburku dnes ráno nařídil, aby Organizace Mudžáhidů íránského lidu byla vyškrtána ze seznamu teroristických organizací EU. Je to potřetí, co bylo vyneseno toto rozhodnutí, a mělo by být varováním Radě a Komisi, že jejich pokusy usmiřovat utiskovatelský režim v Teheránu a jeho duchovní tým, že Organizaci Mudžáhidů íránského lidu zařadí na seznam teroristických organizací EU, je urážkou svobody a volnosti.

(Potlesk)

*

* *

Předsedající. – Dámy a pánové, když dovolíte, vrátíme se tedy k vystoupením podle pořadí.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, předsednictví Rady a Komise, dámy a pánové, tento parlament si v posledních letech velmi zakládal na výkonu svých práv. Neváhali jsme, ani když jsme pozvali dalajlamu ani když jsme rozhodovali o Sacharovově ceně nebo o účasti na olympiádě.

Jsem proto velmi znepokojen tím, že nevykonáváme dostatečně svá práva v tak důležité záležitosti, která očividně dnes vyvolává jen omezený zájem a kterou někteří kolegové poslanci označili za otázku století. Chtěl bych požádat předsednictví Rady a vedení Parlamentu, aby zajistily, že budeme nejen hovořit o lepší regulaci, ale budeme mít skutečně také možnost seznámit se s texty a prostudovat je. Zatím například v případě obchodování s emisemi nejsou jednání založena na stanovisku Parlamentu, ale pouze na rozhodnutí jediného výboru. Rozhodnutí k tomu přijaly čtyři výbory, jejich závěry nebyly v trialogu předloženy. Jedná jeden zpravodaj, a 784 poslanců nemá možnost přispět svými názory.

Plánuje se následující postup: 10.–11. prosince Rada, 15. prosince trialog a poté budou přijata rozhodnutí. To znamená, že my jako jednotliví poslanci nebudeme mít možnost se na text podívat, zhodnotit ho, projednat a náležitě o něm rozhodnout. Dnes jsme již měli potíže se seriózním vedením diskuse, museli jsme začít později, museli jsme jednání přerušit, nyní sotva kdo poslouchá. Ale to vypovídá o všem. Přijímáme rozhodnutí o daních pro lidi ve výši 70 miliard EUR. A jak se zdá, nedopřejeme si alespoň několik hodin, několik dní na důkladné prostudování.

Myslím si, že to není zodpovědné. Žádám předsednictví Rady a žádám také předsednictví této sněmovny, aby zajistily, že na to všichni dostaneme nezbytný čas.

(Předsedající řečníka přerušila)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Dámy a pánové, je dobře, že právě v této době jsme měli velmi ambiciózní předsednictví, které skutečně velmi usilovalo o nalezení shody o klimatickém a energetickém balíčku. Navzdory tomu mám jisté pochybnosti o vhodnosti přijetí dohody v prvním čtení, neboť u tak rozsáhlé a náročné dokumentace vzniká otázka transparentnosti a otázka přiměřeného zastoupení většinového hlasu v Parlamentu, a tak přirozeně vzniká otázka, jak demokratický je tento postup.

Byla bych proto ráda, abychom si příště nechali věci lépe projít hlavou, než potvrdíme, že se na nějakém dokumentu dohodneme již v prvním čtení. Nebylo by nic špatného na tom, kdybychom v prosinci dokončili normální první čtení a před koncem svého funkčního období absolvovali druhé čtení a dospěli s Radou k příslušné dohodě. Proto nepřekvapuje, že v této rozpravě se moc nediskutovalo o podrobnostech, neboť poslanci s nimi nejsou nijak zvlášť obeznámeni.

Chtěla bych se vyjádřit hlavně k použití výnosů dražeb. Myslím si, že zde musíme zohlednit určité zásady, a konkrétně, že musíme používat tyto finanční prostředky zcela výlučně na řešení problémů v oblasti životního prostředí a klimatu, že je musíme používat ke zmírnění a přizpůsobení se a že je musíme používat na rozvoj technologií, jež snižují emise skleníkových plynů a ještě nejsou komerční povahy – jinými slovy, mělo by to zahrnovat pilotní projekty na zachycování a ukládání CO₂.

Není to důležité jen pro Evropskou unii, ale i pro třetí země jako Čína. V tomto případě musíme tyto prostředky použít na realizaci opatření uvnitř Evropské unie a na spolupráci se třetími zeměmi, a když hovoříme o úrovni emisí, musíme zohlednit svou odpovědnost za globální emise, jež v současnosti dosahuje 13–14 procent a k tomu přidat i svou historickou odpovědnost za emise. Musíme také využít finanční prostředky pro již existující mechanismy – jinými slovy, neměli bychom zřizovat nové fondy.

Chtěla bych poděkovat celé vyjednávací skupině a informovat její členy, že tato dohoda nás značně posune k jednáním v Poznani v příštím týdnu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Paní předsedající, víme velmi dobře, že postoj Parlamentu ke klimatickému balíčku není jednotný. V mnoha otázkách má moje skupina bliž k postoji Rady než Parlamentu. Nicméně je důležité nezapomínat na to, že v záležitosti snížení emisí panuje jednomyšlnost: Emise musí být sníženy. Jde jen o to, jak. Někteří to chtějí provést nákladným způsobem, dražbou, a my to chceme provést hospodárným způsobem, prostřednictvím referenčního srovnávání.

Představitel Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance na jednáních otevřeně vyjádřil přání, aby se zvýšily ceny, což by mohlo změnit návyky spotřebitelů. Naše skupina nevěří v takovou logiku, dokud je obchodování s emisemi jednostranné. Dokud je tomu tak, jedná se jen o daň. Kdyby obchodování s emisemi probíhalo na globální úrovni, byly by dražby dobrou volbou. Cena emisních práv by se snadno mohla odrazit ve

spotřebitelských cenách, což by zase přimělo spotřebitele k volbě čistějších produktů. Člověk nikdy neví, ale odvětví s velkou produkcí uhlíku by mohla celkově ustoupit do pozadí. Spotřebitelské prostředí však nyní takto bohužel nefunguje. Výrobky vyrobené méně čistým způsobem mimo EU získávají konkurenční výhodu na globálních trzích. To je velmi důležité pro pracovní místa: Doufám, že Rada bude schopna tento výsledek uspokojivě zlepšit.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Evropská unie se zavázala dokončit agendu změny klimatu do ledna 2009.

Výsledky jednání budou zvláště důležité pro konferenci Organizace spojených národů v Poznani, kde bude závazek EU snížit emise uhlíku a pomoci chudším zemím podroben hodnocení.

Musíme zajistit, že naše cíle zůstanou ambiciózní a bude podepsána mezinárodní dohoda, jež bude motivovat rozvojové země natolik, aby náš příklad následovaly.

Bude-li podepsána mezinárodní dohoda, musí pro nás zůstat prioritou zvýšení našeho cíle po roce 2020 z 20 % na 30 %, i kdyby tohoto přechodu mělo být dosaženo cestou nových jednání.

Ambicióznější dlouhodobý cíl zajistí Evropské unii důvěryhodnost důležitého hráče v boji proti globálnímu oteplování a pomůže dospět k pozitivním výsledkům na kodaňských jednáních.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Paní předsedající, slíbili jsme OSN a ostatním, že snížíme emise o 20–45 %. Nyní nedosáhneme ani 20 %. Rada ministrů se naopak snaží na jednáních přesunout odpovědnost ze sebe na rozvojové země. Mechanismy čistého rozvoje začínají znamenat špinavý rozvoj, kde rozvojové země jsou nuceny nést odpovědnost za nás a my očekáváme, že si dokážeme zajistit tamní investice pro sebe. Až tyto země budou pak muset provádět svou vlastní klimatickou politiku, budou za ni muset zaplatit více. Politika v oblasti klimatu musí zahrnovat jak pomoc, tak opatření zde doma.

Balíček pro automobilový průmysl, který se týká emisí z automobilů, je natolik bezcenný, že emise vzniklé při výrobě papíru, na kterém je sepsán, jsou větší, než kolik dokáže ušetřit, pokud jde o klima v Evropě a na Zemi. Je špatný pro automobilový průmysl, špatný pro životní prostředí a špatný pro spotřebitele, kteří do budoucna chtějí mít nízkoenergetické automobily.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) – Paní předsedající, Evropská unie se musí dohodnout na ambiciózních cílech, aby Evropa mohla stanout v čele boje proti změně klimatu. Před námi je období hospodářské nejistoty, ale hospodářská recese by nám měla dodat odvahy k rychlejšímu přechodu k nové zelené ekonomice, abychom mohli řešit množství starých problémů souvisejících s poptávkou po ropě a vyčerpání zásob energie.

Pokud jde o všeobecné stacionární spalování, je důležité, že je již k dispozici nová výkonnostní norma pro emise, jež by měla být uplatňována v každé elektrárně nejpozději od roku 2015. Je také důležité, že budou hotová i kritéria pro trvalé sledování a bezpečnost.

Colm Burke (PPE-DE). – Paní předsedkyně, na změnu klimatu již nelze pohlížet přísně z hlediska životního prostředí, ale musí být místo toho zahrnuta jako průřezová koncepce do různých oblastí politiky včetně rozvoje a lidských práv. Není to jen problém budoucnosti, ale i současnosti. Změna klimatu útočí na základnu přírodních zdrojů chudých společenství včetně jejich půdy a vodních zdrojů a lidé jsou následně nuceni migrovat, aby přežili. Takové migrační proudy mohou mít destabilizující následky a mohou ohrožovat celkovou vnitřní bezpečnost příslušné země, regionu nebo hraniční oblasti.

Jako členka Výboru pro zahraniční věci jsem letos navštívila hraniční oblast mezi Čadem a Súdánem. Viděla jsem zkázu způsobenou válkou a nedostatkem potravin. Změna klimatu podobné situace ještě zhorší. Nejohroženější jsou bohužel ti, kdo na vzniku této situace nesou nejmenší vinu. Proto mne těší, že se mí kolegové v Parlamentu ujímají v této problematice vedení. Je třeba, aby EU, USA a další světové velmoci jednaly.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, pane Piebalgsi, pane Dimasi, dámy a pánové, nejprve bych vám chtěl poděkovat za tuto rozpravu, která byla nesmírně důležitá pro ty z nás, kdo se současně účastníme jednání Poznaňské konference a Rady ve složení pro životní prostředí a kdo budeme příští pondělí na zasedání Rady ve složení pro energetiku a poté, 11.–12. prosince, na zasedání Evropské rady. Bylo důležité, aby každý mohl přednést svůj názor na pravděpodobně jedno z nejsložitějších témat, jimiž jsme se museli zabývat, protože je spojeno s radikální změnou řady aspektů našich hospodářských a sociálních politik,

protože energie je v tom všem natolik důležitým faktorem – energie se svými morálními a etickými dimenzemi a dimenzemi souvisejícími s přírodou, respektem k přírodě a samozřejmě i ke změně klimatu.

V úvodu bych chtěl jen říci těm, kdo o změně klimatu pochybují, že v každém případě již samotná potřeba konečně se odpoutat od ropy činí celou směrnicí velmi důležitou. Ať už to děláme kvůli změně klimatu, nebo abychom změnili skladbu energetických zdrojů a jejich územní rozložení, v obou těchto případech je celý tento balíček důležitý.

Druhý bod, který bych, když dovolíte, chtěl vyjádřit, je adresován Komisi, která odvedla mimořádně důkladnou a mimořádně důležitou přípravnou práci. Máme cíle navržené výbory a podpořené Evropskou radou pod německým předsednictvím, a jsou to správné cíle. Věřím, že mají podporu všech, a toto významné konceptualizační úsilí vyjádřit věci, jež jsou tak očividně různé a občas zjevně neslučitelné, je naprosto úžasné. Věřím, že z tohoto hlediska existuje mezi orgány široká shoda. Otázky lze klást, pokud jde o metody.

Za sebe bych se velmi chtěl znovu zmínit o kontraktu důvěry uzavřeném s Parlamentem v rámci trialogů, a jsem si dobře vědom obtížnosti vztahu poslanců vůči trialogům; nelze si ho nepovšimnout. Nicméně naše mezinárodní závazky, naše mezinárodní setkání jsou životně důležité. Kodaň je pravděpodobně nejdůležitější schůzkou, kterou lidstvo uspořádá.. Musíme ukázat, že Evropa je schopna dosáhnout v těchto bodech dohody.

Máme samozřejmě různé problémy týkající se konkurenceschopnosti. Ano, pane Watsone, pane Hoppenstedte a pane Daviesi, financování zachycování a ukládání uhlíku by zde samozřejmě mělo být zahrnuto v té či oné formě, nyní či o něco později. To už se samozřejmě týká metod. Stejně tak by bylo neodpovědné podporovat převod emisí uhlíku a věřím, že jsme našli řešení, jež jsou v podstatě docela rozumná.

V podstatě bych chtěl skutečně říci, že v životě vždy přijde doba, kdy se více zaměříme na metodologii než na cíl a způsob, jak ho dosáhnout. Metody se mohou vyvíjet, aniž by jim to cíl a záruka jeho dosažení umožňovaly. Existuje mentalita autorského práva, pokud jde o metody; to platí o Komisi i o zpravodajích různých výborů Parlamentu. Jediné, co se od nás opravdu vyžaduje, je to, abychom měli vyčíslitelné veřejné finanční zdroje na dosažení cílů, jež jsme si sami stanovili v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém výhledu.

A konečně jako můj poslední bod budu opatrně reagovat na to, co bylo řečeno v této nesmírně důležité sněmovně. Neexistuje žádné pošlapávání demokracie, nýbrž urychlení všech postupů. Mohu vám říci, že poslanci včera pracovali do dvou hodin v noci a dnes ráno zase a dospěli k dohodě o emisích CO₂ z automobilů. Mohli bychom diskutovat o prvních třech letech, ale mohli bychom také diskutovat o cíli stanoveném ve výši 95 gramů, což je klíčový faktor pro rozvoj našeho průmyslu.

Mohli bychom debatovat, jak se vyrovnat s postupností, jež se týká všech našich aspektů. Jediné, co je pro nás důležité, je, abychom neukládali pokuty, ale umožnili konkurenceschopnost a abychom zaručili, že každý z těchto cílů bude splněn, neboť působí společně a jsou spolu navzájem plně provázané.

To je ve stručnosti to, co jsem vám chtěl říci v reakci na všechna vaše vystoupení, bod po bodu. Buďte si jisti, že je budu tlumočit na dnešní Radě a na zasedání Rady 11. prosince. V každém případě přijměte mé upřímné díky.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, dnešní rozprava se většinou zaměřila na výzvu změny klimatu. Pravda, je to obrovská výzva, ale totéž platí i o energetické výzvě, jíž musíme čelit. Nedávno jsme zažili výkyvy cen, jež znamenají problémy pro bezpečnost dodávek, která je zvlášť důležitá pro Evropskou unii, kde roste závislost na dovozu energie. Tento balíček poskytuje základ také pro řešení energetické bezpečnosti nejen Evropské unie, ale i dalších částí světa. Uskutečníme-li tuto technologickou změnu, zajistí to velmi rozmanité a bezpečné zdroje energie, jež by mohly být využívány na celém světě.

Domnívám se, že dnešní rozprava byla velmi pozitivní a jasně prokázala odhodlání Parlamentu nalézt velmi rychle řešení. Jsem za to velmi vděčný. Komise, pokud jde o mne a mé kolegy, bude velmi usilovat o to, aby usnadnila dohodu mezi Parlamentem a Radou ještě v prosinci.

Stavros Dimas, člen Komise. – Paní předsedající, i já bych chtěl poděkovat poslancům, Evropského parlamentu, kteří se zapojili do dnešní rozpravy, za jejich konstruktivní názory. Dále bych chtěl poděkovat francouzskému předsednictví, jež spolu s Evropským parlamentem i s Komisí neúnavně hledalo řešení, jež jsou slučitelná s našimi cíli v oblasti životního prostředí a jež jsou slučitelná s dalšími situacemi a problémy, jimž čelí členské státy nebo jiná odvětví evropského průmyslu a podniky.

Rada a Evropský parlament ukázaly vůli dosáhnout dohody v prvním čtení a myslím si, že do příštího dílčího zasedání Evropského parlamentu za dva týdny budou veškeré zbývající problémy vyřešeny. Pak budeme mít dohodu, která nám umožní splnit naše cíle v oblasti životního prostředí, jako je snížení emisí skleníkových plynů v Evropské unii. To je nezbytné k tomu, aby Evropská unie mohla účinně bojovat proti následkům změny klimatu a aby se vyhnula jiným problémům, jako je například problém přemísťování podniků do zemí mimo Evropskou unii, kde mohou pokračovat ve vypouštění oxidu uhličitého bez jakýchkoli omezení. Proto musíme přijmout veškerá nezbytná opatření. To je cíl, k němuž směřuje návrh Komise a také spolupráce mezi těmito třemi institucemi, tak aby bylo možné najít odpovídající řešení. Jsem si jist, že za dva týdny, na dílčím zasedání, budeme mít dohodu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Ochrana životního prostředí a boj proti změně klimatu jsou hlavními prioritami pro celé mezinárodní společenství. Jak jsem v posledních letech vždy tvrdil, pokrok ve výzkumu nám umožňuje rozvinout objektivní zdůvodnění, a to i pokud jde o zdroje energie, jež až příliš často bývají demonizovány. S ohledem na technologický pokrok z poslední doby a abychom urychlili proces geopolitické stabilizace a zajistili větší bezpečnost na mezinárodní úrovni, je zdroj energie třeba diverzifikovat, závislost na dodávkách snížit. Z tohoto pohledu, je třeba zlepšit určité nedokonalé situace, např. v Itálii, a je třeba uvítat seriózní diskusi o jaderné energii se specifickým zaměřením na elektrárny třetí generace.

Ivo Belet (PPE-DE), písemně. – (NL) My v Evropě stojíme na historické křižovatce. Rozhodli jsme se, že se staneme vedoucí světovou silou v boji proti globálnímu oteplování. Nyní nastal čas, abychom tomuto slibu dostáli.

Chápeme, že mimo jiné naši přátelé v Polsku chtějí záruky, že nebudou muset za klimatickou dohodu zaplatit nejvyšší cenu. Proto EU musí více investovat do nové čisté uhelné technologie a do zachycování a ukládání CO₂.

Dohoda o snižování emisí CO₂ z nových automobilů, jež byla uzavřena tento týden, vyvolala kritiku, protože nejde dost daleko. Tato kritika je částečně oprávněná, ale měli bychom uznat i pozitivní aspekty. Určitě začneme v roce 2012, byť postupně, a stanovili jsme si také cíl do roku 2020, maximálně 95 g CO₂/km.

Je dobré, že dohoda obsahuje i silné pobídky pro automobily s elektrickým nebo hybridním pohonem. Výrobci by si měli uvědomit, že nemají co ztratit tím, že otevřeně přejdou na tato vozidla šetrná k životnímu prostředí. Vlády by tento obrat o 180 stupňů měly daleko více podporovat prostřednictvím daňových pobídek. Pokud jde o spotřebitele, tedy i o nás, co nám brání kupovat již nyní tyto automobily šetrné k životnímu prostředí? Dnes jsou už k dispozici vozidla střední třídy, která již splňují evropskou normu pro rok 2012. Takže...

Richard Corbett (PSE), písemně. Vítám pokrok dosažený v jednáních mezi Parlamentem a Radou během několika posledních dnů až do včerejších pozdních nočních hodin. Zbývá ještě urazit určitý kus cesty a vyzývám obě strany, aby vyvinuly závěrečné úsilí a dosáhly dohody, kterou bude Parlament moci ještě před Vánocemi schválit. Aby byl pro Parlament přijatelný, musí být balíček opatření dostatečně smělý, abychom mohli dosáhnout dohodnutých cílů EU, 20% snížení emisí CO₂ a 20% růstu obnovitelných zdrojů do roku 2020. Musí nám také ale umožnit jít ještě dál a zvýšit tento cíl v případě dosažení mezinárodní dohody až na 30 %. Jsem také rád, že jak se zdá, existuje shoda ohledně toho, že cíl u biopaliv by měl splňovat přísná kritéria udržitelnosti.

Někteří označili tento balíček opatření za extrémní. Je-li tomu tak, pak jsem extremistou – ale chtěl bych podotknout, že umírněnost za situace, kdy je ohrožena samotná budoucnost této planety, by nebyla ctností a rázná akce neřestí.

András Gyürk (PPE-DE), písemně. – (HU) V diskusi o vývoji kolem klimatického balíčku Evropské unie nemůžeme ignorovat možné důsledky finanční krize. Jinými slovy vydají-li vlády své nahromaděné finanční rezervy především na záchranu bank, u důležitých investic do energie může dojít k odkladům.

Bez ohledu na krizi Evropa potřebuje co nejdříve investovat do rozvoje obnovitelných zdrojů energie a do podstatného zlepšení energetické účinnosti. Potřebujeme investovat dnes, aby obnovitelné zdroje energie mohly být konkurenceschopné v blízké budoucnosti.

Z uvedených důvodů je naléhavým úkolem vytvoření energetického fondu EU. Takový monetární nástroj by sloužil především na podporu zlepšování energetické účinnosti a většího využití obnovitelných zdrojů energie. Kromě toho, chceme-li skutečně posílit společnou energetickou a klimatickou politiku Evropské unie, musí se tento záměr odrazit v příštím sedmiletém rozpočtu. Vedle silící podpory ze strany EU musí mít členské státy zaručen dostatek svobody nejen pro to, aby mohly zohlednit různé regionální rozdíly, ale aby mohly také stanovit nástroje své vlastní politiky v oblasti klimatu.

Dočasné zmírnění cen tradičních nosičů energie by nemělo vést k samolibosti osob s rozhodovací pravomocí ani odsunout stranou závazky přijaté v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Ztratí-li Evropská unie ve stínu krize ze zřetele cíle, jež si sama stanovila, může to mít nepříznivý dopad na její vlastní důvěryhodnost a její vedoucí úlohu v oblasti změny klimatu.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), písemně. – (BG) Příliš dlouho jsme diskutovali o jednom problému, ale ještě méně času zbývá na jeho vyřešení. Globální procesy týkající se změny klimatu musí být řešeny v dlouhodobé perspektivě a také s konkrétními opatřeními přijatými všemi hráči ve světové ekonomice.

Existuje několik klíčových opatření, ke kterým je třeba zorganizovat jednání:

- Investice do nových technologií – průmysl působí problémy, ale s pomocí nových technologií mohou být vyřešeny. Proto je nezbytné, abychom poskytli průmyslu možnost rozumného rozvoje, který bude odpovídat našim cílům:

- Povinná realizace alternativní možnosti, ale bez negativních důsledků pro životní prostředí; zajištění záruk při využívání atomové energie, která také musí dostat šanci; říkám to i jako představitelka Bulharska, které k tomuto procesu samo přispívá;

- Investice do vzdělávání a vědy v zájmu udržitelného rozvoje – bez nich nelze hovořit o účinném boji proti změně klimatu, neboť zajišťují odpovídající přípravu jednotlivců a organizační přípravu.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Evropská komise 23. ledna 2008 přijala balíček týkající se obnovitelné energie a změny klimatu.

Tento balíček na základě kritérií a cílů stanoví cíle pro členské státy v souladu s cíli EU přijatými Evropskou radou na jaře roku 2007: Jde o snížení emisí skleníkových plynů na úrovni EU do roku 2020 nejméně o 20 % spolu se zvýšením podílu obnovitelných zdrojů energie na celkové energetické spotřebě ve stejném období o 20 % a zvýšením energetické účinnosti o 20 %.

V každé z těchto oblastí můžeme vyjednávat, ale s přírodou vyjednávat nemůžeme. Abychom byli schopni tyto závazky v oblasti snížení emisí skleníkových plynů a zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie splnit, je zapotřebí velkých strukturálních reforem ve všech oblastech hospodářství.

Rumunsko své vnitrostátní povinnosti vyplývající z toho legislativního balíčku přijme, což bude mít značný dopad na hospodářské a sociální úrovni.

Dokončení jednání o balíčku o obnovitelných energiích a změně klimatu nabízí příležitost k nastolení vyváženého vztahu mezi bojem proti změně klimatu, zvýšením bezpečnosti dodavatelů a podporou konkurenceschopnosti a hospodářského růstu a také vytvářením pracovních míst.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Jsme rádi, že jednání mezi Evropským parlamentem a Radou o balíčku týkajícím se obnovitelné energie a změny klimatu v tuto chvíli vykazují pokrok směrem k dosažení dohody.

Na zasedání, které se bude konat 11.–12. prosince 2008, rozhodne Evropská rada o všech prvcích spojených s tímto balíčkem.

V rámci přípravy na jednání, která se uskuteční 11.–12. prosince, Rumunsko spolu se Slovenskem, Maďarskem, Bulharskem, Litvou a Lotyšskem předložilo 28. listopadu návrh na přerozdělení příjmů získaných z dražeb emisí CO₂ podle následujícího vzorce: $(90 - x) \% + 10 \% + x \%$, kde x bude přiděleno těm členským státům, které úspěšně dosáhly snížení o více než 20 % v kjótských emisních limitech z roku 2005.

Rumunsko má také pocit, že ustanovení o přezkumu v roce 2014 je zcela zásadní, aniž by však zpochybňovalo cíl, tj. snížení nad 20 % (nebo nad 10 %), prostě proto, aby se usnadnily případné úpravy mechanismů založené na specifických podmínkách během příslušného období (jež v tuto chvíli nelze předvídat).

Esko Seppänen (GUE/NGL), písemně. – (FI) Systém obchodování s emisemi nabízí výběr ze dvou možností. Máme jednak makléřský model, a jednak průmyslový model. Makléřský model je trojnásobná příležitost spekulovat pro ty, kdo nepotřebují emisní práva pro výrobu, ale kupují je, aby je pak prodali za vysokou cenu výrobním podnikům. Mohou kupovat práva na dražbách a na sekundárním trhu na burzách emisních práv a ještě s nimi spekulovat na energetických burzách. Dokud emisní práva existují, lidé s nimi mohou dokonce spekulovat na základě dvoustranných (OTC) smluv a zcela se vyhnout burzám. Proto je třeba, abychom se rozhodli pro průmyslový model bez spekulací, kde cíle pro snižování emisí jsou dosahovány pomocí referenčního srovnávání, kde normy pro snižování stanoví nejlepší dostupná technologie.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) V pondělí večer se velké politické skupiny v Evropském parlamentu dohodly na kompromisu s Radou ministrů v otázce požadavků na emise CO₂ z automobilů, podle nichž automobilový průmysl bude schopen pokračovat beze změny ve svých nečistých praktikách až do roku 2019.

EU se přihlásila ke klimatickým cílům OSN, jež předpokládají, že průmyslové země sníží do roku 2020 emise CO₂ o 25–40 %. Dohoda o emisích CO₂ z automobilů je ústupkem automobilovému průmyslu a pouze potvrzuje, že sliby EU nestojí ani za papír, na kterém jsou napsány.

Pokaždé když se od EU očekává, že přijme konkrétní opatření k naplnění svých vlastních slibů a cílů, slyšíme všechny výmluvy, kolik jich na světě existuje, proč se tak nestane.

Je neuvěřitelné, že většina v Evropském parlamentu je připravena pokračování této ostudy podpořit.

María Sornosa Martínez (PSE), písemně. – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, to, že přijmeme tento klimatický a energetický balíček, by mělo posloužit jako jakási informace o záměru umožňující nám vyslat krystalicky jasný signál celému světu, aby dosáhl napřesrok v Kodani ambiciózní dohody.

Plně podporuji prohlášení pana komisaře Dimase, že finanční krize ukázala, jak ztřeštěné je nebrat očividné varovné signály vážně.

V případě změny klimatu si nemůžeme dovolit tuto chybu zopakovat, chceme-li předejít nebezpečným a možná katastrofálním hospodářským a sociálním důsledkům v příštích desetiletích.

Musíme ukázat smysl pro odpovědnost a učinit smělá rozhodnutí pro přijetí čistého a účinného energetického modelu a také k zajištění potřebných nástrojů, aby si naši občané uvědomili změnu klimatu a podle toho se chovali. Čas nadešel.

Vyzývám proto veřejně sněmovnu a členské státy, aby tento legislativní balíček na nadcházejícím plenárním zasedání podpořily, neboť nám to jistě umožní vyrovnat se s velkou výzvou, jíž čelíme.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Daňové podvody jsou v ostrém rozporu se zásadou spravedlivého a transparentního zdanění, zkrátka poškozují základy fungování Společenství. Nižší rozpočtové příjmy nám brání v důsledném provádění našich politik.

Boj proti daňovým podvodům je z větší části v pravomoci členských států, ale neměly by jednat jednotlivě. Existuje zjevná potřeba koordinovat činnost na úrovni Společenství a posilovat spolupráci mezi vládami členských států a Evropskou komisí.

Protože radikální reforma DPH je dlouhodobý a časově náročný projekt, zpráva navrhuje využít konvenčních prostředků. Ty zahrnují změny v předpisech, jež se týkají odpovědnosti daňových poplatníků za nesplnění povinnosti včasného předání požadovaných dokumentů nebo za předání nesprávných dokumentů, dále zkrácení období pro sběr údajů a rychlou opravu nepřesných údajů a také urychlení výměny informací o plněních uvnitř Společenství.

6. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

7. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

7.1. Dohoda mezi vládou Korejské republiky a Evropským společenstvím o spolupráci ve věci protisoutěžních jednání (A6-0452/2008, David Martin) (hlasování)

7.2. Populace sledě v západním Skotsku (A6-0433/2008, Struan Stevenson) (hlasování)

7.3. Pravomoci a spolupráce ve věci vyživovací povinnosti (A6-0456/2008, Genowefa Grabowska) (hlasování)

7.4. Měřicí přístroje a metody metrologické kontroly (přepracované znění) (A6-0429/2008, József Szájer) (hlasování)

7.5. Nástroj rychlé reakce na prudce rostoucí ceny potravin v rozvojových zemích (A6-0396/2008, Gay Mitchell) (hlasování)

7.6. Boj proti daňovým podvodům spojeným s plněními uvnitř Společenství (společný systém daně z přidané hodnoty) (A6-0448/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (hlasování)

7.7. Boj proti daňovým podvodům spojeným s plněními uvnitř Společenství (A6-0449/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (hlasování)

7.8. Opatření zaměřená na zlepšení podnikatelského prostředí pro malé a střední podniky v rámci iniciativy „Small Business Act” pro Evropu (hlasování)

7.9. Vývoz zbraní (Etický kodex) (hlasování)

- O odstavci 5:

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Paní předsedající, francouzské předsednictví Rady diskutuje o tom, aby se Etický kodex konečně stal právně závazným. Dosud existují dvě země, které ještě musí přijmout určitá opatření, a to Německo a Spojené království. Potřebujeme jasný signál od Evropského parlamentu.

Pozměňovací návrh má následující znění: Na konec bodu 5 doplnit toto. Řeknu to v angličtině: „a pro účinnou kontrolu vývozu zbraní;”

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

7.10. Zvláštní zpráva Evropského účetního dvora č. 8/2007 o administrativní spolupráci v oblasti DPH (A6-0427/2008, Bart Staes) (hlasování)

7.11. Situace žen v balkánských zemích (A6-0435/2008, Zita Gurmai) (hlasování)

7.12. Směrem k „evropskému plánu pro kontrolu populace kormoránů” (A6-0434/2008, Heinz Kindermann) (hlasování)

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Gay Mitchell (A6-0396/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – Paní předsedající, jsem skutečně velmi rád, že mohu velmi stručně přispět do této rozpravy, protože v době, ve které žijeme, kdy třetí svět silně trpí nedostatkem potravin, je důležité si uvědomit, že my v Evropské unii, i když čelíme hospodářské krizi, jsme nicméně ve srovnání s třetím světem nesmírně bohatí. Proto mne velmi těší, že my v Parlamentu si uvědomujeme, že máme morální a politickou povinnost vůči těm, kdo jsou ve strašlivém nebezpečí. Jen se občas musíme podívat na televizi, abychom si uvědomili, jak mimořádně naléhavá je to záležitost.

Takže blahopřeji panu Mitchellovi k této zprávě. Je to vítaný vývoj, který si zaslouhuje naši podporu, a jsem velmi rád, že jsem ji mohl poskytnout i já.

Nirj Deva (PPE-DE). – Paní předsedající, podobně jako pan Sumberg bych chtěl říci, proč jsme hlasovali pro tuto zprávu. Bylo to dost obtížné rozhodnutí, protože vydáváme na tento transfer peníze daňových poplatníků.

Ale to, co děláme, skutečně poskytuje potravu sto milionům lidí, kteří by jinak do konce příštího roku zemřeli. Světový potravinový program přináší potravu 20–25 milionům lidí, jimž do konce roku 2009, pokud to neučiníme, hrozí podvýživa a smrt. Miliarda lidí má nyní jedno jídlo na dva dny. Vynaložíme-li prostředky rozumně, poskytneme jim jedno jídlo každý den.

Dvacet pět milionů lidí je polovina obyvatelstva mé země, Spojeného království. Nechci příští rok stát v tomto parlamentu a říkat, že jsem zůstal stranou a díval se, jak polovina obyvatelstva mé země umírá hladem, protože jsme to neudělali. Jsem skutečně velmi rád, že jsme hlasovali za přijetí tohoto mimořádného opatření.

– Zpráva: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)

David Sumberg (PPE-DE). Paní předsedající, zpráva pana Garcíi-Margally je zpráva, kterou mohu schválit, protože jsme se všichni zapojili a snažili se zabránit daňovým podvodům, což je důležité, a zejména daňovým podvodům v oblasti DPH. Černá ekonomika, jež existuje ve všech našich zemích, znevýhodňuje daňové poplatníky a měla by nás všechny znepokojovat, protože to znamená, že daňový poplatník prohrává.

Chtěl bych však k tomu ještě něco dodat, a sice to, že je zcela nezbytné, aby jednotlivé členské státy měly právo určovat svou vlastní sazbu DPH. To není záležitost pro Evropskou unii. Ve Spojeném království ministr financí nedávno snížil sazbu DPH ve snaze bojovat proti recesí. Nemyslím si, že je to velmi účinné opatření, a nemyslím si, že to na věci něco změní, ale jeho právo tak učinit je pro každou jednotlivou zemi důležité. To chci dodat v souvislosti s touto zprávou.

– Společný návrh usnesení: Etický kodex EU pro vývoz zbraní (RC-B6-0619/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – Paní předsedající, jsem rád, že se k tomu mohu vyjádřit. Jsem znepokojen zapojením Evropské unie do této záležitosti jednoduše proto, že je to záležitost pro mezinárodní dohodu a jednostranný postup Evropské unie by na věci nic nezměnil.

Dále si myslím, že zmínka o evropském bezpečnostním uspořádání ve zprávě je nešťastná. Základem evropské bezpečnosti je NATO. Vždy jím bylo a vždy jím bude, protože NATO zahrnuje našeho přítele a spojence, Spojené státy americké. Určité části tohoto parlamentu jsou velmi protiamerické. Já nejsem. Nezapomínám na dluh, který má tento kontinent vůči Spojeným státům pokud jde o naši svobodu a členství v NATO. Naše spojenectví se Spojenými státy prostřednictvím NATO je základem naší obrany a bezpečnosti a zůstane jím i v budoucích letech.

– Zpráva: Zita Gurmai (A6-0435/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Chci uvést důvody, jež mne vedly k tomu, abych podpořila zprávu „Ženy v balkánských zemích“ vypracovanou mou kolegyní paní Gurmaiovou, a chci jí k ní poblahopřát. Tato zpráva popisuje skutečné postavení žen na Balkáně, aniž by rozlišovala mezi zeměmi v souvislosti s jejich rozdílným postavením. Důsledně jsou zde zaváděny politiky pro rovné zacházení a stereotypy jsou postupně překonávány. Zpráva popisuje změnu v situaci v důsledku změny právního řádu, poskytování větších práv ženám, lepší veřejné správy a zapojení žen do politiky a řízení. Důležitým aspektem zprávy je zhodnocení úlohy žen v balkánských zemích při rozvíjení demokratických procesů v zájmu zachování stability v regionu a překonání všech vojenských konfliktů.

– Zpráva: Heinz Kindermann (A6-0434/2008)

Albert Deß (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, pan Kindermann předložil konstruktivní řešení problému kormoránů, pro něj jsem rád hlasoval. Těší mne, že toto usnesení získalo 558 hlasů. Ochrana kormoránů byla zavedena kdysi dávno, kdy v Evropě existovalo jen několik málo kolonií, kde se rodila mláďata. Mezitím se tak rozmnožili, že totálně vyžírají celé rybníky a řeky. Je proto třeba, aby byli zařazeni do přílohy II směrnice o volně žijících ptácích. Škoda, kterou způsobují, ohrožuje existenci mnoha chovatelů ryb a rybářů. Je nutné posoudit minimální stavy požadované pro zachování druhů v členských státech. Vše, co tuto úroveň přesahuje, musí být regulováno. Nebude-li Komise jednat, budou ohroženy celé rybí populace.

Žádám proto Komisi, aby vzala toto usnesení vážně a přijala co nejdříve opatření.

*
* *

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). Paní předsedající, s odvoláním na článek 202a jednacího řádu, během plenárního zasedání jsme si odhlasovali, aby se na oficiálních zasedáních hrála evropská hymna. Chtěl bych vědět, paní předsedající, proč se tato hymna nehrála, když jsme uvítali Jeho Svatost dalajlamu.

Předsedající. – Zjistím to a poskytnu vám odpověď, pane Audy.

*
* *

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: David Martin (A6-0452/2008)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Blahopřeji svému kolegovi k této dohodě s Korejskou republikou o spolupráci ve věci jednání narušujících hospodářskou soutěž. Jak je asi poslancům známo, v současné době jednáme o dohodě o volném obchodu s Koreou. Vláda i opozice v Soulu ji podporují a tento parlament formou podpory dřívější zprávy pana Martina dal najevo, že v zásadě souhlasí. Zdá se, že obě strany mají zájem dokončit dohodu ještě před konáním evropských voleb v červnu příštího roku. Dnešní dohoda může tomuto procesu jen napomoci, i když připustíme, že zůstávají některé obtížné otázky jako automobily a pravidla původu v souvislosti s průmyslovým komplexem Kaesong.

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – Světové ekonomiky jsou stále více navzájem propojené, mezinárodní obchod velmi rychle roste a přímé zahraniční investice jsou častější. Proto plně podporuji zprávu pana Martina, jež doporučuje schválit dohodu o spolupráci mezi EU a jižní Koreou ve věci jednání narušujících hospodářskou soutěž. Dohoda je v souladu s dosavadním postupem EU v této problematice a vhodně doplňuje dohody uzavřené již na počátku devadesátých let se Spojenými státy (1991) a s Kanadou (1999) a Japonskem (2003). Dohoda s Koreou přispěje k účinné regulaci hospodářské soutěže prostřednictvím rozvíjení spolupráce mezi agenturami na její ochranu a snížení pravděpodobnosti vzniku konfliktů.

Její ustanovení zahrnují povinnost poskytovat informace o prováděcích opatřeních, která podnikají agentury na ochranu hospodářské soutěže a jež by se mohla dotknout důležitých zájmů druhé smluvní strany. Je dobré, že tato dohoda zavádí ustanovení týkající se vzájemné pomoci, koordinace prováděcích opatření, výměny informací a záruky důvěrnosti. Korea je čtvrtým největším mimoevropským obchodním partnerem EU, zatímco EU je největším zahraničním investorem v Koreji. S ohledem na rostoucí význam partnerství mezi oběma zeměmi se přiřazení Koreje k třem ostatním partnerům, s nimiž má EU dohody v oblasti jednání v rozporu se zásadami hospodářské soutěže, jeví jako zcela oprávněné.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Korejská republika je čtvrtým největším mimoevropským obchodním partnerem EU a EU je největším zahraničním investorem v Korejské republice.

Tato dohoda usiluje zajistit „vzájemné uznávání práva hospodářské soutěže mezi Evropskou unií a jižní Koreou“ jako „nejúčinnější způsob, jak potírat protisoutěžní jednání“, snaží se omezit použití nástrojů „na ochranu obchodu (TDI) mezi oběma stranami“ jako v již uzavřených dohodách se Spojenými státy (1991), Kanadou (1999) a Japonskem (2003).

Evropský parlament však zaměřuje svou pozornost na úvahu o tom, že nynější dohoda by měla být zformulována „v kontextu celkového rámce stávajících dohod mezi Evropským společenstvím a Korejskou republikou a dohod, jejichž uzavření se v současné době projednává, zejména pokud jde o možnost uzavření

dohody o volném obchodu", to jest, a zdůrazňuje to i zpravodaj, s přihlédnutím k „problémům, jež se objevily při jiných bilaterálních a meziregionálních obchodních jednáních”.

Jinými slovy Evropský parlament chce dosáhnout „rozšířeného přístupu na trh” s katastrofálními důsledky pro průmysl a pracovní místa, například v odvětví stavby nebo opravy lodí v Portugalsku a jeho téměř úplnou likvidaci.

Proto hlasujeme proti.

David Martin (PSE), písemně. – Doufám, že moje zpráva a návrh Komise poskytnou významné výhody Koreji i EU. Korea je čtvrtým největším mimoevropským obchodním partnerem, takže je důležité, abychom měli nástroje proti jednání, jež je v rozporu s hospodářskou soutěží.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – Čtvrtá největší ekonomika v Asii je postižena mezinárodní finanční krizí. Znovu ožívají vzpomínky na asijskou měnovou krizi roku 1997. Zatímco na jedné straně jihokorejská vláda je dnes optimističtější, protože byla přijata rychlá opatření, krize je nyní také v Evropě a v USA, což poněkud komplikuje situaci. OECD je nicméně toho názoru, že Korea se v dohledné budoucnosti vzpamatuje, oslabující won povzbudí vývoz a opatření na podporu růstu vzpruží vnitřní poptávku.

Hospodářské vztahy mezi EU a Koreou by proto měly zůstat nedotčeny, a v důsledku toho má rozhodně smysl stanovit určitá základní pravidla nehledě na obtížnou povahu nynější situace. V hospodářských dohodách jsou až příliš často chráněny jen zájmy investorů, proto EU musí dbát na to, aby byla dostatečná pozornost věnována také předpisům v oblasti zaměstnanosti a sociálních a ekologických standardů. To není ve zprávě, jež tvoří základ pro hlasování, dost jasně zdůrazněno, a z tohoto důvodu jsem jí nedal svůj hlas.

Rovana Plumb (PSE), písemně. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože dohoda přispěje k účinnému uplatňování právních předpisů o hospodářské soutěži tím, že podpoří spolupráci mezi příslušnými úřady a sníží pravděpodobnost konfliktů.

Korea je čtvrtým největším mimoevropským obchodním partnerem EU a EU je největším zahraničním investorem v Koreji.

S ohledem na rostoucí význam partnerství se jeví jako vhodné, aby se Korea připojila ke třem ostatním partnerům, s nimiž má EU dohody o spolupráci ve věci jednání narušujících hospodářskou soutěž.

Dohoda předpokládá informování o opatřeních přijímaných úřadem pro hospodářskou soutěž k vymáhání legislativy, jež by se mohly týkat důležitých zájmů druhé smluvní strany, vzájemnou pomoc včetně možnosti, aby jedna strana mohla požádat druhou stranu o podniknutí opatření k vymáhání legislativy, a koordinaci ve vymáhání legislativy a také výměnu informací. Existují také opatření týkající se důvěrnosti informací.

Z širšího pohledu je třeba, abychom zdůraznili význam mnohostranných pravidel obchodu a hospodářské soutěže pro dosažení volných a otevřených přeshraničních trhů.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Martina o uzavření dohody mezi Koreou a Evropským společenstvím o spolupráci ve věci protisoutěžních jednání. Podporuji zdůvodnění, jež zpráva podává, a věřím, že tato dohoda o hospodářské soutěži je za nynější situace, kdy objem a význam obchodu, zejména s asijskými zeměmi, roste, ještě důležitějším nástrojem než kdy předtím. Vzhledem k rozdílům mezi evropským hospodářským systémem a systémy obchodních partnerů Evropy včetně Koreje, a zvláště vzhledem k rozdílům mezi výrobními náklady a mezi regulačními předpisy na ochranu domácích spotřebitelů v těchto zemích představuje dohoda mezi úřady na ochranu hospodářské soutěže krok směrem k ochraně našich podniků a zboží před hrozbami, jimž čelí za dnešní globální situace.

Marian Zlotea (PPE-DE), písemně. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože věřím, že je pro nás mimořádně důležité navazovat obchodní styky, jež jsou v souladu se zásadami hospodářské soutěže, nejen s Koreou, ale i s ostatními zeměmi mimo EU. Potřebujeme rozvíjet spolupráci mezi příslušnými úřady, a tím minimalizovat pravděpodobnost konfliktů.

Jak jsem uvedl, a bylo to zopakováno ve stanovisku, které jsme obdrželi od Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, a hlasovalo se o tom tento týden, potřebujeme občanům Evropy nabídnout mnohem rozmanitější okruh podnikatelských příležitostí a zajistit, aby všechny dvoustranné dohody s třetími zeměmi respektovaly práva spotřebitelů a zásady hospodářské soutěže.

– Zpráva: Struan Stevenson (A6-0433/2008)

Šarūnas Birutis, *in writing*. – (LT) Víceletý plán řízení populace sledě v západním Skotsku je vítaný.

Domnívám se, že sledování rybářských plavidel s licenci a oprávněním k rybolovu v této oblasti by se mělo provádět prostřednictvím elektronických lodních deníků a členské státy vlajky by měly předávat denní hlášení o úlovcích středisku pro sledování rybolovu. Plavidlům s oprávněním pro rybolov v jedné oblasti by během téhož rybářského výjezdu nemělo být povoleno lovit v žádné jiné oblasti než v západním Skotsku.

Je důležité, aby byly sbírány údaje, jež by mohly posloužit jako základ pro vědecké vyhodnocení populace sledě v západním Skotsku.

Proto vedle stávajících akustických průzkumů, jež jsou prováděny s cílem stanovit indexy přebytku dospělých sledů, podporuji pilotní síťový výzkum (MIK) v letech 2008 a 2009, což nám umožní stanovit vhodnost a účinnost této metody a poskytnout druhý, nezávislý index přebytku sledů v oblasti západního Skotska; což je iniciativa, kterou vítám. Souhlasím také s Komisí v tom, že plán řízení by měl být každé čtyři roky revidován s přihlédnutím k doporučení Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro rybářství (VTHVR). Budou-li však po tomto přezkumu navrhovány jakékoli změny, je třeba je projednat s regionálním poradním sborem pro pelagické populace a s Evropským parlamentem.

Avril Doyle (PPE-DE), *písemně*. – Zpráva poslance Stevensona o řízení populace sledě u západního pobřeží Skotska představuje víceletý plán. Je založen na stávajících dohodách o sledích v Severním moři sjednaných nedávno s Norskem s cílem zachovat udržitelné odvětví rybolovu stanovením maximálních a minimálních limitů podle celkové velikosti populace.

VTHVR a ICES (Mezinárodní rada pro průzkum moří) doporučily, že udržitelný rybolov lze zachovat řízením roční úmrtnosti (míry výlovu) na úrovni 0,25, je-li velikost populace vyšší než 75 000 tun, a na úrovni 0,20, je-li velikost populace nižší než 75 000 tun, ale zůstává vyšší než 50 000 tun. Podle návrhu Komise, kdyby velikost populace, která se může dále rozmnožovat, poklesla pod 50 000 tun, vstoupí v účinnost úplný zákaz výlovu sledů, což umožní obnovení a regeneraci a zachování populace, zajištění živobytí a budoucnosti pro odvětví rybolovu, jež závisí na zachování rybí populace.

Irska se tento návrh přímo dotýká, neboť irské teritoriální vody v severozápadní oblasti Donegalu patří do předmětné zóny. Aby bylo zachováno odvětví rybolovu, je důležité, aby realizace této zprávy začala co nejdříve, aby byly škody pro rybolov co nejmenší.

Dumitru Oprea (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Tato zpráva vyžaduje zvláštní pozornost v souvislosti s globální krizí, jež vyžaduje odpovědnou a umírněnou úroveň spotřeby.

V důsledku reformy společné rybářské politiky z roku 2002 byly postupně prováděny víceleté plány spolu s plány obnovy zdrojů ryb představujících zájem pro Společenství.

Precedent fakticky vytvořila víceletá smlouva o řízení populace sledě v Severním moři podepsaná s Norskem v roce 1997, jež přinesla uspokojivé výsledky.

Pokud by navrhovaná opatření byla realizována, vedlo by to k lepšímu plánování rybolovu a rybolovných činností. Následně by existovalo několik prvků pro zajištění rybářského fondu, celkových přípustných odlovů a zvláštních povolení k rybolovu.

Zvlášť důležitým aspektem je přístup k této činnosti založený na ekosystému, což pak zaručuje, že vytěžování bude prováděno odpovědně s ohledem na všechny druhy, z nichž mnohé jsou na pokraji úplného vymizení. Toto je navíc třeba převést do praktických opatření, jež budou prováděna v udržitelných environmentálních, hospodářských a sociálních podmínkách.

– Zpráva: Genowefa Grabowska (A4-0456/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Na základě zprávy paní Grabowské jsem hlasoval pro návrh nařízení Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech vyživovací povinnosti v rámci obnovených konzultací. Podporuji zpravodajku, která udělala vše, co bylo v jejích silách, aby byl finální text k dispozici ještě do konce roku, tak aby z něho mohli mít evropští občané užitek co nejdříve, a sdílím její názor, že Komise by měla dále usilovat o zdokonalení postupů vymáhání tohoto předpisu.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Ve zprávě paní Grabowské se navrhuje zjednodušení systému výživného v celé Evropské unii, a proto ji plně podporuji. V Polsku mnohé ženy pečují o děti samy, zatímco otcové často žijí a pracují v jiných zemích EU a mnohdy se vyhýbají platbě výživného. Vymáhání plateb za takové situace je prakticky nemožné.

Užší spolupráce mezi členskými státy EU v této záležitosti pomůže oprávněným osobám účinně vymáhat finanční prostředky, jež jim náleží.

Šarūnas Birutis, in writing. – (LT) Bude-li přijato toto nařízení, občanům se bude žít snadněji. Především je zaměřeno na zjednodušení postupu při zjišťování vyživovací povinnosti. Kromě toho nařízení stanoví, že vydá-li některý členský stát rozhodnutí o vyživovací povinnosti, bude takové rozhodnutí závazné ve všech členských státech. Podle tohoto nařízení bude také vytvořen operační systém spolupráce mezi ústředními orgány členských států s cílem napomoci oprávněným osobám při vymáhání dlužných částek.

Gérard Deprez (ALDE), písemně. – (FR) Chtěl bych vyjádřit uspokojení nad tím, že je dnes předkládána k hlasování zpráva paní Grabowské, především proto, že revidovanou verzi předmětného nařízení jsme očekávali již dlouho, a za druhé proto, že toto hlasování by nám mělo umožnit přijetí tohoto textu ještě za francouzského předsednictví – předsednictví, jež nelitovalo úsilí, aby dovedlo tento text ke zdárnému konci.

Jak zřejmě víte, v současné době je v Evropské unii, v případech že dojde k rozvodu a jsou zde děti, často obtížné a zdoluhavé zajistit řádné vyplácení výživného, pokud jeden z manželů odešel do jiné země.

Navrhovaný text, který podporuji, by měl evropským občanům podstatně zjednodušit život, pokud jde o vyživovací povinnost, a měl by pomoci oprávněným osobám, aby se domohly dlužných částek. Díky zrušení doložky vykonatelnosti nabyde každé rozhodnutí ve věci vyživovacích povinností pro nepřítomného manžela, jež bude vyneseno soudem v jednom členském státě, okamžitě účinnosti ve všech ostatních státech. Umožní také občanům, kterých se to týká, splnit ze svého obvyklého místa pobytu formality potřebné k provádění srážek ze mzdy nebo exekucí z bankovního účtu, aktivovat mechanismy spolupráce a získat přístup k informacím umožňujícím lokalizovat dlužníky a zjistit výši jejich aktiv.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Vítám zprávu své kolegyně o vyživovacích povinnostech, jejímž cílem je pomoci při vymáhání platby výživného v rámci Evropské unie. Toto nařízení se snaží umožnit oprávněným osobám, aby získaly exekuční titul k platbě – který se může bez překážek volně pohybovat v právním prostoru Evropské unie – ve většině případů jednodušeji, rychleji a bez poplatků. To následně umožní pravidelnou výplatu nárokových částek a zajistí platnost vyživovací povinnosti z jednoho členského státu ve druhém členském státě. To zjednoduší život evropským občanům a poskytne dodatečnou podporu prostřednictvím posílené spolupráce členských států.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Mám pocit, že tato zpráva je velmi důležitá v době, kdy je pociťována potřeba harmonizovat právní předpisy v členských státech Evropské unie v mnoha oblastech včetně těch, jež se týkají vyživovacích povinností.

Revidovaná verze nařízení o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech vyživovací povinnosti jasně stanoví kritéria a situace, kdy je tento typ platební povinnosti právně vymahatelný.

Vyživovací povinnost je osobní a průběžná, a navíc jednostranná.

Toto nařízení usnadňuje život občanům členských států Evropské unie, pokud jde o postup vyžadovaný pro stanovení vyživovací povinnosti. Konkrétněji, jakmile je v jednom členském státě oznámeno rozhodnutí, bude mít stejné závazný účinek ve všech členských státech. To je velmi důležitý aspekt, uvědomíme-li si, že mnozí občané pobývají v jiných členských státech než je ten, ve kterém se narodili nebo kde bylo vyneseno rozhodnutí o vyživovací povinnosti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Toto nařízení usnadní občanům život. Jedním z výsledků, jichž jsme chtěli dosáhnout, bylo zjednodušení, zejména pokud jde o postupy vyžadované pro stanovení vyživovací povinnosti.

Proto toto nařízení stanoví, že jakmile je v jednom členském státě oznámeno rozhodnutí o vyživovací povinnosti, bude mít stejný závazný účinek ve všech členských státech.

Kromě toho nařízení ukládá zřídit operační systém podporující spolupráci mezi ústředními orgány členských států, což umožní oprávněným osobám domoci se peněžních částek, na které mají nárok.

Konečný výsledek, který máme před sebou, je kompromisem, který rádi podpoříme. Znamená to, že evropští občané by toho mohli začít využívat co nejdříve.

Pokud jde o prováděcí postupy, je třeba, aby Evropská komise i nadále pracovala na jejich přípravě.

Samozřejmě nás těší zpráva, že tak hodlá postupovat, a doufáme, že to občanům umožní využívat těchto výhod co nejdříve.

Zásadním aspektem však je účinné provádění, jež by zajistilo, že zde bude existovat společný, harmonizovaný systém uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech vyživovací povinnosti v Evropské unii.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Zpráva o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech vyživovací povinnosti analyzuje a hodnotí pozměněnou podobu příslušného nařízení Rady.

Hlavním cílem nařízení je zjednodušit zásady při stanovení vyživovací povinnosti (klíč k účinnému vymáhání nároků) a zorganizovat účinný systém spolupráce mezi členskými státy EU ve věcech takové povinnosti.

Plně tuto zprávu podporuji. Je kompromisem mezi návrhy Evropské komise a očekáváními Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Urychlené přijetí nařízení – před koncem roku 2008 – umožní jedincům, aby ho mohli brzy využívat, což je v tomto konkrétním případě prioritní.

– Zpráva: József Szájer (A6-0429/2008)

Šarūnas Birutis, in writing. – (LT) Metrologické předpisy členských států jsou uplatňovány u mnoha kategorií měřicích přístrojů a výrobků. Tato směrnice obsahuje soubor obecných ustanovení pro schválení modelu ES, postupů výchozí verifikace a metod metrologické kontroly. Při provádění směrnic týkajících se různých kategorií měřicích nástrojů a výrobků je stanovován technický design, požadavky na výkonnost a přesnost a kontrolní postupy. Přijetí modelu měření EU na úrovni EU znamená, že členským státům je umožněno provádět počáteční kontrolu, nebo, tam, kde to není povinné, mohou být nástroje uvedeny na trh a používány. Směrnice v nové podobě zahrnuje změny týkající se regulačního postupu a ověřování; proto by kodifikovaná verze směrnice č. 71/316/EHS měla být nahrazena novým zněním.

– Zpráva: Gay Mitchell (A6-0396/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy pana Mitchella jsem hlasoval pro návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje nástroj rychlé reakce na rostoucí ceny potravin v rozvojových zemích.

Podporuji tuto iniciativu, která dá Evropské unii nový nástroj rozvojové politiky pro řešení klíčových problémů, jež souvisí s růstem cen potravin, jenž v několika zemích vedl k výtržnostem, nepokojům a nestabilitě a ohrožuje výsledky mnohaletého investování do politiky, rozvoje a mírových operací. Chudoba stamilionů lidí se zhoršila a nedávný pokrok směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí byl podkopán. S ohledem na potřebu 18 miliard EUR plánuje Unie uhradit 10 %, tj. celkem 1,8 miliardy EUR, a s přihlédnutím k financím, které jsou již k dispozici, je to otázka dodatečného balíčku ve výši 1 miliardy EUR. Nesouhlasím s plány Komise vzít tyto finanční prostředky z fondů určených pro zemědělství.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem přirozeně pro zprávu. Jak je také ve zprávě uvedeno, Komise učinila smělé rozhodnutí se svým návrhem na vyčlenění 1 miliardy EUR na potravinovou krizi a věřím, že Komisi i Radě by se mělo dostat naší plné spolupráce, aby byl tento důležitý právní předpis přijat. Boj s potravinovou krizí vyžaduje hmatatelné úsilí na různých úrovních, a je třeba, aby všechny instituce Společenství spolupracovaly a dosáhly žádoucích výsledků.

Nigel Farage, Trevor Colman a Jeffrey Titford (IND/DEM), in writing. – Za této nepříjemné situace samozřejmě sympatizujeme s chudými zeměmi. Máme však pocit, že kořenem mnoha z těchto problémů jsou především politiky EU, jako je společná rybářská politika, společná zemědělská politika a protekcionismus v obchodě. Věříme, že nejpovolnější pro poskytování pomoci rozvojovým státům jsou národní státy na mezinárodním základě, a ne vertikálně organizované nadnárodní agentury, jejichž politiky v podstatě celou potíž způsobily.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Poslanec Mitchell předložil plán, který představuje společnou reakci Společenství na rostoucí a volatilní ceny potravin v rozvojových zemích a reaguje na ně poskytnutím obecných zásad pro rychlou reakci a pro postupy záchranné sítě pro nadcházející sklizně. Tento nástroj také usiluje o poskytnutí strukturální dlouhodobé rozvojové podpory, která je odstupňovaná a diferencovaná podle potřeb a požadavků každé situace. Předpokládá vynaložit do roku 2010 jednu miliardu eur podle přísně regulovaných kritérií. Zajištění potravin poskytuje základ pro rozvoj všeho druhu a celosvětový boj s hladem je složitá, ale důležitá otázka pro kterou naléhavě potřebujeme nalézt řešení. Jsem ráda, že mohu zprávu poslance Mitchella podpořit.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Ve své vysvětlující zprávě zpravodaj velmi emotivně požaduje, aby Evropská unie poskytla zbytku světa rezervní zdroje ze svého rozpočtu! To je nedobrá a nebezpečná vize spravování veřejných finančních prostředků, navíc doprovázená hrozbami a obviňováním.

Nebylo nutné zacházet tak daleko, aby nás přesvědčil, že máme pomoci zemím, které to nejvíce potřebují.

Rád bych však uvedl tři následující body.

– Exploze světových cen potravin jistě postihuje zejména obyvatelstvo rozvojových zemí, ale postihuje také miliony evropských občanů. Co dělá Komise pro ně?

– Je skutečně nezbytné svěřit řízení této mimořádné pomoci Komisi, když je do značné míry zodpovědná za tuto situaci? Stojí za zemědělským malthusiánstvím v Evropě, jež přispívá k růstu cen. Její obchodní politiky podporují vývozní kulturu v nejchudších zemích. Za této situace a s upřednostňováním, jak se to děje, trhu a volného obchodu se navrhovaná opatření na podporu místního zemědělství zdají být odsouzena k nezdaru.

– A konečně, co se dělá, aby se bojovalo proti absurdní a nemorální spekulaci, jež ovládá potravinové a komoditní trhy?

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Vysoké ceny potravin postihují zejména ty, kdo jsou na tom ve světě nejhůře. Spolu s krizí na finančních a energetických trzích nyní existuje hrozba podstatného zhoršení situace velkých skupin obyvatelstva.

Uvědomujeme si, že vzniklá situace vyžaduje činy. Nesdílíme však zpravodajovu ambici zřídit další mechanismus EU pro rozdělování finanční pomoci. Rozvojová pomoc, její rozsah, zaměření a obsah jsou dobrým příkladem toho, o čem se Červnová kandidátka domnívá, že musí být určováno za prvé, na úrovni členských států a za druhé, spoluprací prostřednictvím orgánů OSN. Červnová kandidátka zpochybňuje roli EU, neboť by mělo být možné místo v EU najít řešení současného nedostatku potravin v rámci mezinárodních fór. Z výše uvedených důvodů jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě v celém jejím rozsahu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Domníváme se, že byly provedeny úpravy, jež zlepšují původní návrh Evropské komise, a sice: potřeba upřednostnit výrobu a místní výrobky a zejména malé farmáře na úkor výroby pro export; nezbytné zapojení organizací výrobců do přípravy programů, které upřednostní malé zemědělské usedlosti; to, že pomoc nebude poskytnuta na výrobu surovin pro luxusní zboží nebo biopaliva (mrzí nás, že v tomto bodě nebyly vyloučeny geneticky upravené organismy).

Je však důležité zdůraznit, že na tuto iniciativu by mělo být pohlíženo v souvislosti s politikami EU, která ji může zredukovat na prostředek pro vyjednávání nebo podmínku pro prosazení svých hospodářských zájmů. Máme na mysli nátlak na skupinu afrických, karibských a tichomořských států (státy AKT), aby uzavřely dohodu v rámci Světové obchodní organizace nebo dohody o hospodářském partnerství s EU, k jejichž prosazení se EU pokouší využít dopadů hospodářské krize.

Stojí také za zmínku, že tato iniciativa se netají snížením takzvané rozvojové pomoci EU ani částkami, jež spolky nové závody ve zbrojení a militarizace mezinárodních vztahů, ve které EU sehrává ústřední úlohu.

Je jasné, že EU jednou rukou dává jen proto, aby později nebo ihned natahovala pro almužnu obě... Jak pokrytecké.

Gyula Hegyi (PSE), písemně. – (HU) Souhlasím se zpravodajem v tom, že finanční krize není důvodem pro to, abychom snížili svou pomoc hladovějícím lidem v rozvojovém světě. Poukázal bych samozřejmě na to, že také uvnitř Evropské unie existují lidé, kteří se nacházejí v obtížné situaci kvůli prudce rostoucím cenám potravin. A to platí nejen o nových členských státech, ale i o starých.

Jednou z příčin růstu cen potravin je nepochybně rychlý růst výroby biopaliv. Může-li se palivo prodávat za vyšší cenu, pak buď vytlačuje z výroby levnější potraviny, nebo zvedá i jejich cenu. EU proto nesmí dovážet biopaliva ze zemí nebo větších regionů, kde to ohrožuje dostupnost dodávek potravin pro místní obyvatelstvo.

Biopalivo sehrává důležitou roli v obnovitelné energii, ale pokud ho využíváme neuváženě, může to způsobit vážné tragédie. Evropská unie proto musí využívat hlavně biopaliva vyrobená uvnitř EU. Protože taková paliva zvedají místní ceny potravin a ohrožují deštné pralesy, jejich dovážení z rozvojového světa nelze doporučit.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders a Jan Mulder (ALDE), písemně. – (NL) Delegace nizozemské Lidové strany za svobodu a demokracii se zdržela konečného hlasování o zprávě pana Mitchella o nástroji rychlé reakce pro opatření proti prudkému růstu cen potravin v rozvojovém světě, protože má vážné pochybnosti, zda navrhovaná opatření povedou k žádoucímu výsledku. Zlepšování zemědělské výroby v rozvojovém světě vyžaduje strukturovanější přístup, než je částka 1 miliardy, jež má být vynaložena v průběhu tří let. Mimoto nizozemská Lidová strana pro svobodu a demokracii je toho názoru, že je dosud kladen přílišný důraz na poskytování finančních prostředků organizacím OSN a Světové bance. Členské státy by toto mohly dělat i přímo. Namísto toho by se Evropská unie a s ní spojené organizace včetně Evropské investiční banky měly postavit do čela tohoto úsilí.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Mitchella. Evropská unie musí být schopna rychle reagovat na potravinové krize. Světová krize jen ukázala, jak křehká může být hospodářská situace v bohatých zemích. Neměli bychom zapomínat, že chudé a rozvojové země jsou vystaveny mnohem větším problémům. Jedním z nich je rychlý růst počtu osob ohrožených hladem.

V dramatických situacích katastrofálního hladu bychom neměli ztrácet drahocenný čas zaváděním vhodných finančních postupů. Jsem si jist, že nový nástroj nám umožní splnit to, co je jednou z našich základních povinností – účinnou záchranu lidských životů.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Jak zdůraznil prezident Světové banky, problémy podvýživy by bylo možné označit za zapomenutý rozvojový cíl tisíciletí. EU by měla věnovat větší pozornost několika oblastem. Tyto oblasti zahrnují financování potřeb Světového potravinového programu, práci různých organizací ke zjištění potřeb zemí, pomoc menším zemědělcům (krátkodobou, a k tomu analýzu výkyvů cen potravin v dlouhodobé perspektivě), dlouhodobé výzvy v oblasti výroby a produktivity, zanedbané výzkumné plány a potřebu najít řešení v oblasti řízení rizik (jako jsou finanční deriváty vázané na sucha).

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, protože za nynější globální finanční krize je důležitější než kdy předtím, abychom splnili své závazky vůči rozvojovým zemím. Dodatečná 1 miliarda EUR zajistí, že neponecháme rozvojové země svému osudu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Budu hlasovat pro zprávu pana Mitchella o vytvoření nástroje rychlé reakce na znepokojivě prudký růst cen potravin v rozvojových zemích. Zejména souhlasím se zpravodajovým názorem tam, kde uvádí, že prudce rostoucí ceny potravin nemohou a nesmí být jen tématem novinových titulků. To, že globalizace trhů, o níž se tolik hovořilo, vedla k tomu, že pod hranicí chudoby žije nyní celosvětově více lidí, je znepokojující. Ještě víc však znepokojuje to, že se proneslo mnoho hezkých slov, ale přijalo jen málo konkrétních účinných opatření na mezinárodní úrovni. Proto vítám, že zpravodaj zdůrazňuje potřebu rychlé reakce a zmiňuje se o systému, kde opatření nouzové sociální záchranné sítě doprovází přání poskytovat financování, jež může přinést větší a lepší dostupnost zemědělských vstupů a služeb při zohlednění potřeby působit na místní úrovni a diferencovaně.

Glenis Willmott (PSE), in writing. – Žijeme v době hluboké finanční a potravinové krize. Rostoucí ceny potravin mají mimořádně nepříznivé důsledky pro rozvojové země. Chudoba vzrostla a dosažení některých rozvojových cílů tisíciletí je ohroženo. Vysoké ceny vyústily v nepokoje a nestabilitu. Proto jsem svým hlasem podpořil tento návrh, vzít 1 miliardu nespotřebované podpory pro zemědělce EU a použít ji na pomoc zemědělcům v rozvojových zemích, aby si mohli nakoupit základní věci jako semena a hnojiva. Jsem rád, že v Evropském parlamentu jsme byli schopni dosáhnout konsensu s vládami členských států o podrobnostech, jak to bude fungovat.

– Zpráva: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, věříme, že tyto zprávy jsou krokem směřujícím k účinnějšímu boji proti nežádoucím daňovým únikům. V souvislosti s novými švédskými předpisy o DPH, jež vstoupily v platnost

1. ledna 2008, budou tyto zprávy bohužel znamenat pro určité podniky určité množství administrativy navíc, ale věříme, že tyto změny jsou oprávněné a úměrné cíli, a proto jsme se rozhodli pro ně hlasovat.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy mého váženého španělského kolegy pana Garcíi-Margally y Marfila jsem hlasoval pro návrh směrnice Rady o změně směrnice z roku 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněními uvnitř Společenství.

Systém pro výměnu údajů o dodávkách zboží uvnitř Společenství, který byl zaveden v kontextu dočasného uspořádání přijatého v době přeměny na vnitřní trh, není již v současné době odpovídajícím prostředkem účinného řešení daňových podvodů spojených s plněními uvnitř Společenství. Nutno podotknout, že toto opatření tvoří součást série opatření, z nichž některá jsou výslovně určená k posilování právní jistoty podniků a snižování jejich administrativní zátěže a také k podstatnému zlepšení výměny informací a spolupráce mezi daňovými orgány. Podpořil jsem pozměňovací návrhy, ve kterých je stanoveno, že po uplynutí dvou let od vstupu této směrnice v platnost bude Komise muset vypracovat hodnotící zprávu o dopadech této směrnice se zvláštním důrazem na administrativní náklady, jež tyto nové povinnosti přinesou příslušným daňovým poplatníkům, a na míru účinnosti těchto povinností v boji proti daňovým podvodům.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Obecně souhlasíme se zpravodajovými návrhy, jejichž cílem je vylepšit dokument Evropské komise o boji proti daňovým podvodům spojeným s plněními uvnitř Společenství.

Pravdou je, že podvody v oblasti DPH se nedotýkají jen financování rozpočtů členských států, ale i celkové bilance vlastních zdrojů Evropské unie, protože snížení vlastních zdrojů v DPH musí být kompenzováno zvýšením hrubého národního důchodu ve vlastních zdrojích.

Za negativní nepovažuji ani to, že by měla existovat hodnotící zpráva o dopadu této směrnice zejména z hlediska administrativní náročnosti nových formálních požadavků pro příslušné jednotlivce a účinnosti těchto formálních požadavků v boji proti daňovým podvodům.

Vážné výhrady však máme k relativní spravedlnosti v předpisech stávajícího systému a jejich uplatňování. Proto jsme se zdrželi hlasování o této zprávě.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Hlasovali jsme proti oběma zprávám pana Garcíi-Margally y Marfila o boji proti daňovým podvodům spojeným s plněními uvnitř Společenství nebo jednoduše řečeno o podvodech v oblasti DPH v obchodu mezi členskými státy.

Tyto podvody přirozeně odsuzujeme a podporujeme mezivládní spolupráci mezi příslušnými agenturami ve členských státech. To, co zpravodaj navrhuje, však jde daleko za tento rámec vytvořením jednotných „daňových záznamů EU“, které by byly k dispozici správním orgánům jednotlivých států s cílem shromažďovat údaje o osobách, jež jsou údajně nějakým způsobem do podvodů zapojeny, a zabránit jim ve vytváření nebo řízení podniku kdekoli v Evropě. Jménem koho? Na základě rozhodnutí soudu, správního orgánu, anebo čistě svévolného rozhodnutí? Přijatého na jaké úrovni? Na základě jakých pravomocí zakotvených – nebo možná také ne – ve Smlouvách?

Svrchovanost rozhodnutí na evropské úrovni, samopřidělování kvazitrestních pravomocí, přebujelá výkonná moc Evropské komise a větší byrokracie pro podniky v době, kdy jásáme nad iniciativou „Small Business Act“ pro Evropu – to vše považujeme za nepřijatelné.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Každý daňový systém doprovázejí daňové podvody. Je jen otázkou, jak je co nejvíce omezit. U všech opatření je třeba za každou cenu zajistit, aby malé a střední podniky nebyly zahrnuty byrokratickými náklady. K daňovým únikům se v první řadě musí přistupovat ve velkém stylu.

Jakékoli zlepšení spolupráce je nepochybně prospěšné, pokud nesklouzne k tomu, že si EU uzurpuje rozhodovací pravomoci členských států pro sebe. V popředí musí stát dohodnutý postup mezi členskými státy EU, kde nebude zásadní změna proti stávajícím systémům. To je důvod, proč jsem hlasoval proti této zprávě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Garcíi-Margally y Marfila o boji proti daňovým podvodům spojeným s plněními uvnitř Společenství se zvláštním přihlédnutím ke společnému systému DPH. Souhlasím s potřebou bojovat proti daňovým podvodům spojeným s plněními uvnitř Společenství a věřím, že v podmínkách jednotného evropského trhu by administrativní spolupráce mezi členskými státy měla být v tomto směru posílena. U plnění, jež nejsou uskutečňována uvnitř hranic

jednotlivých členských států, je nezbytné, aby opatření spadající hlavně do pravomoci jednotlivých států byla doprovázena opatřeními společné odpovědnosti na evropské úrovni, sdílením osvědčených postupů a formálně zakotvenými daňovými povinnostmi.

– Zpráva: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0449/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy mého váženého španělského kolegy pana Garcíi-Margally y Marfila jsem hlasoval pro návrh nařízení Rady o změně nařízení (ES) č. 1798/2003 za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněními uvnitř Společenství.

Komise musí soustředit informace týkající se opatření přijatých členskými státy za účelem boje proti daňovým únikům, ukázat, která z nich byla nejúspěšnější, a doporučit, jaká opatření považuje za nejvhodnější pro nápravu podvodného chování. Komise sestaví soubor ukazatelů určujících oblasti s největším rizikem nesplnění daňových povinností. Daňové orgány v jednotlivých zemích musí být motivovány potřebou podvodu napravit a pomoci poctivým daňovým poplatníkům plnit povinnosti. Na základě údajů shromážděných při vyhodnocování uplatňování nařízení musí Komise sestavit soubor ukazatelů, podle kterých určí, do jaké míry bude každý z členských států spolupracovat s Komisí a s dalšími členskými státy a poskytovat jim dostupné informace a pomoc vyžadovanou k nápravě podvodů. Členské státy a Komise musí provádění nařízení periodicky vyhodnocovat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) I v tomto případě obecně souhlasíme se zpravodajovými návrhy, jejichž cílem je vylepšit dokument Evropské komise. Jedná se o případ návrhu, který požaduje, aby Evropská komise plně informovala Evropský parlament o plánovaných opatřeních v souladu s dohodou mezi Evropským parlamentem a Komisí o postupech pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES.

Souhlasím také s tím, aby členské státy a Komise periodicky vyhodnocovaly uplatňování tohoto nařízení. Návrh, aby Komise sestavila soubor ukazatelů, jež umožní zjistit, do jaké míry bude každý z členských států spolupracovat s Komisí a ostatními členskými státy, se mi však nezdá být dostatečně jasný, i když je zjevné, že si Účetní dvůr stěžuje na nedostatek účinné administrativní spolupráce v boji proti daňovým únikům v oblasti DPH. Případná výměna osvědčených postupů a příprava analýz nemohou ospravedlnit vyšší poplatky v oblastech, jež zpochybňují zásadu subsidiarity.

To je důvod, proč jsme se tohoto hlasování zdrželi.

– Návrh usnesení: 16 – Opatření zaměřené na zlepšení podnikatelského prostředí pro malé a střední podniky v rámci iniciativy „Small Business Act” pro Evropu (B6-0617/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. Poté co jsme hlasovali pro společné usnesení předložené čtyřmi politickými skupinami včetně Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů o opatření zaměřeném na zlepšení podnikatelského prostředí pro malé a střední podniky v rámci iniciativy „Small Business Act” pro Evropu, chtěl bych ocenit obrovskou práci odvedenou mou francouzskou kolegyní, paní poslankyní Fontaineovou, a francouzským předsednictvím s ministrem Lagardem. Je naléhavě zapotřebí, aby členské státy oficiálně potvrdily svůj záměr přijmout Small Business Act na zasedání Evropské rady, které se bude konat v prosinci 2008 v Bruselu. To zajistí, že iniciativě Small Business Act bude věnována velká pozornost, kterou zasluhuje, a současně i to, že její ustanovení se stanou právně závaznými, což bude mít skutečně pozitivní dopad na podnikatelské prostředí pro malé a střední podniky. Tyto tvoří základ podstatné části hospodářské struktury a nesporně hrají i sociální roli jako podniky šité na míru člověka. Jsou však křehké a zasluhují zvláštní pozornost. V rámci zájmu, který musí Evropská unie projevovat o systém tvorby bohatství, je velmi důležité, aby poskytovala malým a středním podnikům podporu.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu. Malé a střední podniky jsou živoucím srdcem evropského hospodářství z hlediska růstu a inovace i z hlediska zaměstnanosti. Politika, která je podpoří, tedy znamená záruku stability celého systému, což je ještě důležitější v této době globální krize, se kterou se lze vyrovnat jen tehdy, budeme-li pamatovat na reálnou ekonomiku. Měli bychom tedy podpořit každé úsilí, ale nesmíme zapomínat, že máme před sebou ještě dlouhou cestu a musíme dodržet své závazky.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Hlasovali jsme pro usnesení o zlepšení podnikatelského prostředí pro malé a střední podniky v rámci iniciativy „Small Business Act”, protože si jsme vědomi, jak říkáme již po léta, klíčové hospodářské úlohy malých a středních podniků jako hlavních tvůrců bohatství a pracovních míst.

Problém je v tom, že dnes je ještě vše v říši teorie. Vždyť stejná instituce, Komise, vyzývá členské státy, aby „daly malým a středním podnikům zelenou“, ale pak zavádí více nejasných, nesrozumitelných předpisů a administrativních a regulačních omezení. Je to Komise, která nehledě na povinnost, která jí byla svěřena, patlá dopadové studie, jež musí doprovázet její legislativní návrhy. Byla to Komise, která prováděla politiku přístupu ke smlouvám o veřejných zakázkách s takovým výsledkem, že místní malé a střední podniky jsou ve jménu přesvaté konkurenceschopnosti systematicky odsouvány do pozadí ve prospěch velkých celoevropských podniků. Byla to Komise, která posedlá harmonizací daní zavedla nyníjší omezení sazeb DPH.

Ano, přišel čas, abychom konečně upřednostnili všechny tyto malé podniky a jejich ředitele a zaměstnance a abychom to ze všeho nejdřív udělali v evropských předpisech.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Zlepšení situace malých a středních podniků v Evropě a podpora Evropské charty pro malé podniky má obrovský význam pro účinný rozvoj hospodářství a podnikání v Evropské unii, a proto jsem se rozhodl toto usnesení podpořit.

Každé administrativní zjednodušení při rozjezdu podniku, zjednodušení právní úpravy a zrušení zbytečných právních předpisů může jen urychlit postup při zakládání malých a středních podniků, jež nabízejí zaměstnání milionům osob.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Víme, jak je podporován bankovní sektor a další finanční podniky pod záminkou odvrácení krize ve finančnictví a jejích případných následků. Krize kapitalismu je však mnohem rozsáhlejší a má již závažné důsledky zejména v hospodářské oblasti, kde převládají mikropodniky a malé a střední podniky.

To je důvod, proč, ačkoli je jasné, že jen zastavením stávajících politik hospodářské liberalizace je možné najít trvalá alternativní řešení, podporujeme i jakákoli dílčí opatření, jež by mohla zmírnit tvrdou situaci tisíců mikropodniků a malých a středních podniků.

Trváme však na tom, že vytváření podnikatelského ovzduší příznivého pro mikropodniky, malé a střední podniky vyžaduje v první řadě zvyšování kupní síly obyvatelstva, zvyšování platů pracovníků a posilování penzijních a důchodových fondů.

Při našem hlasování o tomto usnesení bychom proto chtěli zdůraznit své přání, aby nebylo jen další propagandistickou iluzí, jak je v těchto dobách obvyklé. Tato podpora se musí skutečně dostat až k mikropodnikům, malým a středním podnikům, a ne že ji pohltní byrokraté.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Chci vyjádřit svou podporu přijetí Charty pro malé podniky zaměřené na zlepšení situace takových podniků v EU. Je dobře známo, že malé a střední podniky hrají důležitou roli v evropském hospodářství, poskytují přibližně 100 milionů pracovních míst a představují důležitý zdroj příjmu pro členské státy a regiony. Mnohé z těchto podniků se aktivně zapojují do inovace.

V této souvislosti je důležité uznat, že neexistuje žádné ospravedlnění pro mnohé překážky, jimž malé a střední podniky dosud musí čelit. Nesmíme také zapomínat na to, že takové podniky velmi citlivě reagují na zintenzivnění hospodářské soutěže a na veškeré finanční a administrativní problémy. Pro jejich řádné fungování jsou zásadní jednoduché a jasné právní předpisy.

Z toho plyne neoddiskutovatelná potřeba zásahu Evropského parlamentu, jenž disponuje vhodnými legislativními nástroji, může na zjištěné potřeby reagovat a přispět k odstranění přetrvávajících překážek. Zvláště důležité, zejména v době pokračujícího hospodářského kolapsu, je poskytnout přístup ke zdrojům financování.

Vítám návrh Evropské investiční banky na nový balíček, který poskytne 30 miliard EUR na půjčky pro malé a střední podniky. Nicméně je třeba, abychom zvážili zvýšení této částky, protože krach velkého množství malých podniků by měl dramatické důsledky pro mnoho jedinců.

Jsem si jist, že za těchto podmínek Rada Chartu pro malé podniky přijme a bude požadovat, aby členské státy prováděly její ustanovení.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – Již po mnoho let se EU – alespoň na papíře – hlásí k podpoře malých a středních podniků (MSP). Jenže papír snese všechno a činy hovoří o něčem jiném. MSP i nadále narážejí na byrokratické překážky, velké podniky i nadále dosáhnou na dotace snáz, zatímco střední podniky se

odsouvají prakticky do pozice prosebníků. Regulační mánie malé podniky všelijak brzdí, zatímco koncerny si mohou dovolit experty, aby využily každé skulinky v předpisech.

Podle příkladu USA musí být proto evropské právní předpisy podrobeny analýze nákladů a výnosů pro malé a střední podniky a musí se podporovat snižování byrokracie s cílem odstranit nákladné vícenásobné poplatky při plnění ohlašovacích a informačních povinností. Stávající návrh se v každém případě zdá být dalším krokem ve správném směru, a proto jsem pro něj také hlasoval.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Byla-li kdy doba, kdy byla zapotřebí podpora pro malé a střední podniky, pak je to dnes. Nynější hospodářské klima je bolestně zasahuje, ať jsou to těžkosti se zachováním finančních toků nebo dopad snížených spotřebitelských výdajů.

Musíme zajistit, aby v podmínkách současné hospodářské krize mohly MSP dosáhnout na přiměřené financování, zejména v této době, kdy banky malým podnikům nepůjčují. Z obecnějšího pohledu by měla být zlikvidována zbytečná administrativa a byrokratická zátěž. MSP jsou páteří malých ekonomik v Evropě, jako je Severní Irsko. Měli bychom povzbuzovat inovativní podnikatele, a ne jim klást do cesty překážky, jako je nadměrná byrokracie.

Small Business Act je krokem vpřed, ale musí být Radou rychle přijat a členskými státy plně realizován, tak aby měl skutečně pozitivní dopad.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) V nynějším obtížném hospodářském klimatu by malé a střední podniky mohly být v mnoha případech zasaženy jako první, s nejtvrďšími důsledky.

Vzhledem k tomu, že v některých členských státech jako Rumunsko se MSP podílejí na HDP z více než 60 %, je třeba přijat podpůrná opatření, budou vítána, a především jsou urgentní.

Jiným vítaným opatřením je nový balíček od Evropské investiční banky ve výši 30 miliard EUR, určený na půjčky pro MSP. Upřímně doufám, že tyto půjčky budou snadno dostupné také pro malé podniky v nových členských státech, jako je Rumunsko nebo Bulharsko.

Seán Ó Neachtain (UEN), písemně. – (GA) Musíme se jistě zabývat velkou výzvou spojenou se stabilizací a reformováním finančního systému a zaměřit na ni svou pozornost. Je však také naším naléhavým úkolem, jako představitelů obyčejných lidí z našich zemí, zaměřit se na to, co bývá označováno jako „reálná ekonomika“.

Lidé v Evropě nyní trpí, neboť jsme uprostřed hospodářské krize. Bylo by jednoduché uchýlit se v této době zcela ke konzervativním politikám, jež by byly zaměřeny pouze na stabilizaci finančního systému. My se však naopak musíme zaměřit na přestavbu hospodářství směrem zdola nahoru.

V západním Irsku je v malých podnicích zaměstnáno přibližně 70 % pracovních sil. Tyto malé podniky jsou hospodářským srdcem západního Irska. Musíme tyto podniky nejen chránit, musíme také povzbuzovat podnikání, růst a rozvoj v tomto sektoru. Proto velmi vítám iniciativy, které v poslední době irské a evropské instituce na podporu malých podniků vyvíjejí. Vyzývám soukromý sektor, finanční odvětví a tvůrce politik, aby na tyto iniciativy navázali a zapojili se do nich.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Evropský Small Business Act je součástí Lisabonské strategie zaměřené proti vývoji zdola, proti pracujícím a součástí úsilí EU dokončit výstavbu jednotného vnitřního trhu ke škodě pracovníků a jejich práv.

Vějičkou snížení sazeb DPH na místně poskytované služby a služby, jež zaměstnávají velký počet pracovníků, se EU pokouší vyždímat z malých a středních podniků souhlas s prioritami velkých podniků, jež tyto plány prosazují, tak aby sloužily jejich vlastním zájmům, a nikoli zájmům malých podniků nebo samostatně výdělečně činných osob.

Předseda Komise Barroso jasně vymezil okruh podniků, jichž se tato iniciativa týká, a definoval je jako ty, jež plně využívají jednotného trhu a expandují na mezinárodní trhy, aby se vyvinuly v globálně konkurenceschopné podniky, a komisař Verheugen zvýraznil reakční ideologické zabarvení této iniciativy tím, že zdůraznil, jak důležité na ní je společenské uznání podnikatelů a atraktivita zahájení podnikatelské kariéry, aby se změnilo negativní vnímání úlohy podnikatelů a podstoupení podnikatelského rizika.

Podstata tohoto návrhu však spočívá v novém dispensu pro soukromé evropské firmy, což umožní „soukromému evropskému podnikání“ obchodovat ve všech členských státech EU a obejít jakékoli stávající překážky společenské kontroly.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro toto usnesení o opatřeních pro zlepšení podnikatelského prostředí MSP v Evropě, neboť jsou zásadně důležitá pro hospodářství Evropské unie včetně Rumunska.

Malé a střední podniky poskytují více než 100 milionů pracovních míst a jsou klíčovým faktorem hospodářského růstu.

Zejména v tomto období hospodářské krize je třeba, abychom využili všech prostředků, jež máme k dispozici, na podporu tohoto sektoru, který může poskytnout základnu pro hospodářskou obnovu.

Podporuji realizaci nového balíčku Evropské investiční banky, který zajistí 30 miliard EUR na půjčky pro MSP. Vyzývám také k tomu, aby byl tento fond rozvíjen a v budoucnu navýšen.

Myslím si, že je velmi důležité, aby i členské státy navrhovaly a prováděly opatření na podporu MSP na vnitrostátní úrovni jako doplněk k opatřením přijímaným na úrovni evropské.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh usnesení o zlepšení podnikatelského prostředí pro MSP v Evropě – iniciativu Small Business Act. Jsem pevně přesvědčen, že MSP, jež tvoří více než 90 % podniků v Evropě, rozhodujícím způsobem přispívají k hospodářskému růstu Evropské unie. To je důvod, proč potřebujeme evropský právní předpis o malých podnicích: Small Business Act, který může být účinný jen tehdy, bude-li existovat praktické odhodlání na vnitrostátní a evropské úrovni k jeho provádění. Dále souhlasím s tím, že bychom měli vyzvat Radu, aby na nadcházejícím zasedání Evropské rady potvrdila svůj záměr tento předpis oficiálně přijmout, což této důležité iniciativě zajistí potřebnou, přiměřenou úroveň zviditelnění.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Při dnešním hlasování jsem podpořil přijetí usnesení zaměřeného na zlepšení situace malých a středních podniků v Evropě.

Charta pro malé podniky přispěje k rozvoji polského hospodářství a také evropského hospodářství jako celku.

Evropské malé a střední podniky nyní poskytují více než 100 milionů evropských pracovních míst. Jsou hybnou silou svých ekonomik. Jsem toho názoru, že zvláště dnes, v době hospodářské krize, usnesení zdůrazňuje potřebu podpořit opatření zavedená Chartou.

Ozdravení finanční situace EU bude vyžadovat víc než pomoc velkým finančním institucím. Především je třeba, abychom přijali konkrétní opatření na podporu malých a středních podniků, opatření, jež jim umožní vyrovnat se s nedokonalostí trhů a usnadní jim jejich podnikání.

Charta pro malé podniky očividně jejich problémy nevyřeší. Zformuluje však zásady, které zajistí rovné zacházení s MSP a vytvoří počáteční rámec politiky zaměřené na podniky.

– Společný návrh usnesení: Etický kodex EU pro vývoz zbraní (RC-B6-0619/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro společné usnesení o etickém kodexu pro vývoz zbraní předložené šesti politickými skupinami. Souhlasím se zásadami, podle nichž je nezbytné zabránit nezodpovědným přesunům zbraní tím, že se budou přísně uplatňovat kritéria kodexu u podniků i ozbrojených sil jednotlivých zemí, a zabránit nezákonnému obchodu se zbraněmi tím, že vyzveme všechny členské státy, které tak dosud neučinily, aby převedly do svého právního řádu společný postoj EU z roku 2003 o kontrole zprostředkování obchodu se zbraněmi. Musíme podpořit provádění šetření při porušování zbrojních embarg a zlepšit kvalitu údajů předkládaných členskými státy v rámci výroční zprávy o etickém kodexu. Nebudme však naivní – v tomto složitém a nebezpečném světě, ve kterém žijeme, jsou tato témata citlivá, a to je důvod, proč jsem se postavil proti ústnímu pozměňovacímu návrhu předloženému panem Pflügerem. Z mého pohledu je také předčasné vytvářet spojení mezi etickým kodexem, prováděním budoucí směrnice o přesunu zboží, které je relevantní z hlediska obrany, uvnitř Společenství a kontrolou vývozu zbraní.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Toto usnesení důrazně podporuji. Přijetí společného postoje o etickém kodexu pro vývoz zbraní do třetích zemí je velmi důležité pro řádné provádění budoucí směrnice o přesunu zboží, které je relevantní z hlediska obrany, uvnitř Společenství a pro oficiální kontrolu vývozu zbraní.

Pravdou je, že potřebujeme pevný právní základ pro tento etický kodex, který nám umožní znovu posoudit nynější zbrojní embargo vůči Číně. S Pekingem dosud existují problémy, ale neměly by se klást do souvislosti s problémy s Myanmarem a Zimbabwe.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) V rámci probíhajících závodů ve zbrojení a militarizace mezinárodních vztahů, ve kterých hlavní úlohu sehrávají USA, NATO a EU, jakákoli iniciativa, která – byť jen omezenou a nedostatečnou měrou – přispěje k omezování vývozu zbraní, bude krokem správným směrem.

Co je však pro EU typické, je její rozhodnutí poskytnout nový podnět pro „obrannou Evropu“ (eufemismus pro intervenci a agresí), opětovně potvrdit svůj „cíl posilovat strategické partnerství mezi EU a NATO“ a přizpůsobit ho aktuálním potřebám v duchu vzájemného doplňování a posilování se.

Stačí se jen podívat na návrh závěrů zasedání Evropské rady ve dnech 11.–12. prosince o posílení evropské bezpečnostní a obranné politiky – jenž připravuje velmocím v EU pozici pro summit NATO v dubnu příštího roku –, jenž nabízí možnost kvalitativního skoku v rámci takzvané „Evropské bezpečnostní strategie“ (z roku 2003) a vytyčení nových cílů pro „posílení a optimalizaci evropských schopností“ v průběhu příštích 10 let, „aby EU byla v příštích letech schopna provádět souběžně mimo své území řadu civilních misí a vojenských operací různého rozsahu, odpovídajících nejpravděpodobnějším scénářům“.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. V době, kdy pracující EU přispívají obrovskými částkami na financování obranných programů a rozvoj vojenského výzkumu, v době, kdy zbrojní průmysl EU roste a „legální“ prodej všech vyráběných druhů zbraní přináší podnikům obrovské zisky, v době, kdy lidé úpí pod novým řádem, na němž se EU aktivně podílí spolu s USA a NATO, můžeme jen ironicky sledovat požadavek na schválení společného postoje EU a přijetí opatření k realizaci takzvaného etického kodexu EU pro vývoz zbraní i diskusi o této problematice.

Narůstání imperialistické agrese a soupeření, které bude ještě víc podníceno kapitalistickou finanční krizí, vedlo k růstu vojenských výdajů, jež dokonce předčily výdaje z období studené války. Z tohoto pohledu je úsilí o posílení regulace týkající se vývozu zbraní pokusem zesměšnit a oklamat lidi.

Odpovědi pracujících EU by měl být boj proti militarizaci EU, armádě Evropské unie a obranným programům, sjednotit se a bojovat proti přeměně EU ve válečného štváče.

– Zpráva: Bart Staes (A6-0427/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastní iniciativy svého belgického kolegy, pana poslance Stase o zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 8/2007 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH). Ačkoli bychom tuto zvláštní zprávu Účetního dvora měli uvítat, její závěry jsou v mnoha směrech znepokojivé, zejména s ohledem na zjištění, že nařízení (ES) č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty není účinným nástrojem správní spolupráce, neboť několik členských států se jeho provádění staví do cesty a úloha Komise je omezená. Je však důležité, aby Komise vůči členským státům, jež zpožďují předávání informací, zahájila řízení pro porušení práva Společenství. Návrhy Komise na změnu směrnice o DPH a nařízení o správní spolupráci v oblasti DPH jsou dobré. Podporuji vytvoření pracovní skupiny tvořené příslušnými útvary Komise, Generálním ředitelstvím pro daně a cla a Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

David Martin (PSE), písemně. – Vítám tuto zprávu, jež připravuje podmínky pro společný postup Evropy, pokud jde o získávání přesných údajů souvisejících s podvody v oblasti DPH a to, kolik to každoročně stojí Spojené království.

– Zpráva: Zita Gurmai (A6-0435/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Já a moji kolegové britští konzervativci plně podporujeme zlepšování postavení žen ve všech společenských aspektech. Věříme, že ženy by měly mít stejné příležitosti v mnoha oblastech popsaných v této zprávě. Věříme také, že ženy mají hrát v politice rovnocennou úlohu. Chápeme, že existují specifické otázky, které je třeba vyřešit v kontextu balkánských zemí, a žádáme orgány jednotlivých zemí, aby přijaly opatření ke zlepšení příležitostí pro ženy.

Jsme však znepokojeni voláním po kvótách, což, jak věříme, není cesta vpřed pro ženy ani pro muže. Nepodporujeme ani zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu. Dosažení rovnosti mezi ženami a muži je důležitou podmínkou pro všechny země, které jsou kandidáty pro vstup do Unie. Neklidné dějiny balkánských zemí přijetí opatření a sledování situace komplikují. Ačkoli proces demokratizace pokročil, zbývá ještě mnohé udělat. Na východním Balkáně mnohé ženy stále ještě trpí diskriminací a žijí ve fyzicky ne zcela bezpečných a hospodářsky a sociálně nejistých podmínkách. Předpisový rámec by proto měl být dále zlepšován.

V této souvislosti nelze již dále odkládat ratifikaci Úmluvy OSN z roku 1979 o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW). Při odstraňování všech forem násilí a nerovnosti musí být naším cílem zaručit ženám právo, nejen být rovny mužům, ale vyjádřit bez jakýchkoli omezení celou složitost a bohatství ženství v každém aspektu svého života.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Podpořil jsem zprávu paní Gurmaiové popisující situaci žen v balkánských zemích, protože si klade důležité otázky, jež se bohužel netýkají jen tohoto regionu a nejde jen o ojedinělé případy.

Nejnaléhavějším úkolem je zastavit vlnu zločinů na ženách. Domácí násilí, sexuální zneužívání a především obchod se ženami jsou dnes na denním pořádku.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner a Gunnar Hökmark (PPE-DE), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se hlasovat pro zprávu, neboť se zabývá některými velmi důležitými otázkami souvisejícími se situací žen v balkánských zemích. Chtěli bychom však jasně říci, že jsme proti požadavkům na zavedení kvót. O tom, jakou vnitřní organizaci si zvolí politické strany a parlamenty jednotlivých zemí, by neměla rozhodovat EU, ale strany a parlamenty samotné.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Gurmaiové o situaci žen v balkánských zemích, protože upoutává pozornost na skutečnost, že nehlédě na hospodářský růst čelí ženy v této části Evropy i nadále nesčetným formám diskriminace.

Myslím si, že různá doporučení této zprávy, budou-li realizována v praxi, jsou vzorem pro změnu nynější situace, pro podporu větší sociální ochrany a povzbuzování žen z těchto zemí k větší aktivitě. To platí o opatřeních zaměřených na boj proti metle domácího násilí a nestejného odměňování za práci, opatřeních pozitivní diskriminace, jako je systém kvót, i o infrastruktuře pro péči o děti a staré lidi, jejichž cílem je pomoci odstraňovat omezení, které těmto ženám brání v přístupu na pracovní trh a tak dále.

Chtěla bych také zdůraznit význam, který zpráva přikládá investicím do vzdělávání jako nástroji, který napomáhá překonávání stereotypů a výchově budoucích generací pro spravedlivější a rovnoprávnou společnost.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Upřímně vítám zprávu paní Gurmaiové, která velmi přispívá ke zdokumentování pokroku v ženských právech na západním Balkáně. Ideál rovnosti žen a mužů je něco, vůči čemu my jako poslanci musíme vždy pociťovat závazek a musíme činit vše, co je v našich silách, abychom jej podpořili. Nastolení rovnoprávných vztahů mezi muži a ženami je důležité pro zajištění plných lidských práv a věřím, že v souvislosti s plněním požadavků *acquis* v tom bude docházet k dalšímu pokroku.

Se znepokojením zaznamenávám zvýšená nebezpečí, jimž jsou ženy vystaveny, pokud jde o domácí násilí, obchod s lidmi a nucenou prostituci. Plně podporuji otázky související s bojem proti obchodu s lidskými bytostmi a proti diskriminaci vůči romským ženám a maximálně bych uvítala rázný postup ze strany zemí západního Balkánu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přestože v celkové politické situaci v tomto regionu existují aspekty, s nimiž plně nesouhlasíme, shodujeme se na tom, jaký význam je přikládán úloze žen a potřebě zaručit rovná práva a rovné příležitosti zapojit se do pracovního trhu. Tyto aspekty jsou nepostradatelné pro hospodářskou nezávislost žen, hospodářský růst té či oné země a boj proti chudobě, vůči které jsou ženy zranitelnější než muži.

Jak bylo ve zprávě zjištěno, ženy jsou nepřiměřeně více postiženy škrtů v sociálních službách a veřejných výdajích např. ve zdravotnictví či péči o děti a rodinu, protože, jak zpráva zdůrazňuje, tyto mimomzdové výhody a služby, jež se dříve poskytovaly, umožňovaly ženám angažovat se v placených zaměstnáních, a tímto způsobem sloučit pracovní a rodinný život.

Nyní jsou však nezbytná zvláštní opatření zaměřená na to, aby se předešlo feminizaci „hůře placených“ odvětví i na venkově, na boj proti rozdílnému odměňování žen a mužů a na potřebu vytvářet kvalitní, fyzicky

i cenově dostupnou infrastrukturu pro péči o děti a staré lidi. Zvlášť důležitá je fyzická a psychická rehabilitace žen, jež se staly oběťmi války.

David Martin (PSE), *písemně*. – Vítám tuto zprávu, jež odhaluje současné problémy související s postavením žen v balkánských zemích, jako je nedostatek aktuálních statistických údajů k otázkám rovnosti žen a mužů. Ve zprávě je zdůrazněno, že tyto země jsou často výchozími zeměmi obchodu s lidmi, že zde panuje chudoba a rozdíly v odměňování.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), *písemně*. – Situaci žen v balkánských státech je třeba se zabývat v souvislosti s tím, jak pokračují přístupové rozhovory. Jelikož moje strana PPE-DE byla založena na ideálech rovnosti a spravedlnosti pro všechny lidi, věřím, že úkolem Evropského parlamentu je působit jako obránce základních práv, která, jak věříme, by měla být zaručena všem lidským bytostem, zejména v různých kandidátských zemích. Je očividné, že pravá demokracie může existovat jen tehdy, dostane-li se všem občanům té či oné země rovných práv a rovných příležitostí. Politické, hospodářské a sociální souvislosti situace žen v balkánských zemích zaostávají. Jako lékař to považuji za zvlášť důležité v oblasti zdraví žen, neboť diskriminace na základě pohlaví vede k zoufalému zaostávání v oblastech zdravotnictví jako je rakovina děložního čípku, rakovina prsu a psychologická rehabilitace po sexuálním násilí. Vyzývám Evropský parlament, aby postupoval zodpovědně s cílem ujistit ženy v balkánských zemích, že jejich hlas bude slyšet.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Sdílíme zpravodajčino znepokojení ze zranitelnosti žen v balkánských zemích. Existuje nesporně velká potřeba přijmout opatření zaměřená na některé problémové oblasti. Podporujeme některé formulace, zaměřené na zlepšení rovnosti v regionu, dostupnosti péče o dítě a péče o staré lidi, důležitost boje proti stereotypům a diskriminaci a také nezbytnost toho, aby země, jež usilují o členství v EU, splnily kodaňská kritéria.

Zároveň jsme kritičtí k tomu, jak neúnavně Evropský parlament usiluje o získání vlivu a politické moci na úkor vnitrostátních parlamentů. Jasně formulace v této zprávě také doporučují dalekosáhlé zásahy do vnitřních záležitostí balkánských států, což je vývoj, s nímž Červnová kandidátka důrazně nesouhlasí.

Podporujeme některé záměry ve zprávě výboru i v navrhovaném alternativním usnesení. Po pečlivém zvážení se proto Červnová kandidátka rozhodla hlasovat pro navrhované alternativní usnesení.

Zita Pleštinská (PPE-DE), *písemně*. – (SK) EU usiluje o zlepšení situace na Balkáně, protože jí velmi záleží na tom, aby v této části Evropy zavládl trvalý mír. Po rozpadu Jugoslávie trpí balkánské země následkem bratrovražedných válek, etnických konfliktů, politické a hospodářské transformace a vzniku nových států četnými traumaty. V posledních dvou desetiletích prošly dramatickými změnami s jasným cílem členství v EU. Chorvatsko a Bývalá jugoslávská republika Makedonie jsou kandidátskými zeměmi. Albánie, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Srbsko, Kosovo pod rezolucí RB OSN č. 1244 jsou potenciálními kandidátskými zeměmi. Perspektiva vstupu do EU je obrovskou motivací pro vytváření politik a sehrává důležitou úlohu při plnění cílů. Z tohoto důvodu jsou práva žen klíčovými kritérii, jež je třeba i v těchto zemích splnit.

Ženy, jež byly oběťmi války, se aktivně účastní stabilizace a řešení konfliktů. Ženy musí mít stejný přístup na trh práce a ke kvalitním pracovním příležitostem. Je důležité, aby dostaly šanci angažovat se v politickém životě. Stejný přístup je třeba uplatnit i v médiích a na internetu.

Hlasovala jsem pro zprávu paní Gurmaiové, která posuzuje otázky spojené s úsilím o nastolení rovnosti žen a mužů a situaci žen žijících na Balkáně. Věřím, že Komise i na základě doporučení v této zprávě poskytne předvstupní finanční pomoc pro posílení práv žen na Balkáně, zejména prostřednictvím nevládních a ženských organizací.

Anna Záborská (PPE-DE), *písemně*. – (SK) Hlasovala jsem pro tento návrh, nehledě na to, že mám výhrady ke stanovení kvót. I když někteří poslanci jsou přesvědčeni, že je to nejlepší řešení, jak zajistit účast žen v politickém a veřejném životě, podle mého názoru je to v jistém smyslu pozitivní diskriminace a také podceňování žen. Účast žen v procesu demokratizace balkánského regionu je nezbytná. Řešení situace na Balkáně vyžaduje komplexní pohled a musí k němu přispět muži i ženy. Ženy musí mít stejný přístup na trh práce včetně přístupu k vedoucím pozicím, musí být za svou práci adekvátně odměňované, a to na úrovni srovnatelné s muži. Existují-li legislativní překážky bránící rovnocennému postavení mužů a žen, jen třeba je odstranit. Musíme se také snažit o změnu negativní představy o ženách vytvořené kulturními rozdíly, rasovou a etnickou diskriminací.

S ohledem na dlouhé období válečných konfliktů v regionu je žádoucí věnovat zvláštní pozornost psychické a fyzické rehabilitaci žen, jež byly oběťmi sexuálního zneužívání a násilí. Dodržování lidských práv jak

u mužů, tak u žen by mělo být hlavním kritériem pro případné budoucí přijetí balkánských kandidátských zemí do struktur EU.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Ženy na Balkáně v posledních letech mnoho trpěly. Zakusily válku a ztratily své nejbližší a nejdražší. Mnohé ženy válka fyzicky a emocionálně poznamenala. Když skončila, objevila se nová nebezpečí. Mám na mysli obchod s lidmi, prostituci a pornografii, proti tomu všemu je nutné bojovat.

Obtížná situace převažující v balkánských státech znamenala, že ženy, přestože tvoří více než polovinu obyvatelstva, stále ještě nesou obrovské břemeno krize. S výjimkou Slovinska vydělávají ženy v těchto zemích mnohem méně než muži. Ženy trpěly také v důsledku rozpočtových škrtů, hlavně v souvislosti se snížením financování zdravotnických služeb a služeb na podporu rodiny. Evropské Společenství by mělo tyto země podporovat. Mělo by těmto ženám poskytnout možnost žít důstojně, v souladu s místními tradicemi, náboženstvím a kulturou.

– **Zpráva: Heinz Kindermann (A6-0434/2008)**

Šarūnas Birutis, in writing. – (LT) V důsledku směrnice Rady o ochraně volně žijících ptáků (79/409/EHS) z roku 1979 a s ní souvisejících ochranných opatření pro hnízdiště došlo k nadměrnému růstu populace kormoránů, kteří se nyní rozšířili daleko za hranice běžných hnízdišť na území, kde se tito ptáci dříve nevyskytovali.

Tento nadbytek v mnoha regionech Evropské unie měl přímý dopad na místní rybí populace a rybolov, takže se kormoráni stali celoevropským problémem. Kormoráni denně spotřebují 400–600 gramů ryb, a za jeden rok uloví v evropských vodách více než 300 000 tun ryb. V mnoha členských státech to několikanásobně převyšuje množství potravinářských ryb dodávaných odvětvím profesionálního vnitrozemského i mořského rybolovu. Produkce ryb z akvakultury ve Francii, Španělsku, Itálii, Německu, Maďarsku a České republice bude v celkovém součtu nižší než 300 000 tun.

Vzhledem k velké mobilitě kormoránů jako stěhovavých ptáků se zdá, že jedinou cestou k dosažení cíle je celoevropsky koordinovaný postup nebo plán pro kontrolu populace, a to by v žádném případě nemělo být považováno za odporující směrnici z roku 1979 o ochraně volně žijících ptáků.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zpráva předložená poslancem Kindermannem si jako hlavní cíl klade celoevropský plán pro kontrolu populace kormoránů. Kormoráni se živí výlučně rybami, a protože jejich populace je velká (odhaduje se v Evropě na 1,8 milionu) je jejich vliv na místní populace ryb jak volně žijících, tak pocházejících z akvakultury, značný. Kormoráni spadají do směrnice o ptácích a v posledních letech se často diskutuje o tom, jak vyřešit rozpor ochrany a značného dopadu na rybářství. Některé členské státy přijaly individuální plány, ale jsem stejně jako zpravodaj toho názoru, že jediným účinným řešením je celoevropský plán pro kontrolu populace kormoránů, možná výzkum v oblasti imunologické antikoncepce?

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Přijetí evropského plánu pro kontrolu populace kormoránů se zdá být nejschůdnější cestou ke snížení škodlivého dopadu, který tito živočišné mají na rybářské zdroje v některých regionech EU. Kormoráni s denní spotřebou 400–600 g ryb odebírají z evropských vod každoročně více než 300 000 tun ryb, což představuje celkové množství ryb větší, než je úhrnná produkce z akvakultury ve Francii, Španělsku, Itálii, Německu, Maďarsku a České republice. Ačkoli primární odpovědnost v této oblasti mají členské státy a jejich regionální nebo místní orgány, ukázalo se již, že pouze místní či vnitrostátní opatření nedokážou ani na krátké období omezit negativní dopad kormoránů na evropské rybí populace a rybolov. Společný, právně závazný přístup přijímaný a uplatňovaný v celé Evropě je proto považován za ideální řešení zaručující ústřední cíle této směrnice a zejména „dobrou zachovalost“ příslušných ptačích druhů a také různých skupin druhů ryb. Obrana legitimních zájmů rybářů a chovatelů ryb na hospodářském využívání rybí populace je dalším faktor, neméně důležitý, který by mohl být takovýmto přístupem chráněn...

(Vystoupení bylo přerušeno podle čl. 163 jednacího řádu)

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Existují velmi spolehlivé údaje ukazující, že v období let 1970–1995 evropská populace kormoránů velkých přezimujících na vnitrozemských vodních tocích vzrostla z necelých 10 000 na přibližně 400 000 jedinců. Některí badatelé nyní říkají, že existuje více než milion kormoránů přezimujících na vnitrozemských vodních tocích, ačkoli jiní badatelé považují tento počet za spíše nadsazený. V odpovědi na písemnou otázku komisař Dimas informoval o přípravě akčního plánu pro příbuzného středomořského kormorána chocholatého, ačkoli podle mého názoru neposkytuje

dostatek informací o metodách plašení ptáků včetně uhlíkových děl. To je jedno z mnoha opatření přijímaných v této oblasti.

David Martin (PSE), *písemně*. – Podporuji tuto zprávu, která navrhuje koordinovaný akční plán pro celou Evropu s cílem dodržet směrnicí o ochraně volně žijících ptáků, ale zároveň chránit rybí druhy a také zájmy rybářů.

Zita Plešinská (PPE-DE), *písemně*. – (SK) Za posledních 25 let populace kormoránů v Evropě vzrostla na dvacetinásobek a podle odhadů ji nyní tvoří téměř 1,8 milionu jedinců. Vliv kormoránů na rybí populace byl potvrzen na základě ichtyologických výzkumů a také statistik odlovů uvnitř EU.

Hlasovala jsem pro zprávu Heinze Kindermanna. Své rozhodnutí o hlasování jsem učinila na základě petice členů a přátel Slovenského rybářského svazu adresované Evropskému parlamentu. Na základě důkazů o trvalých škodách, jež utrpěly podniky zabývající se akvakulturou v důsledku rychle narůstajícího stavu kormoránů na území EU, petice požaduje revizi směrnice Rady 79/409/EHS.

Možnost udělení výjimky na odlov kormoránů vyplývající ze stávajících právních předpisů není dostatečným nástrojem pro účinné řešení této problematiky, neboť je prakticky velmi obtížně dosažitelná. Stejně tak zkušenosti potvrzují, že způsoby plašení kormoránů, které nevyžadují usmrcení, jsou na řekách neúčinné.

EP vyzývá Komisi, aby předložila návrh vícestupňového plánu pro regulaci populace kormoránů, který bude koordinován i na evropské úrovni s cílem snížit jimi způsobené narůstající škody na populaci ryb, rybolovu a akvakultuře.

Věřím, že i prostřednictvím Evropského parlamentu se najde řešení, jež v zájmu zachování rybích populací a s ohledem na socioekonomický význam rybolovu uspokojí rybáře v celé Evropě, ke kterým patří i 120 000 aktivních rybářů na Slovensku.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh na vytvoření evropského plánu pro kontrolu kormoránů s cílem minimalizovat rostoucí vliv kormoránů na rybí populace, rybolov a akvakulturu. Snížení populace těchto ptáků, kteří každoročně uloví v evropských vodách více než 300 000 tun ryb (což se rovná úhrnné spotřebě Francie, Španělska, Itálie, Německa, Maďarska a České republiky), má ovšem zásadní význam. Současná situace vychází ze směrnice 79/409/EHS, jež vedla k nadměrnému růstu populace kormoránů. Tento právní předpis má proto přímý dopad na místní rybí populace a rybolov a kormoráni se tak stávají pro Evropu problémem. To je důvod, proč souhlasím se zpravodajem, pokud jde o návrh koordinovaného akčního plánu nebo plánu kontroly na evropské úrovni, také s přihlédnutím k velmi značné mobilitě kormoránů jako tažných ptáků, pod podmínkou, že tento plán v žádném případě nebude odporovat cílům směrnice o volně žijících ptácích z roku 1979.

Catherine Stihler (PSE), *písemně*. – Zpočátku jsem vůči Kindermannově zprávě uplatnila některé námitky, zejména zda je či není nezbytný celoevropský plán, když kormoráni nepředstavují celoevropský problém, a k odkazu na zařazení kormorána mezi lovné druhy v příloze II směrnice o ptácích. Odkaz na zařazení kormoránů mezi lovné druhy byl ve výboru vypuštěn a konečná zpráva požaduje vypracování obecných zásad, lepší údaje a sledování a další diskusi.

Na základě toho jsem zprávu pana Kindermanna podpořila.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

10. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu viz zápis

11. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

12. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

13. Termíny příštích zasedání: viz zápis

14. Přerušování zasedání

Předsedající. Tímto prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno ve 00:50 hod.)